

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

20. december 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) nr. 1367/2014 af 15. december 2014 om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016 1
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 1368/2014 af 17. december 2014 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af Kommissionens forordning (EU) nr. 1372/2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 15
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1369/2014 af 17. december 2014 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Garda (BOB)] 17
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1370/2014 af 19. december 2014 om ydelse af midlertidig undtagelsesvis støtte til mælkeproducenter i Finland 18
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1371/2014 af 19. december 2014 om ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1031/2014 om yderligere midlertidige ekstraordinære støtteforanstaltninger for producenter af visse frugter og grøntsager 20
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1372/2014 af 19. december 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 32

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1373/2014 af 19. december 2014 om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importrettigheder, som er indgivet i perioden 1. til 7. december 2014, inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød med oprindelse i Ukraine, der er åbnet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 413/2014	34
★ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1374/2014 af 28. november 2014 om statistiske rapporteringskrav for forsikringsselskaber (ECB/2014/50)	36
★ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1375/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1071/2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (ECB/2014/51)	77
★ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1376/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1745/2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (ECB/2014/52)	79

DIREKTIVER

★ Kommissionens direktiv 2014/110/EU af 17. december 2014 om ændring af direktiv 2004/33/EF for så vidt angår kriterier for midlertidig udelukkelse af allogene bloddonorer ⁽¹⁾	81
★ Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2014/111/EU af 17. december 2014 om ændring af direktiv 2009/15/EF for så vidt angår Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) vedtagelse af bestemte koder og dertil knyttede ændringer af visse konventioner og protokoller ⁽¹⁾	83

AFGØRELSER

2014/938/EU:

★ Kommissionens afgørelse af 9. juli 2014 om støtteforanstaltning SA.35668 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) som Danmark og Sverige yder til Scandinavian Airlines (meddelt under nummer C(2014) 4532) ⁽¹⁾	88
--	----

2014/939/EU:

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18. december 2014 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/833/EU om visse beskyttelsesforanstaltninger over for de nylige udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Nederlandene (meddelt under nummer C(2014) 9741) ⁽¹⁾	104
--	-----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006)	109
---	-----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1367/2014

af 15. december 2014

om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktatens artikel 43, stk. 3, fastsætter, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁽¹⁾ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet for hver bestand eller for hvert fiskeri, og med behørig hensyntagen til den fælles fiskeripolitikens mål som fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (4) De samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) bør fastsættes på grundlag af foreliggende videnskabelig rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringen af interesseparter, herunder navnlig på møder med de berørte regionale rådgivende råd.
- (5) Fiskerimulighederne bør være i overensstemmelse med internationale aftaler og principper, f.eks. FN-aftalen om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (1995)⁽²⁾ og de detaljerede forvaltningsprincipper, som er fastlagt i FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav (2008), i henhold til hvilke navnlig lovgiver bør være mere forsigtig, hvis oplysningerne er usikre, upålidelige eller utilstrækkelige. At der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, bør ikke bruges som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).

- (6) Den seneste videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og fra STECF konkluderer, at de fleste dybhavsbestande stadig ikke udnyttes på et bæredygtigt grundlag, og at fiskerimulighederne for at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande bør reduceres yderligere, indtil der ses en positiv udvikling af bestandene. ICES har desuden anbefalet, at direkte fiskeri efter orange savbug i alle områder og efter visse bestande af spidstandet blankesten og skolæst ikke bør tillades.
- (7) For så vidt angår fire bestande af skolæst, tyder videnskabelig rådgivning og nylige drøftelser i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav på, at fangster af disse arter fejlagtig kan være blevet indberettet som fangster af nordlig skolæst. Derfor bør der fastsættes en TAC, der omfatter begge arter og muliggør separat indberetning af arterne.
- (8) Hvad angår dybhavshajer anses de vigtigste kommercielle arter for at være nedfisket, og derfor bør direkte fiskeri efter dem ikke være tilladt. Desuden og i betragtning af at dybhavshajer er vandrende og er spredt ud over et stort område i det nordøstlige Atlanterhav, har STECF anbefalet, at forvaltningsforanstaltninger for disse arter udvides til at omfatte EU-farvande i Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF) omkring Madeira.
- (9) Fiskerimulighederne for dybhavsarter, jf. artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 ⁽¹⁾, fastsættes hvert andet år. Bestandene af guldlaks og byrkelange er dog undtaget herfra. For så vidt angår det vigtigste fiskeri efter byrkelange, afhænger dette af de årlige forhandlinger med Norge; af forenklingssyn bør alle TAC'er for byrkelange rettes ind efter disse og fastsættes i samme retsakt. Derfor bør fiskerimulighederne for de ovennævnte bestande af guldlaks og byrkelange fastsættes i en anden relevant årlig forordning om fiskerimuligheder.
- (10) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 847/96 ⁽²⁾ skal det fastsættes, hvilke bestande de deri fastsatte foranstaltninger skal gælde for. Der bør anvendes præventive TAC'er for bestande, hvor der ikke foreligger nogen videnskabelig vurdering af fiskerimulighederne vedrørende det år, for hvilket der skal fastsættes TAC'er; der bør anvendes analytiske TAC'er i alle andre tilfælde. I betragtning af rådgivningen fra ICES og STECF om dybhavsbestande bør de bestande, for hvilke der ikke foreligger en videnskabelig vurdering af de relevante fiskerimuligheder, omfattes af præventive TAC'er i denne forordning.
- (11) For at undgå afbrydelser i fiskeriet og for at sikre EU-fiskernes udkomme bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2015. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter for 2015 og 2016 de årlige fiskerimuligheder for EU-fartøjer efter fiskebestande af visse dybhavsarter i EU-farvande og i visse farvande uden for EU, hvor der er behov for fangstbegrænsninger.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »EU-fiskerfartøj«: fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- b) »EU-farvande«: farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

- c) »samlet tilladt fangstmængde« (TAC): den mængde, der hvert år kan fanges og landes af hver fiskebestand
- d) »kvote«: en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat
- e) »internationale farvande«: farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion.

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »ICES-områder« (ICES: Det Internationale Havundersøgelsesråd): de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 ⁽¹⁾
- b) »CECAF-områder« (CECAF: Komitéen for Fiskeriet i Det Østlige Centrale Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 ⁽²⁾.

Artikel 3

TAC'er og fordeling heraf

TAC'erne for dybhavsarter fanget af EU-fartøjer i EU-farvande eller i visse farvande uden for EU og fordelingen af sådanne TAC'er mellem medlemsstaterne samt de betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne, hvor det er relevant, er anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 4

Særlige bestemmelser om fordelingen af fiskerimuligheder

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, er ikke til hinder for:

- a) udvekslinger, jf. artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- b) nedsættelser og omfordelinger efter artikel 37 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽³⁾ eller artikel 10, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 ⁽⁴⁾
- c) supplerende landinger, der er tilladt efter artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96
- d) nedsættelser, jf. artikel 105, 106 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

2. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 finder anvendelse på bestande, der er underlagt en præventiv TAC, og artikel 3, stk. 2 og 3, samt artikel 4 i den pågældende forordning finder anvendelse på bestande, der er underlagt en analytisk TAC, medmindre andet er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 5

Betingelser for landing af fangster og bifangster

Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, må kun opbevares om bord eller landes, hvis fangsterne er taget af fiskerifartøjer, der fører en medlemsstats flag, og hvis den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerifartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

*Artikel 6***Dataindberetning**

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede fangstmængder af de enkelte bestande, skal de anvende de bestandskoder, som er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 7***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2014.

På Rådets vegne

M. MARTINA

Formand

BILAG

Medmindre andet er angivet, er henvisningerne til fiskeriområder henvisninger til ICES-områder.

DEL 1

Definition af arter og artsgrupper

1. På listen i del 2 i dette bilag er fiskebestandene anført i alfabetisk rækkefølge efter arternes latinske navne, og eneste undtagelse er dybhavshajer, der er placeret i begyndelsen af denne liste. Nedenfor gives en sammenlignende oversigt over de almindeligt anvendte navne og de tilsvarende latinske navne, der er anvendt i denne forordning:

Almindeligt anvendt navn	Alfa-3-kode	Videnskabeligt navn
Sort sabelfisk	BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
Berycider	ALF	<i>Beryx spp.</i>
Skolæst	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Nordlig skolæst	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Orange savbug	ORY	<i>Hoplostethus atlanticus</i>
Spidstandet blankesten	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Almindelig skælbrosme	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. I denne forordning forstås ved »dybhavshajer« arterne i den følgende liste:

Almindeligt anvendt navn	Alfa-3-kode	Videnskabeligt navn
Katteharter	API	<i>Apristurus spp.</i>
Kravehaj	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Ru pighaj	CWO	<i>Centrophorus spp.</i>
Portugisisk pighaj	CYO	<i>Centroscymnus coelolepis</i>
Langsnudet pighaj	CYP	<i>Centroscymnus crepidater</i>
Fabricius-sorthaj	CFB	<i>Centroscyllium fabricii</i>
Næbhaj	DCA	<i>Deania calcea</i>
Chokoladehaj	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Lyshaj	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Sorthaj	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Rødhaj	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Seksgættet haj	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Spidsfinnet trekantshaj	OXN	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Hajen Scymnodon ringens	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Grønlandshaj	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

DEL 2

Årlige fiskerimuligheder for EU-fiskerfartøjer i områder med TAC'er pr. art og pr. område (i tons levende vægt)

Art:	Dybhavshajer		Område:	EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII, VIII og IX; EU-farvande i CECAF 34.1.1, 34.1.2 og 34.2 (DWS/56789-)
År	2015	2016		
Tyskland	0	0		
Estland	0	0		
Irland	0	0		
Spanien	0	0		
Frankrig	0	0		
Litauen	0	0		
Polen	0	0		
Portugal	0	0		
Det Forenede Kongerige	0	0		
EU	0	0		
TAC	0	0		Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke

Art:	Dybhavshajer		Område:	EU-farvande og internationale farvande i X (DWS/10-)
År	2015	2016		
Portugal	0	0		
EU	0	0		
TAC	0	0		Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke

Art:	Dybhavshajer, <i>Deania hystricosa</i> og <i>Deania profundorum</i>		Område:	Internationale farvande i XII (DWS/12INT-)
År	2015	2016		
Irland	0	0		

Art:	Dybhavshajer, <i>Deania hystricosa</i> og <i>Deania profundorum</i>	Område:	Internationale farvande i XII (DWS/12INT-)
Spanien	0	0	
Frankrig	0	0	
Det Forenede Kongerige	0	0	
EU	0	0	
TAC	0	0	Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i I, II, III og IV (BSF/1234-)
År	2015	2016	
Tyskland	3	3	
Frankrig	3	3	
Det Forenede Kongerige	3	3	
EU	9	9	
TAC	9	9	Præventiv TAC

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII og XII (BSF/56712-)
År	2015	2016	
Tyskland	42	39	
Estland	20	19	
Irland	104	96	
Spanien	208	191	
Frankrig	2 918	2 684	
Letland	136	125	
Litauen	1	1	
Polen	1	1	

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII og XII (BSF/56712-)
Det Forenede Kongerige	208	191	
Andre ⁽¹⁾	11	10	
EU	3 649	3 357	
TAC	3 649	3 357	Analytisk TAC

⁽¹⁾ Kun for bifangster. Direkte fiskeri er ikke tilladt under denne kvote.

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX og X (BSF/8910-)
År	2015	2016	
Spanien	12	12	
Frankrig	29	29	
Portugal	3 659	3 659	
EU	3 700	3 700	
TAC	3 700	3 700	Analytisk TAC

Art:	Sort sabelfisk <i>Aphanopus carbo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i CECAF 34.1.2 (BSF/C3412-)
År	2015	2016	
Portugal	3 141	2 827	
EU	3 141	2 827	
TAC	3 141	2 827	Præventiv TAC

Art:	Berycider <i>Beryx spp.</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV (ALF/3X14-)
År	2015	2016	
Irland	9	9	
Spanien	67	67	
Frankrig	18	18	

Art:	Berycider Beryx spp.	Område:	EU-farvande og internationale farvande i III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV (ALF/3X14-)
Portugal	193	193	
Det Forenede Kongerige	9	9	
EU	296	296	
TAC	296	296	Analytisk TAC

Art:	Skolæst og nordlig skolæst Coryphaenoides rupestris og Macrourus berglax	Område:	EU-farvande og internationale farvande i I, II og IV (RNG/124-) for skolæst (RHG/124-) for nordlig skolæst)
År	2015	2016	
Danmark	1	1	
Tyskland	1	1	
Frankrig	10	10	
Det Forenede Kongerige	1	1	
EU	13	13	
TAC	13	13	Præventiv TAC

Art:	Skolæst og nordlig skolæst Coryphaenoides rupestris og Macrourus berglax	Område:	EU-farvande og internationale farvande i III (RNG/03-) for skolæst ⁽¹⁾ (RHG/03-) for nordlig skolæst
År	2015	2016	
Danmark	412	329	
Tyskland	2	2	
Sverige	21	17	
EU	435	348	
TAC	435	348	Præventiv TAC

(¹) Der må ikke fiskes direkte efter skolæst i ICES-område IIIa, før konsultationerne mellem Den Europæiske Union og Norge er afsluttet.

Art:	Skolæst og nordlig skolæst Coryphaenoides rupestris og Macrourus berglax		Område:	EU-farvande og internationale farvande i Vb, VI og VII (RNG/5B67-) for skolæst (?) (RHG/5B67-) for nordlig skolæst
År	2015 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2016 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Tyskland	8	8		
Estland	59	60		
Irland	260	265		
Spanien	65	66		
Frankrig	3 302	3 358		
Litauen	76	77		
Polen	38	39		
Det Forenede Kongerige	194	197		
Andre ⁽²⁾	8	8		
EU	4 010	4 078		
TAC	4 010	4 078	Analytisk TAC	

⁽¹⁾ Maksimalt 10 % af hver kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX, X, XII og XIV (RNG/*8X14-).

⁽²⁾ Kun for bifangster. Direkte fiskeri er ikke tilladt.

⁽³⁾ Landinger af skolæst må ikke overstige 95 % af hver medlemsstats kvote.

Art:	Skolæst og nordlig skolæst Coryphaenoides rupestris og Macrourus berglax		Område:	EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX, X, XII og XIV (RNG/8X14-) for skolæst (?) (RHG/8x14-) for nordlig skolæst
År	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾		
Tyskland	24	21		
Irland	5	5		
Spanien	2 617	2 354		
Frankrig	121	109		
Letland	42	38		
Litauen	5	5		
Polen	819	737		
Det Forenede Kongerige	11	10		
EU	3 644	3 279		
TAC	3 644	3 279	Analytisk TAC	

⁽¹⁾ Maksimalt 10 % af hver kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i Vb, VI og VII (RNG/*5B67-).

⁽²⁾ Landinger af skolæst må ikke overstige 80 % af hver medlemsstats kvote.

Art:	Orange savbug <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i VI (ORY/06-)
År	2015	2016		
Irland	0	0		
Spanien	0	0		
Frankrig	0	0		
Det Forenede Kongerige	0	0		
EU	0	0		
TAC	0	0	Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke	

Art:	Orange savbug <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i VII (ORY/07-)
År	2015	2016		
Irland	0	0		
Spanien	0	0		
Frankrig	0	0		
Det Forenede Kongerige	0	0		
Andre	0	0		
EU	0	0		
TAC	0	0	Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke	

Art:	Orange savbug <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Område:	EU-farvande og internationale farvande i I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XII og XIV (ORY/1CX14)
År	2015	2016		
Irland	0	0		
Spanien	0	0		
Frankrig	0	0		
Portugal	0	0		
Det Forenede Kongerige	0	0		

Art:	Orange savbug <i>Hoplostethus atlanticus</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XII og XIV (ORY/1CX14)
Andre	0	0	
EU	0	0	
TAC	0	0	Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke

Art:	Spidstandet blankesten <i>Pagellus bogaraveo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i VI, VII og VIII (SBR/678-)
År	2015	2016	
Irland	5	5	
Spanien	135	128	
Frankrig	7	6	
Det Forenede Kongerige	17	16	
Andre ⁽¹⁾	5	5	
EU	169	160	
TAC	169	160	Analytisk TAC

⁽¹⁾ Kun for bifangster. Direkte fiskeri er ikke tilladt under denne kvote.

Art:	Spidstandet blankesten <i>Pagellus bogaraveo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i IX (SBR/09-)
År	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾	
Spanien	294	144	
Portugal	80	39	
EU	374	183	
TAC	374	183	Analytisk TAC

⁽¹⁾ Maksimalt 8 % af hver kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i VI, VII og VIII (SBR/*678-).

Art:	Spidstandet blankesten <i>Pagellus bogaraveo</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i X (SBR/10-)
År	2015	2016	
Spanien	6	5	
Portugal	678	507	

Art:	Spidstandet blankesten <i>Pagellus bogaraveo</i>		Område: EU-farvande og internationale farvande i X (SBR/10-)
Det Forenede Kongerige	6	5	
EU	690	517	
TAC	690	517	Analytisk TAC

Art:	Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>		Område: EU-farvande og internationale farvande i I, II, III og IV (GFB/1234-)
År	2015	2016	
Tyskland	10	10	
Frankrig	10	10	
Det Forenede Kongerige	17	17	
EU	37	37	
TAC	37	37	Analytisk TAC

Art:	Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>		Område: EU-farvande og internationale farvande i V, VI og VII (GFB/567-)
År	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾	
Tyskland	12	12	
Irland	312	312	
Spanien	706	706	
Frankrig	427	427	
Det Forenede Kongerige	977	977	
EU	2 434	2 434	
TAC	2 434	2 434	Analytisk TAC

⁽¹⁾ Maksimalt 8 % af hver kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i VIII og IX (GFB/*89-).

Art:	Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>		Område: EU-farvande og internationale farvande i VIII og IX (GFB/89-)
År	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾	
Spanien	290	290	
Frankrig	18	18	
Portugal	12	12	
EU	320	320	
TAC	320	320	Analytisk TAC

⁽¹⁾ Maksimalt 8 % af hver kvote må fiskes i EU-farvande og internationale farvande i V, VI og VII (GFB/*567-).

Art:	Almindelig skælbrosme <i>Phycis blennoides</i>	Område:	EU-farvande og internationale farvande i X og XII (GFB/1012-)
År	2015	2016	
Frankrig	10	10	
Portugal	45	45	
Det Forenede Kongerige	10	10	
EU	65	65	
TAC	65	65	Analytisk TAC

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1368/2014**af 17. december 2014****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af Kommissionens forordning (EU) nr. 1372/2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 48,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾, særlig artikel 72, litra f),under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽²⁾, særlig artikel 8, 9 og 92, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse medlemsstater har anmodet Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger om at ændre punkter i bilag 1 til forordning (EF) nr. 987/2009 for at bringe dette bilag på linje med udviklingen i deres nationale lovgivning.
- (2) Bilag 1 til forordning (EF) nr. 987/2009 har til formål at give et overblik over gennemførelsesbestemmelserne for bilaterale aftaler mellem medlemsstater, der fortsat er i kraft i henhold til artikel 8, stk. 1, i nævnte forordning, eller som er indgået og opført i henhold til artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i nævnte forordning.
- (3) Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger har fremsat relevante forslag til Kommissionen om de ønskede ændringer i henhold til artikel 72, litra f), i forordning (EF) nr. 883/2004.
- (4) Kommissionen var indforstået med at indlemme forslagene i de tekniske ændringer i bilag 1 til forordning (EF) nr. 987/2009.
- (5) Kommissionens forordning (EU) nr. 1372/2013 ⁽³⁾ ændrede ved artikel 1, nr. 2), fejlagtigt bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004. Denne ændringsbestemmelse bør derfor udgå. Af hensyn til den juridiske klarhed bør artikel 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1372/2013 udgå med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2014.
- (6) Forordning (EF) nr. 987/2009 og (EU) nr. 1372/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1) I bilag 1 til forordning (EF) nr. 987/2009 foretages følgende ændringer:

a) Afsnittet »DANMARK-ITALIEN« udgår.

2) I afsnittet »FRANKRIG-LUXEMBOURG« affattes litra b) således:

»b) Brevvekslingen af 17. juli 1995 og 20. september 1995 om reglerne for afregning af gensidige refusionskrav i henhold til artikel 93, 95 og 96 i forordning (EØF) nr. 574/72 og brevvekslingen af 10. juli og 30. august 2013«.

⁽¹⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1372/2013 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (EUT L 346 af 20.12.2013, s. 27).

Artikel 2

Artikel 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1372/2013 udgår.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2015 med undtagelse af artikel 2, som finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1369/2014**af 17. december 2014****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Garda (BOB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Garda«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2325/97 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom der ikke er tale om en ændring af mindre omfang, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varespecifikationen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* vedrørende betegnelsen »Garda« (BOB), godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2325/97 af 24. november 1997 (EFT L 322 af 25.11.1997, s. 33-35).⁽³⁾ EUT C 260 af 9.8.2014, s. 17.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1370/2014**af 19. december 2014****om ydelse af midlertidig undtagelsesvis støtte til mælkeproducenter i Finland**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 219, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. august 2014 indførte den russiske regering et forbud mod import til Rusland af visse produkter fra Unionen, herunder mejeriprodukter.
- (2) Med en eksport til Rusland på over 25 % af landets mælkeproduktion, hvilket udgør 64 % af den samlede eksport af mælk og mejeriprodukter til tredjelande, regnes Finland blandt de medlemsstater, hvis mælkeproduktion var de mest afhængige af eksport til Rusland før indførelsen af forbuddet.
- (3) Producentpriserne på mælk i Finland faldt brat i september 2014, hvilket udelukkende kan tilskrives det russiske forbud. Mens den gennemsnitlige mælkepris i Finland er forholdsvis høj i forhold til Unionen som helhed, er produktionsomkostningerne i Finland de højeste i Unionen.
- (4) Kontinuiteten i den finske sektor for mælk og mejeriprodukter er sat på spil af det russiske importforbud, eftersom denne sektor havde investeret i produkter med høj merværdi, der er skræddersyede til det russiske markeds smag og behov. Mejeriprodukter, der er fremstillet til det russiske marked, skal absorberes af det finske detailmarked til nedsatte priser. Det tager tid for sektoren i Finland at finde nye afsætningsmuligheder eller at tilpasse produktionen til nye produkter, der svarer til efterspørgslen. Anvendelse af offentlig intervention og privat oplagring er ikke nok til at imødegå denne trussel.
- (5) For på effektiv og virksom vis at afhjælpe de deraf følgende markedsforstyrrelser er det hensigtsmæssigt at yde støtte til Finland i form af en engangsfinansieringsramme med henblik på at støtte mælkeproducenter, der er påvirket af det russiske importforbud, og som følgelig har likviditetsproblemer.
- (6) Finansieringsrammen for Finland bør beregnes på grundlag af mælkeproduktionen i 2013/2014 inden for rammerne af de nationale kvoter og proportionelt med det konstaterede fald i mælkepriserne. For at sikre, at støtten målrettes mod de producenter, der er påvirket af forbuddet, mens der samtidig tages hensyn til de begrænsede budgetmæssige ressourcer, bør Finland fordele beløbet på grundlag af objektive kriterier og uden forskelsbehandling og samtidig undgå, at der opstår markeds- og konkurrenceforvridning.
- (7) Eftersom det rammebeløb, der tildeles Finland, kun dækker en begrænset del af producenternes faktiske tab, bør Finland gives beføjelse til at yde yderligere støtte til mælkeproducenterne.
- (8) Denne yderligere støtte bør ydes på samme betingelser vedrørende objektivitet, ikke-diskriminering og ikke-forvridning af konkurrencen og bør tage hensyn til den nationale støtte, som producenter har modtaget til samme formål på grundlag af artikel 142 i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- (9) Den støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, bør ydes som en foranstaltning til støtte til landbrugsmarkeder, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁾.
- (10) Af budgetmæssige grunde bør de af Finland afholdte udgifter i forbindelse med støtten til mælkeproducenterne kun finansieres af Unionen, hvis de afholdes inden en bestemt skæringsdato.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

- (11) For at sikre gennemsigtighed og overvågning og korrekt forvaltning af det beløb, der stilles til Finlands rådighed, bør Finland underrette Kommissionen om de objektive kriterier, som anvendes til at fastlægge metoderne for ydelse af støtten, og de foranstaltninger, der træffes for at undgå konkurrenceforvridning.
- (12) For at sikre, at mælkeproducenterne modtager støtten hurtigst muligt, bør det gøres muligt for Finland at gennemføre denne forordning hurtigst muligt. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

EU-støtte til et samlet beløb på 10 729 307 EUR stilles til rådighed for Finland med henblik på at yde målrettet støtte til de mælkeproducenter, der er påvirket af det russiske forbud mod import af produkter fra Unionen.

Finland anvender beløbet på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier under forudsætning af, at de deraf følgende betalinger ikke forvrider konkurrencen. Med henblik herpå tager Finland hensyn til omfanget af virkningerne af det russiske importforbud for de berørte producenter.

Finland foretager disse betalinger senest den 31. maj 2015.

Artikel 2

Finland kan yde yderligere støtte til mælkeproducenter, der modtager den støtte, der er nævnt i artikel 1, op til et maksimum svarende til det beløb, der er nævnt i den pågældende artikel.

Den supplerende støtte ydes på de samme betingelser vedrørende objektivitet, ikke-diskriminering og ikke-forvridning af konkurrencen og skal tage højde for den nationale støtte, som producenter har modtaget til samme formål på grundlag af artikel 142 i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

Finland betaler den yderligere støtte senest den 31. maj 2015.

Artikel 3

Finland giver Kommissionen meddelelse om følgende:

- a) straks og senest den 30. april 2015 de objektive kriterier, der anvendes til at fastlægge metoderne for ydelse af målrettet støtte, og de foranstaltninger, der træffes for at undgå konkurrenceforvridning
- b) senest den 31. juli 2015 de samlede udbetalte beløb og de berørte støttemodtageres antal og art.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1371/2014**af 19. december 2014****om ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1031/2014 om yderligere midlertidige ekstraordinære støtteforanstaltninger for producenter af visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 219, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. august 2014 indførte den russiske regering et forbud mod import til Rusland af visse produkter fra EU, herunder frugt og grøntsager.
- (2) For at hindre at den deraf følgende forstyrrelse af markedet for frugt og grøntsager, hvor store mængder af letfordærlige produkter er berørt, ikke udvikler sig til en mere alvorlig eller længerevarende markedsforstyrrelse, blev Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 932/2014 ⁽²⁾ vedtaget. Denne forordning fastsatte de maksimale støttebeløb, som fandt anvendelse for tilbagekøb, undladt høst og grøn høst. Den mekanisme, der blev indført med nævnte forordning, blev efterfølgende suppleret med foranstaltninger i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1031/2014 ⁽³⁾ i form af yderligere målrettet støtte for visse produktmængder, som var beregnet på grundlag af de mængder, der traditionelt eksporteres til Rusland.
- (3) Efter Ruslands importforbud består der fortsat en alvorlig risiko for markedsforstyrrelser som følge af kraftige prisfald, da et vigtigt eksportmarked ikke længere er tilgængeligt. For en sådan markedsituation synes de normale foranstaltninger, der anvendes inden for rammerne af forordning (EU) nr. 1308/2013, stadig at være utilstrækkelige. Støtteforanstaltningerne for visse produktmængder inden for rammerne af delegeret forordning (EU) nr. 1031/2014 bør derfor forlænges.
- (4) EU's finansielle bistand bør i lyset af de anslåede mængder, der berøres af forbuddet, forlænges i overensstemmelse med de berørte produktmængder. Disse mængder bør beregnes for hver medlemsstat på grundlag af omfanget af medlemsstatens gennemsnitlige eksport til Rusland af de berørte produkter i de foregående tre år og for følgende måneder: april og maj for frugt og januar til maj for grøntsager. Da eksporten af visse frugter er sæsonbestemt, bør citruser henhørende under KN-kode 0805 50 10 opføres på listen over produkter, der er berettiget til støtte inden for rammerne af delegeret forordning (EU) nr. 1031/2014.
- (5) Delegeret forordning (EU) nr. 1031/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) For at opnå en umiddelbar virkning på markedet og for at bidrage til at stabilisere priserne bør denne forordning træde i kraft på dagen for dens offentliggørelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Ændring af delegeret forordning (EU) nr. 1031/2014**

I delegeret forordning (EU) nr. 1031/2014 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 ændres således:
 - a) I stk. 2 indsættes følgende litra r):
»r) citruser henhørende under KN-kode 0805 50 10.«

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 932/2014 af 29. august 2014 om midlertidige, ekstraordinære støtteforanstaltninger for producenter af visse frugter og grøntsager og om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 913/2014 (EUT L 259 af 30.8.2014, s. 2).⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1031/2014 af 29. september 2014 om yderligere midlertidige ekstraordinære støtteforanstaltninger for producenter af visse frugter og grøntsager (EUT L 284 af 30.9.2014, s. 22).

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Støtten i henhold til stk. 1 ydes for aktiviteter, der gennemføres i følgende periode, der opdeles i følgende delperioder:

a) perioden 30. september 2014 til den dato, hvor de mængder, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, er udtømt i hver af de berørte medlemsstater, eller til den 31. december 2014, alt efter, hvilken dato der kommer først

b) perioden 1. januar 2015 til den dato, hvor de mængder, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, er udtømt i hver af de berørte medlemsstater, eller til den 30. juni 2015, alt efter, hvilken dato der kommer først.«

2) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Den støtte, der henvises til i artikel 1, stk. 1, skal gøres tilgængelig for medlemsstaterne for følgende produktmængder:

a) for den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra a), ydes støtten for de mængder, der er opført i bilag I

b) for den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), ydes støtten for de mængder, der er opført i bilag Ia.

For den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra a), skal denne støtte også være til rådighed i alle medlemsstater for tilbagekøb, grøn høst og undladt høst, hvad angår et eller flere af de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som fastsat af medlemsstaten, forudsat at den pågældende ekstra mængde ikke overstiger 3 000 ton pr. medlemsstat.«

3) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Producentorganisationerne skal ansøge om betaling af EU's finansielle bistand som omhandlet i artikel 4, 5 og 6 senest den 31. januar 2015, for foranstaltninger, der er gennemført i den periode, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, litra a), og senest 31. juli 2015 for de foranstaltninger, der er gennemført i den periode, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, litra b).

2. Producentorganisationerne skal ansøge om betaling af EU's finansielle bistand som omhandlet i henhold artikel 4 og 6 i denne forordning efter den procedure, der er omhandlet i artikel 72 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011, senest den 31. januar 2015 for de foranstaltninger, der er gennemført i den periode, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, litra a), i denne forordning, og senest den 31. juli 2015 for foranstaltninger, der er gennemført i den periode, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, litra b), i denne forordning.«

b) I stk. 3 erstattes »senest den dato, som er omhandlet i stk. 1« af »senest de datoer, der er omhandlet i stk. 1«.

4) I artikel 10, stk. 1, affattes den indledende del i første afsnit således:

»Medlemsstaterne meddeleler senest den 30. september 2014, den 15. oktober 2014, den 31. oktober 2014, den 15. november 2014, den 30. november 2014, den 15. december 2014, den 31. december 2014, den 15. januar 2015, den 31. januar 2015 og den 15. februar 2015 hvad angår den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra a), og indtil den 30. september 2015, senest den 15. i måneden og den sidste dag i måneden for den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), Kommissionen følgende for hvert produkt:«

5) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Betaling af EU's finansielle bistand

Medlemsstaternes udgifter i forbindelse med betalingerne i henhold til denne forordning er kun berettigede til EU's finansielle bistand, hvis medlemsstaten har gennemført betalingen senest følgende datoer:

a) den 30. juni 2015 for foranstaltninger, der er gennemført i den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra a)

b) den 30. september 2015 for foranstaltninger, der er gennemført i den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b).«

6) Overskriften til bilag I affattes således:

»Maksimale produktmængder, der er tildelt hver medlemsstat, jf. artikel 2, stk. 1, litra a)«.

7) Teksten i bilag I til denne forordning indsættes som nyt bilag Ia.

8) Bilag III og IV erstattes af teksten i bilag II til denne forordning.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

»BILAG Ia

Maksimale produktmængder, der er tildelt pr. medlemsstat, jf. artikel 2, stk. 1, litra b)

(Ton)	Æbler og pærer	Blommer, spisedruer, friske, og kiwifrugter	Tomater, gulerødder, søde peberfrugter, agurker og asier	Mandariner, klementiner, mandariner og citroner
Belgien	21 200	0	13 200	0
Tyskland	3 450	0	0	0
Grækenland	200	3 100	2 000	0
Spanien	300	0	26 650	15 775
Frankrig	3 800	0	1 450	0
Italien	8 400	3 800	0	0
Cypern	0	0	0	1 750
Litauen	0	0	6 000	0
Nederlandene	9 700	0	24 650	0
Østrig	500	0	0	0
Polen	155 700	0	18 650	0
Portugal	350	0	0	0«

BILAG II

»BILAG III

Formularer til meddelelser, jf. artikel 10

MEDDELELSE OM TILBAGEKØB — GRATIS UDDELING

Medlemsstat:

Dækker perioden:

Dato:

Produkt	Producentorganisationer					Ikke-medlemsproducenter					Samlet mængde (ton)	Samlet finansiel EU-bistand (EUR)
	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)				Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)					
		tilbagekøb	transport	sortering og emballering	I ALT		tilbagekøb	transport	sortering og emballering	I ALT		
(a)	(b)	(c)	(d)	(e) = (b) + (c) + (d)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j) = (g) + (h) + (i)	(k) = (a) + (f)	(l) = (e) + (j)	
Æbler												
Pærer												
Æbler og pærer i alt												
Tomater												
Gulerødder												
Søde peberfrugter												
Agurker og asier												
Grøntsager i alt												
Blommer												
Druer, friske, til spisebrug												
Kiwifrugter												
Anden frugt i alt												

Produkt	Producentorganisationer					Ikke-medlemsproducenter					Samlet mængde (ton)	Samlet finansiel EU-bistand (EUR)
	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)				Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)					
		tilbagekøb	transport	sortering og emballering	I ALT		tilbagekøb	transport	sortering og emballering	I ALT		
(a)	(b)	(c)	(d)	(e) = (b) + (c) + (d)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j) = (g) + (h) + (i)	(k) = (a) + (f)	(l) = (e) + (j)	
Appelsiner												
Klementiner												
Mandariner												
Citroner												
Citrusfrugter i alt												
Kål												
Blomkål og broccoli												
Svampe												
Bærfrugt												
Andet i alt												
I ALT												

(*) Der udfyldes et særskilt Excel-ark for hver meddelelse.

MEDDELELSE OM TILBAGEKØB — ANDRE ANVENDELSESFORMÅL

Medlemsstat:

Dækker perioden:

Dato:

Produkt	Producentorganisationer		Ikke-medlemsproducenter		Samlet mængde (ton)	Samlet finansiel EU-bistand (EUR)
	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)		
Æbler						
Pærer						
Æbler og pærer i alt						
Tomater						
Gulerødder						
Søde peberfrugter						
Agurker og asier						
Grøntsager i alt						
Blommer						
Druer, friske, til spisebrug						
Kiwifrugter						
Anden frugt i alt						
Appelsiner						
Klementiner						
Mandariner						
Citroner						
Citrusfrugter i alt						
Kål						
Blomkål og broccoli						

Produkt	Producentorganisationer		Ikke-medlemsproducenter		Samlet mængde (ton)	Samlet finansiel EU-bistand (EUR)
	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)		
Svampe					(e) = (a) + (c)	f) = (b) + (d)
Bærfrugt						
Andet i alt						
I ALT						

(*) Der udfyldes et særskilt Excel-ark for hver meddelelse.

MEDDELELSE OM UNDLADT HØST OG GRØN HØST

Medlemsstat:

Dækker perioden:

Dato:

Produkt	Producentorganisationer			Ikke-medlemsproducenter			Samlet mængde (ton)	Samlet finansiel EU-bistand (EUR)
	Areal (ha)	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)	Areal (ha)	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)		
Æbler							(g) = (b) + (e)	(h) = (c) + (f)
Pærer								
Æbler og pærer i alt								
Tomater								
Gulerødder								
Søde peberfrugter								
Agurker og asier								
Grøntsager i alt								
Blommer								
Druer, friske, til spisebrug								
Kiwifrugter								
Anden frugt i alt								
Appelsiner								
Klementiner								
Mandariner								
Citroner								
Citrusfrugter i alt								
Kål								
Blomkål og broccoli								

Produkt	Producentorganisationer			Ikke-medlemsproducenter			Samlet mængde (ton)	Samlet finansiel EU-bistand (EUR)
	Areal (ha)	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)	Areal (ha)	Mængde (ton)	Finansiel EU-bistand (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g) = (b) + (e)	(h) = (c) + (f)
Svampe								
Bærfrugt								
Andet i alt								
I ALT								

(*) Der udfyldes et særskilt Excel-ark for hver meddelelse.

BILAG IV

TABELLER, SOM SKAL INDSendes SAMMEN MED DEN FØRSTE MEDDELELSE SOM OMHANDLET I ARTIKEL 10, STK. 1

TILBAGEKØB — ANDRE ANVENDELSESFORMÅL

Maksimalt støttebeløb fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 79, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 og artikel 4 og 5 i denne forordning

Medlemsstat:		Dato:
Produkt	Producentorganisationens bidrag (EUR/100 kg)	Finansiel EU-bistand (EUR/100 kg)
Æbler		
Pærer		
Tomater		
Gulerødder		
Kål		
Søde peberfrugter		
Blomkål og broccoli		
Agurker og asier		
Svampe		
Blommer		
Bærfrugt		
Druer, friske, til spisebrug		
Kiwifrugter		
Appelsiner		
Klementiner		
Mandariner		
Citroner		

Maksimale støttebeløb fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 85, stk. 4, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 og artikel 6 i denne forordning

Medlemsstat:

Dato:

Produkt	Friland		Væksthus	
	Producentorganisationens bidrag (EUR/ha)	Finansiel EU-bistand (EUR/ha)	Producentorganisationens bidrag (EUR/ha)	Finansiel EU-bistand (EUR/ha)
Æbler				
Pærer				
Tomater				
Gulerødder				
Kål				
Søde peberfrugter				
Blomkål og broccoli				
Agurker og asier				
Svampe				
Blommer				
Bærfrugt				
Druer, friske, til spisebrug				
Kiwifrugter				
Appelsiner				
Klementiner				
Mandariner				
Citroner«				

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1372/2014**af 19. december 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2014.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	65,6
	EG	176,9
	IL	88,5
	MA	85,1
	TN	241,9
	TR	106,4
	ZZ	127,4
0707 00 05	IL	241,9
	TR	149,1
	ZZ	195,5
0709 93 10	MA	83,0
	TR	137,8
	ZZ	110,4
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	TR	59,8
	UY	32,5
	ZA	50,5
	ZW	33,9
	ZZ	46,8
0805 20 10	MA	68,5
	ZZ	68,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	97,8
	MA	75,3
	TR	79,5
	ZZ	84,2
	TR	65,2
0805 50 10	US	236,5
	ZZ	150,9
	BR	59,1
0808 10 80	CL	80,1
	NZ	90,6
	US	97,4
	ZA	54,1
	ZZ	76,3
	CN	90,3
	US	141,4
0808 30 90	US	141,4
	ZZ	115,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1373/2014**af 19. december 2014****om fastsættelse af tildelingskoefficienten for de mængder, der er omfattet af ansøgninger om importrettigheder, som er indgivet i perioden 1. til 7. december 2014, inden for rammerne af de toldkontingenter for fjerkrækød med oprindelse i Ukraine, der er åbnet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 413/2014**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 188, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 413/2014 ⁽²⁾ blev der åbnet årlige toldkontingenter for import af fjerkrækød med oprindelse i Ukraine.
- (2) De mængder, der er omfattet af ansøgninger om importlicens, som er indgivet fra den 1. til den 7. december 2014 for delperioden 1. januar til 31. marts 2015, overstiger for kontingentet med løbenummer 09.4273 de disponible mængder. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en tildelingskoefficient, som skal anvendes på de ansøgte mængder, og som beregnes i henhold til artikel 6, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 ⁽³⁾ sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i samme forordning.
- (3) For at sikre foranstaltningens effektivitet bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

For de mængder, der indgives importlicensansøgninger for efter gennemførelsesforordning (EU) nr. 413/2014 for delperioden 1. januar til 31. marts 2015, fastsættes den tildelingskoefficient, der er anført i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2014.

For Kommissionen

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 413/2014 af 23. april 2014 om åbning og forvaltning af EU-toldkontingenter for import af fjerkrækød med oprindelse i Ukraine (EUT L 121 af 24.4.2014, s. 37).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning (EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13).

BILAG

Løbenummer	Tildelingskoefficient — ansøgninger for delperioden 1. januar til 31. marts 2015 (%)
09.4273	3,3555
09.4274	—

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EU) Nr. 1374/2014**af 28. november 2014****om statistiske rapporteringskrav for forsikringselskaber****(ECB/2014/50)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 4,

under henvisning til Europa-Kommissionens udtalelse ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 har Den Europæiske Centralbank (ECB), med henblik på opfyldelse af sine statistiske rapporteringskrav og med støtte fra de nationale centralbanker, ret til at indsamle statistisk information inden for grænserne af referencerapporteringspopulationen og af, hvad der er nødvendigt for at udføre Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) opgaver. Det følger af artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2533/98, at forsikringselskaber udgør en del af referencerapporteringspopulationen med henblik på opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav, bl.a. inden for monetær og finansiell statistik. Endvidere fremgår det af artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2533/98, at ECB i behørigt begrundede tilfælde, har ret til at indsamle statistisk information på et konsolideret grundlag. I henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2533/98 skal ECB specificere den faktiske rapporteringspopulation inden for referencerapporteringspopulationen, og ECB gives beføjelse til helt eller delvist at fritage nærmere angivne klasser af rapporteringsenheder fra sine statistiske rapporteringskrav.
- (2) Formålet med at pålægge forsikringselskaber statistiske rapporteringskrav er at give ECB et fyldestgørende statistisk billede af de finansielle aktiviteter i forsikringselskabs-delsektoren i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »medlemsstaterne i euroområdet«), der betragtes som ét økonomisk område. Indsamlingen af statistisk information om forsikringselskaber er nødvendig for at kunne opfylde regelmæssige og ad hoc-baserede analytiske behov for derved at støtte ECB's udarbejdelse af monetære og finansielle analyser og ESCB's bidrag til det finansielle systems stabilitet.
- (3) De nationale centralbanker bør have beføjelse til at indsamle oplysninger om forsikringselskaber fra den faktiske rapporteringspopulation inden for rammerne af en bredere statistisk rapportering, så længe opfyldelsen af ECB's statistiske krav ikke sættes på spil. I sådanne tilfælde er det hensigtsmæssigt at sikre gennemsigtighed ved at informere rapporteringsenhederne om de forskellige statistiske formål, der ligger til grund for indsamlingen af dataene.
- (4) For at minimere indberetningsbyrden for forsikringselskaber bør de nationale centralbanker have beføjelse til at kombinere deres rapporteringskrav i henhold til denne forordning med deres rapporteringskrav i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012 (ECB/2012/24) ⁽³⁾.
- (5) Der er en tæt forbindelse mellem data, som de nationale centralbanker indsamler til statistiske formål i henhold til denne forordning, og data, som de kompetente nationale myndigheder indsamler til tilsynsmæssige formål inden for de rammer, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽⁴⁾. På grundlag af ECB's generelle mandat i henhold til artikel 5.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuten«) til at samarbejde med andre organer på statistikområdet, og

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 427 af 28.11.2014, s. 1.

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012 af 17. oktober 2012 om statistik over beholdninger af værdipapirer (ECB/2012/24) (EUT L 305 af 1.11.2012, s. 6).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

for at lette den administrative byrde og undgå dobbeltarbejde, kan de nationale centralbanker udlede de data, som kræves indberettet i henhold til denne forordning, fra de data, som indsamles i henhold til direktiv 2009/138/EF, herunder den nationale lovgivning, som gennemfører dette direktiv, under behørig iagttagelse af betingelserne for et eventuelt samarbejde mellem den pågældende nationale centralbank og den pågældende kompetente nationale myndighed. I henhold til artikel 70 i direktiv 2009/138/EF kan de kompetente nationale myndigheder videregive oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til dette direktiv til nationale centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder.

- (6) I henhold til det europæiske nationalregnskabssystem, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 ⁽¹⁾ (herefter »ENS 2010«) skal institutionelle enheders aktiver og passiver indberettes i det land, hvor enheden har sit hjemsted. Hvis de nationale centralbanker udleder de data, som kræves indberettet i henhold til denne forordning, af data, som indsamles i henhold til direktiv 2009/138/EF, kan aktiverne og passiverne i filialer af forsikringsselskaber, som har hovedkontor i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), aggregeres med dataene for hovedkontoret for at minimere indberetningsbyrden. Der bør indsamles begrænsede oplysninger om filialer af forsikringsselskaber med henblik på at overvåge deres størrelse og eventuelle afvigelser fra ENS 2010.
- (7) Standarderne for beskyttelse og anvendelse af fortrolige statistiske oplysninger, som er fastsat i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2533/98, bør finde anvendelse på indsamlingen af statistiske oplysninger i henhold til denne forordning.
- (8) Det erkendes, at forordninger, som er vedtaget i henhold til artikel 34.1 i ESCB-statutten, ikke medfører rettigheder eller forpligtelser for medlemsstater, der ikke har indført euroen (herefter »medlemsstater uden for euroområdet«), men ESCB-statuttens artikel 5 finder anvendelse på medlemsstater både i og uden for euroområdet. Ifølge betragtning 17 i forordning (EF) nr. 2533/98 indebærer artikel 5 i ESCB-statutten, sammen med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union en forpligtelse for medlemsstaterne til på nationalt plan at udforme og gennemføre alle de foranstaltninger, de anser for nødvendige for at gennemføre indsamlingen af den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, og de rettidige forberedelser på statistikområdet, for at de kan blive medlemsstater i euroområdet.
- (9) I henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2533/98 kan ECB pålægge rapporteringsenheder, som ikke opfylder forpligtelserne i ECB-forordninger eller -beslutninger, sanktioner.
- (10) Senest i år 2020 bør Styrelsesrådet vurdere de fordele og omkostninger, som er forbundet med a) en stigning i dækningen af den kvartalsvise indberetning fra 80 % til 95 % af forsikringsselskabernes samlede markedsandel i hver medlemsstat i euroområdet, b) separat indberetning af aktiver og passiver i filialer af forsikringsselskaber, hvis filialen er resident i en medlemsstat i euroområdet, og moderselskabsenheden til den pågældende filial er resident i EØS, og c) en yderligere nedsættelse af tidsfristen for rapporteringsenhedernes overførsel af data til fire uger efter udgangen af det kvartal, som dataene vedrører —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. »forsikringsselskab« og i tabellerne »IC« (»insurance corporation«) (delsektor 128 i ENS 2010): et finansielt selskab eller kvasiselskab, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiell formidling som følge af sammenlægning af risici i puljer, primært i form af direkte forsikring eller genforsikring.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union, (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

Nedenstående er omfattet af definitionen:

- a) et finansielt selskab eller kvasiselskab, der yder livsforsikringstjenester, hvor forsikringstageren foretager regelmæssige eller enkeltstående indbetalinger til et forsikringsselskab, til gengæld for hvilke forsikringsselskabet garanterer forsikringstageren at udbetale et aftalt beløb eller en livrente til denne på et fastlagt tidspunkt eller tidligere
- b) et finansielt selskab eller kvasiselskab, der yder skadesforsikringstjenester til dækning af risici som ulykker, sygdom, brand eller misligholdelse af kredit
- c) et finansielt selskab eller kvasiselskab, der yder genforsikringstjenester, hvor et forsikringsselskab tegner en forsikring for at beskytte sig mod et uventet stort antal krav eller usædvanligt store krav.

Nedenstående er ikke omfattet af definitionen:

- a) investeringsforeninger som defineret i artikel 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1073/2013 (ECB/2013/38) ⁽¹⁾
 - b) financial vehicle corporations, der deltager i securitisationstransaktioner som defineret i artikel 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1075/2013 (ECB/2013/40) ⁽²⁾
 - c) monetære finansielle institutioner som defineret i artikel 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽³⁾
 - d) pensionskasser som defineret i afsnit 2.105 i ENS 2010.
2. »filial« (branch): en afdeling eller filial, som ikke er etableret i selskabsform, men ikke hovedsædet, af et forsikrings- eller genforsikringsselskab
 3. »datterselskab« (subsidiary): et indregistreret selskab, som er majoritets- eller helejet af en anden enhed
 4. »rapporteringsenhed« (reporting agent): har samme betydning som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2533/98
 5. »resident« (resident): har samme betydning som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2533/98. I denne forordning og i mangel af en fysisk egenskab ved en juridisk enhed, bestemmes dennes hjemsted ved det økonomiske område, i henhold til hvis lovgivning den er registreret. Hvis enheden ikke er registreret, fastsættes dens hjemsted ud fra dens retlige hjemsted, dvs. det land, hvis retssystem regulerer enhedens oprettelse og fortsatte beståen
 6. »relevant national centralbank« (relevant NCB): den nationale centralbank i den medlemsstat i euroområdet, hvor det pågældende forsikringsselskab er resident
 7. »relevant kompetent national myndighed« (relevant NCA): den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat i euroområdet, hvor det pågældende forsikringsselskab er resident
 8. »indsamlingsdata, værdipapir for værdipapir« (security-by-security data): data opdelt efter individuelle værdipapirer
 9. »data for de enkelte poster« (item-by-item data): data opdelt efter individuelle aktiver eller passiver
 10. »aggregerede data« (aggregated data): data, som ikke er opdelt efter individuelle aktiver eller passiver
 11. »finansielle transaktioner« (financial transactions): transaktioner, der opstår som følge af etablering, afvikling eller ændring af ejendomsret til finansielle aktiver eller passiver, som yderligere beskrevet i Del 5 i bilag II
 12. »pris- og valutakursomvurderinger« (price and exchange rate revaluations): ændringer i værdiansættelsen af aktiver og passiver, som skyldes ændringer i prisen på aktiverne og passiverne og/eller valutakursændringer, der påvirker værdierne udtrykt i euro af aktiver og passiver denomineret i fremmed valuta, som yderligere beskrevet i Del 5 i bilag II.

Artikel 2

Faktisk rapporteringspopulation

1. Hvis de nationale centralbanker indsamler data i henhold til ENS 2010, hvorefter institutionelle enheders aktiver og passiver skal indberettes i det land, hvor enheden er resident, skal den faktiske rapporteringspopulation bestå af de forsikringsselskaber, der er residente på den pågældende medlemsstat i euroområdets område.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1073/2013 af 18. oktober 2013 om statistik vedrørende investeringsforeningers aktiver og passiver (ECB/2013/38) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 73).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1075/2013 af 18. oktober 2013 om statistik over aktiver og passiver hos financial vehicle corporations, der deltager i securitisationstransaktioner (ECB/2013/40) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 107).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).

2. Hvis de nationale centralbanker udleder de data, der skal indberettes i henhold til denne forordning, af data, som er indsamlet i henhold til bestemmelserne i direktiv 2009/138/EF eller national lovgivning, der gennemfører dette direktiv, skal den faktiske rapporteringspopulation bestå af:

- a) forsikringsselskaber, der er registrerede og residente på den pågældende medlemsstat i euroområdet, herunder datterselskaber, hvis moderselskab er beliggende uden for det pågældende område
- b) filialer af de i litra a) nævnte forsikringsselskaber, som er residente uden for den pågældende medlemsstat i euroområdet, og
- c) filialer af forsikringsselskaber, der er residente på den pågældende medlemsstat i euroområdet, men hvis hovedkontor er beliggende uden for EØS.

Filialer af forsikringsselskaber, der er residente på en medlemsstat i euroområdet, og hvis hovedkontor er beliggende inden for EØS, udgør ikke en del af den faktiske rapporteringspopulation.

3. Forsikringsselskaberne i den faktiske rapporteringspopulation er underlagt alle statistiske rapporteringskrav, medmindre en undtagelse i henhold til artikel 7 finder anvendelse.

Artikel 3

Liste over forsikringsselskaber til statistiske formål

1. Direktionen i ECB opretter og vedligeholder til statistiske formål en liste over de forsikringsselskaber, der udgør den faktiske rapporteringspopulation som omhandlet i denne forordning. Listen kan baseres på de lister over forsikringsselskaber, som de nationale myndigheder har udfærdiget, såfremt sådanne lister foreligger, og suppleres af andre lister over forsikringsselskaber, der er omfattet af definitionen af »forsikringsselskab« i artikel 1.

2. Den pågældende nationale centralbank kan anmode en rapporteringsenhed, som specificeret i artikel 2, stk. 2, litra a), om at fremsende de nødvendige oplysninger om sine filialer, såfremt disse oplysninger er nødvendige af hensyn til listen.

3. De nationale centralbanker og ECB stiller denne liste og opdateringer heraf til rådighed på en hensigtsmæssig måde, herunder ad elektronisk vej, via internettet eller, på forespørgsel fra vedkommende rapporteringsenhed, i papirform.

4. Hvis den seneste elektroniske version af listen i henhold til denne artikel er ukorrekt, pålægger ECB ikke sanktioner over for en enhed, som ikke har opfyldt sin indberetningspligt korrekt, for så vidt som den har henholdt sig til listen i god tro.

Artikel 4

Statistiske indberetningskrav

1. Rapporteringsenhederne fremsender til den relevante kompetente nationale myndighed, enten direkte eller via den pågældende kompetente nationale myndighed alt efter de lokale samarbejdsordninger, og i overensstemmelse med bilag I og II:

- a) hvert kvartal, beholdningsdata ultimo kvartalet om aktiver og passiver for forsikringsselskaber og, i overensstemmelse med artikel 5, hvert kvartal justeringer for omvurderinger eller finansielle transaktioner, hvor det er relevant
- b) hvert kvartal, beholdningsdata ultimo kvartalet om skadesforsikringstekniske reserver opdelt efter branche
- c) hvert år, beholdningsdata ultimo året om skadesforsikringstekniske reserver opdelt efter branche og geografisk område.

2. I tillæg til kravene i stk. 1 fremsender rapporteringsenheder, som er forsikringsselskaber, der er registrerede og residente på en medlemsstat i euroområdet, til den pågældende nationale centralbank, direkte eller via den pågældende kompetente nationale myndighed alt efter de lokale samarbejdsordninger, oplysninger om opkrævede præmier, forfaldne erstatninger og betalte provisioner. Disse oplysninger fremsendes en gang årligt i overensstemmelse med bilag I og II.

3. De nationale centralbanker kan indhente de oplysninger, der kræves indberettet i henhold til denne forordning, fra følgende data, som indsamles inden for de i direktiv 2009/138/EF fastsatte rammer:

- a) data indeholdt i kvantitative indberetningsmodeller til brug i forbindelse med tilsynsrapportering, som de kompetente nationale myndigheder fremsender til de nationale centralbanker, uanset om den nationale centralbank og den kompetente nationale myndighed er etableret hver for sig eller integreret i den samme institution, i overensstemmelse med betingelserne i de lokale samarbejdsordninger mellem de to organer, eller

- b) data indeholdt i kvantitative indberetningsmodeller til brug i forbindelse med tilsynsrapportering, som rapporteringsenhederne fremsender direkte og samtidigt til en national centralbank og en kompetent national myndighed.

Hvis den kvantitative indberetningsmodel til tilsynsrapportering indeholder de data, der er nødvendige for at opfylde de statistiske rapporteringskrav i henhold til denne forordning, skal de nationale centralbanker have adgang til hele modellen samt alle tilknyttede modeller, der kræves i datakvalitetsøjemed.

Medlemsstaterne kan etablere samarbejdsordninger, der skal gøre det muligt for den pågældende kompetente nationale myndighed at foretage en centraliseret indsamling af oplysninger, som både omfatter kravene til dataindsamling i henhold til de ved direktiv 2009/138/EF fastsatte rammer og de yderligere krav til dataindsamling, som er defineret i denne forordning, i overensstemmelse med national lovgivning og de harmoniserede referencebestemmelser som defineret af ECB.

4. De nationale centralbanker oplyser rapporteringsenhederne om de forskellige formål, hvortil deres data indsamles.

Artikel 5

Justeringer for omvurderinger og finansielle transaktioner

Oplysninger om justeringer for omvurderinger og finansielle transaktioner, som yderligere specificeret i bilag I og beskrevet i bilag II, indhentes som følger:

- a) rapporteringsenhederne indberetter aggregerede data om justeringer for omvurderinger og/eller finansielle transaktioner afhængig af den relevante nationale centralbanks instrukser
- b) de nationale centralbanker udleder enten en tilnærmet værdi af værdipapirtransaktionerne af data, værdipapir for værdipapir, eller indsamler direkte data om sådanne transaktioner fra rapporteringsenhederne, værdipapir for værdipapir. De nationale centralbanker kan følge en tilsvarende fremgangsmåde for så vidt angår aktiver, undtagen værdipapirer, ved indsamling af data for de enkelte poster
- c) tilnærmede værdier af finansielle transaktioner vedrørende forsikringstekniske reserver hos forsikringsselskaber udledes således:
 - i) af rapporteringsenhederne, i overensstemmelse med den relevante nationale centralbanks vejledning baseret på bedste praksis som defineret inden for euroområdet, eller
 - ii) af den relevante nationale centralbank baseret på data fremsendt af forsikringsselskaberne.

Artikel 6

Regnskabsregler

1. Medmindre andet følger af denne forordning, følger forsikringsselskaberne med henblik på indberetning i henhold til denne forordning de regnskabsregler, som er fastsat i den relevante nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2009/138/EF, eller i andre nationale eller internationale standarder, der skal følges af forsikringsselskaber i henhold til de nationale centralbankers instrukser.
2. I tillæg til de krav, som måtte fremgå af de regnskabsregler, som forsikringsselskaberne følger i overensstemmelse med stk. 1, indberettes indskud og lån hos forsikringsselskaber, som er angivet til »nominel værdi« i Tabel 2.1 og Tabel 2.2 i bilag I, som det udestående nominelle beløb ultimo kvartalet. Afskrivninger og nedskrivninger som defineret i den gældende regnskabspraksis er ikke indeholdt i dette beløb.
3. Uden at berøre gældende regnskabs- og nettingpraksis i medlemsstaterne i euroområdet indberettes alle finansielle aktiver og passiver på bruttobasis til statistiske formål.

Artikel 7

Undtagelser

1. Små forsikringsselskaber kan undtages som følger:
 - a) De nationale centralbanker kan undtage de mindste forsikringsselskaber for så vidt angår den i artikel 35, stk. 6, i direktiv 2009/138/EF nævnte markedsandel, såfremt forsikringsselskaberne, der bidrager til den kvartalsvise konsoliderede balance, tegner sig for mindst 80 % af forsikringsselskabernes samlede markedsandel i hver enkelt medlemsstat i euroområdet.

- b) Et forsikringselskab, der er indrømmet en undtagelse i henhold til litra a), skal opfylde rapporteringskravene i artikel 4 en gang om året, således at forsikringselskaberne, der bidrager til den årlige konsoliderede balance, tegner sig for mindst 95 % af forsikringselskabernes samlede markedsandel i hver enkelt medlemsstat i euroområdet.
 - c) Et forsikringselskab, der ikke er underlagt et krav om indberetning af data i henhold til litra a) og b), indberetter en begrænset datamængde som defineret af den pågældende nationale centralbank.
 - d) De nationale centralbanker undersøger en gang årligt og i god tid, at betingelserne, som er angivet under litra a) og b), er overholdt, således at en undtagelse om nødvendigt kan gives eller annulleres med virkning fra starten af det følgende kalenderår.
2. De nationale centralbanker kan undtage forsikringselskaber for så vidt angår indberetning af beholdningen af sedler og mønt samt indskud til nominel værdi.

Hvis data, som er indsamlet på et højere aggregationsniveau, viser, at residente forsikringselskabers beholdning af sedler og mønt samt indskud beløber sig til mindre end 10 % af den nationale samlede konsoliderede balance for forsikringselskaber og mindre end 10 % af den samlede beholdning af sedler og mønt samt indskud hos forsikringselskaberne i euroområdet, kan den pågældende nationale centralbank vælge ikke at kræve indberetning af beholdningen af sedler og mønt samt indskud til nominel værdi. Den nationale centralbank skal underrette rapporteringsenhederne om en sådan beslutning.

3. Forsikringselskaberne kan vælge ikke at gøre brug af en sådan undtagelse, men i stedet opfylde alle de statistiske rapporteringskrav i artikel 4. Hvis et forsikringselskab træffer et sådant valg, skal den indhente forudgående samtykke fra den pågældende nationale centralbank, før den eventuelt senere gør brug af undtagelsen.

Artikel 8

Tidsfrist

1. For året 2016 fremsender rapporteringsenhederne de krævede kvartalsvise data til den relevante nationale centralbank eller den relevante kompetente nationale myndighed, eller begge, i overensstemmelse med de lokale samarbejdsordninger, senest otte uger efter udgangen af det kvartal, som de vedrører. Denne tidsfrist fremrykkes herefter med en uge om året og er fem uger for kvartalerne, der slutter i 2019.
2. For året 2016 fremsender rapporteringsenhederne de krævede årlige data til den relevante nationale centralbank eller den relevante kompetente nationale myndighed, eller begge, i overensstemmelse med de lokale samarbejdsordninger, senest 20 uger efter udgangen af det år, som de vedrører. Denne tidsfrist fremrykkes herefter med to uger om året og er 14 uger for året 2019.

Artikel 9

Mindstestandarder og nationale indberetningssystemer

1. Rapporteringsenhederne skal efterleve de statistiske rapporteringskrav i henhold til de mindstestandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner, som er fastsat i bilag III.
2. De nationale centralbanker definerer og indfører de rapporteringssystemer, som rapporteringsenhederne skal anvende i overensstemmelse med de nationale krav. De nationale centralbanker sikrer, at indberetningssystemerne tilvejebringer de krævede statistiske informationer og giver mulighed for at føre nøje kontrol med, at de i bilag III fastsatte mindstestandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner, er opfyldt.

Artikel 10

Fusion, spaltning og reorganisering

I tilfælde af en fusion, spaltning eller reorganisering, som kan påvirke opfyldelsen af en rapporteringsenheds statistiske forpligtelser, skal den pågældende rapporteringsenhed, så snart planen om at gennemføre den pågældende ændring er offentliggjort, og inden den får virkning, underrette den pågældende nationale centralbank direkte eller via den relevante kompetente nationale myndighed i overensstemmelse med de lokale samarbejdsordninger om de procedurer, der er planlagt for at opfylde de i denne forordning fastsatte statistiske indberetningskrav.

*Artikel 11***Verifikation og tvungen indsamling**

De nationale centralbanker udøver retten til at verificere eller foretage tvungen indsamling af de oplysninger, som rapporteringsenhederne skal fremsende i henhold til denne forordning, uden at det berører ECB's ret til selv at verificere eller foretage en tvungen indsamling af disse oplysninger. De nationale centralbanker udøver navnlig denne ret, hvis en rapporteringsenhed ikke opfylder mindstestandarderne for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner som fastsat i bilag III.

*Artikel 12***Første indberetning**

1. Den første indberetning påbegyndes med kvartalsvise data for det første kvartal i 2016 og årlige data for 2016.
2. De i artikel 7, stk. 1, litra b), nævnte forsikringselskaber indberetter årlige data fra referenceåret 2016. For at udarbejde statistik over delsektoren forsikringselskaber fra starten af 2016 indberetter disse forsikringselskaber i tillæg hertil et komplet datasæt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), for det første kvartal i 2016.

*Artikel 13***Afsluttende bestemmelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 28. november 2014.

For ECB's Styrelsesråd
Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG I

STATISTISKE INDBERETNINGSKRAV

DEL 1

Generelle statistiske indberetningskrav

1. Den faktiske rapporteringspopulation skal fremsende følgende statistiske oplysninger hvert kvartal:
 - a) data, værdipapir-for-værdipapir, for værdipapirer med en ISIN-kode
 - b) data for værdipapirer uden en ISIN-kode, enten værdipapir-for-værdipapir eller på et aggregeret grundlag, opdelt efter kategorier af instrumenter og løbetider samt modparter
 - c) data for aktiver og passiver, bortset fra værdipapirer, enten for de enkelte poster eller på et aggregeret grundlag, opdelt efter kategorier af instrumenter og løbetider samt modparter.
2. De aggregerede data skal indsendes for beholdninger og, i overensstemmelse med den relevante nationale centralbanks instrukser, for enten a) omvurderinger som følge af pris- og valutakursændringer, eller b) finansielle transaktioner.
3. Endvidere skal forsikringsselskaber, der er registrerede og residente på en medlemsstat i euroområdet, en gang om året fremsende oplysninger om opkrævede præmier, forfaldne erstatninger og betalte provisioner, hvorved såvel indenlandsk gennemførte forretninger som forretninger gennemført gennem udenlandske filialer identificeres, opdelt efter de enkelte lande for så vidt angår landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).
4. De data, som skal fremsendes til den relevante nationale centralbank værdipapir-for-værdipapir, er angivet i Tabel 2.1 for så vidt angår værdipapirer med en ISIN-kode og i Tabel 2.2 for så vidt angår værdipapirer uden en ISIN-kode. De aggregerede kvartalsvise statistiske rapporteringskrav for beholdninger er angivet i Tabel 1a og 1b, og for omvurderinger som følge af pris- og valutakursændringer eller finansielle transaktioner i Tabel 3a og 3b. De årlige rapporteringskrav for opkrævede præmier, forfaldne erstatninger og betalte provisioner er angivet i Tabel 4.

DEL 2

Forsikringstekniske reserver

1. Hvad angår de forsikringstekniske reserver og de kvartalsvise rapporteringskrav nedenfor, udleder rapporteringsenhederne tilnærmede værdier, hvis dataene ikke kan identificeres direkte, i overensstemmelse med den relevante nationale centralbanks vejledning baseret på bedste praksis som defineret inden for euroområdet:
 - a) for så vidt angår aktiver, data om, hvor enheden, der yder genforsikring til rapporteringsenheden, der føres som skadesforsikringstekniske reserver (beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler) er resident
 - b) for så vidt angår passiver, data om:
 - i) hvor indehaverne af de forsikringstekniske reserver (livs- og skadeserstatningsforsikringer hver for sig) er residente, som ydes af forsikringsselskaber, der er residente i medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »medlemsstaterne i euroområdet«)
 - ii) pensionsrettigheder, der hidrører fra arbejdsmarkedspensionsordninger (opdelt efter bidragsdefinerede, ydelsesdefinerede og hybride ordninger)
 - iii) finansielle transaktioner og/eller justeringer for omvurderinger for alle krævede opdelinger, som anført i Tabel 3a og 3b.
2. De nationale centralbanker kan også vælge at udlede de krævede oplysninger af data, som de finder det nødvendigt at kræve af rapporteringsenhederne for at opfylde denne del.

Rapporteringstabeller

Tabel 1a

Kvartalsvise beholdninger

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
AKTIVER (F)							
1. Sedler og mønt samt indskud (ENS 2010: F.21 + F.22 + F.29) — dagsværdi	SUM	SUM	SUM		SUM		
op til 1 år (resterende indtil udløb)	SUM						
over 1 år (resterende indtil udløb)	SUM						
1x. Sedler og indskud, heraf transferable indskud (F.22)	SUM						
1. Sedler og mønt samt indskud (ENS 2010: F.21 + F.22 + F.29) — nominel værdi	SUM		SUM				
2. Gældsværdipapirer (ENS 2010: F.3)	SUM	SUM	SUM	SUM	SUM	SUM	
udstedt af MF'er		SUM	SUM				
udstedt af GG'er		SUM	SUM				
udstedt af OF'er		SUM	SUM				
udstedt af IC'er		SUM	SUM				
udstedt af PF'er		SUM	SUM				
udstedt af NFC'er		SUM	SUM				
udstedt af HH'er & NPISH'er		SUM	SUM				
op til 1 år (oprindelig løbetid)	SUM	SUM	SUM				
udstedt af MF'er							
udstedt af GG'er							
udstedt af OF'er							

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af IC'er							
udstedt af PF'er							
udstedt af NFC'er							
udstedt af HH'er & NPISH'er							
1-2 år (oprindelig løbetid)	SUM	SUM	SUM				
udstedt af MF'er							
udstedt af GG'er							
udstedt af OF'er							
udstedt af IC'er							
udstedt af PF'er							
udstedt af NFC'er							
udstedt af HH'er & NPISH'er							
over 2 år (oprindelig løbetid)	SUM	SUM	SUM				
udstedt af MF'er							
udstedt af GG'er							
udstedt af OF'er							
udstedt af IC'er							
udstedt af PF'er							
udstedt af NFC'er							
udstedt af HH'er & NPISH'er							
op til 1 år (resterende indtil udløb)	SUM	SUM	SUM				
udstedt af MF'er							
udstedt af GG'er							
udstedt af OF'er							
udstedt af IC'er							

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af PF'er							
udstedt af NFC'er							
udstedt af HH'er & NPISH'er							
1-2 år (resterende indtil udløb)	SUM	SUM	SUM				
udstedt af MF'er							
udstedt af GG'er							
udstedt af OF'er							
udstedt af IC'er							
udstedt af PF'er							
udstedt af NFC'er							
udstedt af HH'er & NPISH'er							
2-5 år (resterende indtil udløb)	SUM	SUM	SUM				
udstedt af MF'er							
udstedt af GG'er							
udstedt af OF'er							
udstedt af IC'er							
udstedt af PF'er							
udstedt af NFC'er							
udstedt af HH'er & NPISH'er							
Over 5 år (resterende indtil udløb)	SUM	SUM	SUM				
udstedt af MF'er							
udstedt af GG'er							
udstedt af OF'er							
udstedt af IC'er							

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af PF'er							
udstedt af NFC'er							
udstedt af HH'er & NPISH'er							
3. Udlån (ENS 2010: F.4) — markedsværdi	SUM	SUM	SUM		SUM		
oprindelig løbetid op til 1 år — markedsværdi	SUM	SUM	SUM				
til MFI'er							
til GG							
til I'F'er							
til OFI'er							
til IC'er							
til PF'er							
til NFC'er							
til HH'er & NPISH'er							
oprindelig løbetid 1-5 år — markedsværdi	SUM	SUM	SUM				
til MFI'er							
til GG							
til I'F'er							
til OFI'er							
til IC'er							
til PF'er							
til NFC'er							
til HH'er & NPISH'er							
oprindelig løbetid over 5 år — markedsværdi	SUM	SUM	SUM				
til MFI'er							

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
til GG							
til IF'er							
til OF'er							
til IC'er							
til PF'er							
til NFC'er							
til HH'er & NPISH'er							
op til 1 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi	SUM						
1-2 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi	SUM						
2-5 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi	SUM						
over 5 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi	SUM						
3x. Udlån, heraf indskudsgarantier i forbindelse med genforsikringsvirksomhed — markedsværdi	SUM		SUM				
3. Udlån (ENS 2010: F.4) — nominel værdi	SUM	SUM	SUM		SUM		
oprindelig løbetid op til 1 år — nominel værdi	SUM						
oprindelig løbetid 1-5 år — nominel værdi	SUM						
oprindelig løbetid over 5 år — nominel værdi	SUM						
4. Aktier (ENS 2010: F.51)	SUM	SUM	SUM	SUM	SUM		SUM
4a. Aktier, heraf noterede aktier	SUM	SUM	SUM	SUM		SUM	
udstedt af MF'er			SUM				
udstedt af GG'er			SUM				

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af OFI'er			SUM				
udstedt af IC'er			SUM				
udstedt af PF'er			SUM				
udstedt af NFC'er			SUM				
4b. Aktier, heraf noterede aktier	SUM	SUM	SUM	SUM	SUM		
udstedt af MFI'er			SUM				
udstedt af GG'er			SUM				
udstedt af OFI'er			SUM				
udstedt af IC'er			SUM				
udstedt af PF'er			SUM				
udstedt af NFC'er			SUM				
4c. Aktier, heraf andre kapitalandele	SUM	SUM	SUM	SUM	SUM		
udstedt af MFI'er			SUM				
udstedt af GG'er			SUM				
udstedt af OFI'er			SUM				
udstedt af IC'er			SUM				
udstedt af PF'er			SUM				
udstedt af NFC'er			SUM				
5. Aktier/andele i investeringsforeninger (ENS 2010: F.52)	SUM	SUM	SUM	SUM			
5a. Aktier/andele i pengemarkedsforeninger	SUM						
5b. Aktier/andele i investeringsforeninger, undtagen pengemarkedsforeninger	SUM						
6. Finansielle derivater (ENS 2010: F.7)							
7. Skadesforsikringstekniske reserver (ENS 2010: F.61) (1)	SUM		SUM				

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
8. Ikke-finansielle aktiver (ENS 2010: AN)							
9. Øvrige aktiver							
10. Aktiver i alt	SUM						

SUM

Celler, der kan udledes af mere detaljerede opdelinger.

Forkortelser anvendt i denne tabel MFI=monetary financial institution (monetær finansiel institution), GG=general government (offentlig forvaltning og service), IF= investment fund (investeringsforening), OFI=other financial intermediary (anden finansiel formidler), IC= insurance corporation (forsikringselskab), PF=pension fund (pensionskasse), NFC=non-financial corporation (ikke-finansielt selskab), HH=household (husholdning), NPISH=non-profit institution serving households (non-profit institution rettet mod husholdninger), MMF=money market fund (pengemarkedsforening)

(¹) Hvis rapporteringsenheden ikke direkte kan identificere modpartens hjemsted, kan denne udlede tilnærmede værdier eller, alternativt, indberette andre oplysninger, som den relevante nationale centralbank har anmodet om, og som gør det muligt for denne at udlede tilnærmede værdier (som omhandlet i denne forordnings Bilag I, Del 2).

Tabel 1b

Kvartalsvise beholdninger (¹)

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
FORPLIGTELSE (F)							
1. Udstedte gældsværdipapirer (ENS 2010: F.3)							
2. Udlån (ESA 2010: F.4)							
udstedt af monetære finansielle institutioner (MFI'er) (²)	SUM						
udstedt af ikke-MFI'er (¹)	SUM						
2.x. Udlån, heraf indskudsgarantier i forbindelse med genforsikringsvirksomhed							
3. Aktier (ENS 2010: F.51)	SUM						

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
3a. Aktier, heraf noterede aktier							
3b. Aktier heraf unoterede aktier							
3c. Aktier, heraf andre kapitalandele							
4 Forsikringstekniske reserver (ENS 2010: F.6) ⁽³⁾	SUM						
4.1 Livsforsikringstekniske reserver	SUM		SUM				
heraf unit-linked							
heraf ikke-unit-linked							
heraf Pensionsrettigheder	SUM						
heraf bidragsdefinerede ordninger							
heraf ydelsesdefinerede ordninger							
heraf hybridordninger							
4.2 Skadesforsikringstekniske reserver	SUM		SUM				
opdelt efter branche							
Udgifter til lægebehandling		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Indkomstsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Arbejdsskadeforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Motoransvarsforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Anden motorforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Sø-, luftfarts- og transportforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Brand og andre skader på ejendom		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Almindelig ansvarsforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
Kredit- og kautionsforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Retshjælpforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Assistance		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Diverse økonomiske tab		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
Genforsikring		Årlig		Årlig		Årlig	Årlig
5 Finansielle derivater (ENS 2010: F.7)							
6 Øvrige forpligtelser							

(¹) Medmindre årlig frekvens er anført.

(²) For så vidt angår medlemsstater uden for euroområdet, henviser »MFI'er« og »ikke-MFI'er« til »banker« og »ikke-banker«.

(³) Hvis rapporteringsenheden ikke direkte kan identificere modpartens hjemsted, kan denne udlede tilnærmede værdier eller, alternativt, indberette andre oplysninger, som den relevante nationale centralbank har anmodet om, og som gør det muligt for denne at udlede tilnærmede værdier (som omhandlet i denne forordnings Bilag I, Del 2).

Tabel 2

Obligatoriske værdipapir for værdipapir-data

Dataene for felterne i Tabel 2.1 og Tabel 2.2 skal indberettes for hvert værdipapir, som er klassificeret under instrumentkategorierne »gældsværdipapirer«, »aktier« og »aktier og kapitalandele udstedt af investeringsforeninger« (som defineret i Tabel A, Del 1 i bilag II). Tabel 2.1 vedrører værdipapirer, der er blevet tildelt en ISIN-kode, mens Tabel 2.2 vedrører værdipapirer, der ikke har en ISIN-kode.

Tabel 2.1

Beholdninger af værdipapirer med en ISIN-kode

Dataene for hvert felt skal indberettes for hvert værdipapir i overensstemmelse med følgende regler:

1. Data til felt 1 skal indberettes.
2. Indsamler den relevante nationale centralbank ikke direkte værdipapir for værdipapir-data for finansielle transaktioner, skal data indberettes i to af felterne 2, 3, og 4 (dvs. felterne 2 og 3, felterne 2 og 4 eller felterne 3 og 4). Indsamles der data for felt 3, skal data for felt 3b også indsamles.
3. Indsamler den relevante nationale centralbank værdipapir for værdipapir-data for finansielle transaktioner direkte, skal data til følgende felter også indberettes:
 - a) felt 5 eller felterne 6 og 7, og
 - b) felt 4 eller felterne 2 og 3.
4. Den relevante nationale centralbank kan også kræve, at rapporteringsenhederne indberetter data til felt 8, 9, 10 og 11.

Felt	Betegnelse
1	ISIN-kode
2	Antal andele eller aggregeret nominelt beløb
3	Kurs
3b	Noteringsgrundlag
4	Samlet beløb til markedsværdi
5	Finansielle transaktioner
6	Værdipapirer købt
7	Værdipapirer solgt
8	Valutaen, som værdipapiret er bogført i
9	Andre ændringer i volumen (nominel værdi)
10	Andre ændringer i volumen (markedsværdi)
11	Porteføljainvesteringer eller direkte investeringer

Tabel 2.2

Beholdninger af værdipapirer uden en ISIN-kode

Data til hvert felt skal indberettes enten a) for hvert værdipapir, eller b) ved at aggregere et antal værdipapirer som en enkelt post.

I tilfælde af a) gælder følgende regel:

1. Data til felt 1, 12, 13, 14 og 15 skal indberettes.
2. Indsamler den relevante nationale centralbank ikke direkte værdipapir for værdipapir-data for finansielle transaktioner, skal data indberettes i to af felterne 2, 3, og 4 (dvs. felterne 2 og 3, felterne 2 og 4 eller felterne 3 og 4). Indsamles der data for felt 3, skal data for felt 3b også indsamles.
3. Indsamler den relevante nationale centralbank værdipapir for værdipapir-data for finansielle transaktioner direkte, skal data til følgende felter også indberettes:
 - a) felt 5 eller felterne 6 og 7, og
 - b) felt 4 eller felterne 2 og 3.
4. Den relevante nationale centralbank kan også kræve, at rapporteringsenhederne indberetter data til felt 3b, 8, 9, 10 og 11.

I tilfælde af b) gælder følgende regel:

1. Data til felt 4, 12, 13, 14 og 15 skal indberettes.
2. Data til enten felt 5 eller både felt 10 og 16 skal indberettes.
3. Den relevante nationale centralbank kan også kræve, at rapporteringsenhederne indberetter data til felt 8, 9 og 11.

Felt	Betegnelse
1	Værdipapir identifikationskode
2	Antal enheder eller aggregeret nominel værdi
3	Kurs
3b	Noteringsgrundlag
4	Samlet beløb til markedsværdi
5	Finansielle transaktioner
6	Værdipapirer købt
7	Værdipapirer solgt
8	Valutaen, værdipapiret er bogført i
9	Andre ændringer i volumen (nominel værdi)
10	Andre ændringer i volumen (markedsværdi)
11	Porteføljeinvesteringer eller direkte investeringer

Felt	Betegnelse
12	Instrument (med klassifikation som finansiel transaktion): — Gældsværdipapirer (F.3) — Ejerandele (F.51) — heraf noterede aktier (F.511) — heraf unoterede aktier (F.512) — heraf andre ejerandelsbeviser (F.519) — Investeringsforeningsandele eller -enheder (F.52)
13	Udstedelsesdato og forfaldsdag for gældsværdipapirer. Alternativt opdelt efter løbetidsklasser som følger: oprindelig løbetid på op til et år, et år til to år, over to år og resterende løbetid på op til et år, et til to år, to til fem år, over fem år.
14	Sektor eller delsektor som udstederen tilhører: — Centralbank (S.121) — Pengeinstitutter, undtagen centralbanker (S.122) — Pengemarkedsforeninger (S.123) — Investeringsforeninger, undtagen pengemarkedsforeninger (S.124) — Andre finansielle formidlere, undtagen forsikringselskaber og pensionskasser (undtagen financial vehicle corporations, der deltager i securitiseringstransaktioner)+finansielle hjælpeenheder + koncerntilknyttede finansielle institutioner og pengeudlånere (S.125 undtagen FVC'er +S.126+S.127) — Financial vehicle corporations, der deltager i securitiseringstransaktioner (en delsektor i S.125) — Forsikringselskaber (S.128) — Pensionskasser (S.129) — Ikke-finansielle selskaber (S.11) — Offentlig forvaltning og service (S.13) — Husholdninger og nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger (S.14 + S.15) (1)
15	Udsteders land
16	Justeringer for omvurderinger

(1) Den relevante nationale centralbank kan kræve, at rapporteringsenhederne identificerer delsektorerne »husholdninger« (S.14) og »nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger« (S.15) hver for sig.

Tabel 3a

Kvartalsvise justeringer for omvurderinger eller finansielle transaktioner

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
AKTIVER (F)							
1. Sedler og mønt samt indskud (ENS 2010: F.21+F.22+F.29) — dagsværdi							
op til 1 år (resterende indtil udløb)							
over 1 år (resterende indtil udløb)							
1x. Sedler og mønt samt indskud, heraf transferable indskud (F.22)							
1. Sedler og mønt samt indskud (ENS 2010: F.21+F.22+F.29) — nominel værdi							
2. Gældsværdipapirer (ENS 2010: F.3)							
udstedt af MF'er				MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af GG'er				MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af OF'er				MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af IC'er				MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af PF'er				MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af NFC'er				MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af HH'er & NPISH'er				MINIMUM		MINIMUM	
op til 1 år (oprindelig løbetid)					MINIMUM		
udstedt af MF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af GG'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af OF'er		MINIMUM	MINIMUM				

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af IC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af PF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af NFC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af HH'er & NPISH'er		MINIMUM	MINIMUM				
1-2 år (oprindelig løbetid)					MINIMUM		
udstedt af MF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af GG'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af OF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af IC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af PF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af NFC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af HH'er & NPISH'er		MINIMUM	MINIMUM				
over 2 år (oprindelig løbetid)					MINIMUM		
udstedt af MF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af GG'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af OF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af IC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af PF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af NFC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af HH'er & NPISH'er		MINIMUM	MINIMUM				
op til 1 år (resterende indtil udløb)					MINIMUM		
udstedt af MF'er		MINIMUM	MINIMUM				

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modpartner uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af GG'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af OF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af IC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af PF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af NFC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af HH'er & NPISH'er		MINIMUM	MINIMUM				
1-2 år (resterende indtil udløb)					MINIMUM		
udstedt af MF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af GG'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af OF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af IC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af PF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af NFC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af HH'er & NPISH'er		MINIMUM	MINIMUM				
2-5 år (resterende indtil udløb)					MINIMUM		
udstedt af MF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af GG'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af OF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af IC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af PF'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af NFC'er		MINIMUM	MINIMUM				

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af HH'er & NPISH'er		MINIMUM	MINIMUM				
Over 5 år (resterende indtil udløb)					MINIMUM		
udstedt af MFI'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af GG'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af OFI'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af IC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af PFI'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af NFC'er		MINIMUM	MINIMUM				
udstedt af HH'er & NPISH'er		MINIMUM	MINIMUM				
3. Udlån (ENS 2010: F.4) — markedsværdi							
oprindelig løbetid op til 1 år — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
til MFI'er							
til GG							
til IF'er							
til OFI'er							
til IC'er							
til PFI'er							
til NFC'er							
til HH'er & NPISH'er							
oprindelig løbetid 1-5 år — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
til MFI'er							

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modpartner uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
til GG							
til IF'er							
til OF'er							
til IC'er							
til PF'er							
til NFC'er							
til HH'er & NPISH'er							
oprindelig løbetid over 5 år — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
til MFI'er							
til GG							
til IF'er							
til OF'er							
til IC'er							
til PF'er							
til NFC'er							
til HH'er & NPISH'er							
op til 1 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
1-2 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
2-5 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modpartner uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
over 5 år (resterende indtil udløb) — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
3x. Udlån, heraf indskudsgarantier i forbindelse med genforsikringsvirksomhed — markedsværdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
3. Udlån (ENS 2010: F.4) — nominel værdi							
oprindelig løbetid op til 1 år — nominel værdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
oprindelig løbetid 1-5 år — nominel værdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
oprindelig løbetid over 5 år — nominel værdi		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
4. Aktier (ENS 2010: F.51)							
4a. Aktier, heraf noterede aktier					MINIMUM	MINIMUM	
udstedt af MF'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af GG'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af OF'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af IC'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af PF'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af NFC'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
4b. Aktier, heraf unoterede aktier					MINIMUM	MINIMUM	
udstedt af MF'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af GG'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af OF'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af IC'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modpartner uden for EU (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
udstedt af PF'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af NFC'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
4c. Aktier, heraf andre kapitalandele					MINIMUM		MINIMUM
udstedt af MFI'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af GG'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af OFI'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af IC'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af PF'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
udstedt af NFC'er		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
5. Aktier/andele i investeringsforeninger (ENS 2010: F.52)							
5a. Aktier/andele i pengemarkedsforeninger							
5b. Aktier/andele i investeringsforeninger, undtagen pengemarkedsforeninger		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
6. Finansielle derivater (ENS 2010: F.7)							
7. Skadesforsikningstekniske reserver (ENS 2010: F.61) ⁽¹⁾		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
8. Ikke-finansielle aktiver (ENS 2010: AN)	MINIMUM						
9. Øvrige aktiver							
10. Aktiver i alt							

Forkortelser anvendt i denne tabel MFI=monetary financial institution (monetær finansiel institution), GG=general government (offentlig forvaltning og service), IF=investment fund (investeringsforening), OFI=other financial intermediary (anden finansiel formidler), IC=insurance corporation (forsikringsselskab), PF=pension fund (pensionskasse), NFC=non-financial corporation (ikke-finansielt selskab), HH=household (husholdning), NPISH=non-profit institution serving households (non-profit institution rettet mod husholdninger), MMF=money market fund (pengemarkedsforening)

IC's rapport: felterne er markeret med »MINIMUM«, hvis dataene om instrumentkategorierne ikke indsamles post for post. De nationale centralbanker kan udvide denne praksis til at omfatte datafelter, der ikke indeholder ordet »MINIMUM«.

⁽¹⁾ Hvis rapporteringsenheden ikke direkte kan identificere modpartens hjemsted, kan denne udlede tilnærmede værdier eller, alternativt, indberette andre oplysninger, som den relevante nationale centralbank har anmodet om, og som gør det muligt for denne at udlede tilnærmede værdier (som omhandlet i denne forordnings Bilag I, Del 2).

Tabel 3b

Kvartalsvise justeringer for omvurderinger eller finansielle transaktioner

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (kommentarerne til de foregående tabeller gælder) (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
FORPLIGTELSER (F)							
1. Udstedte gældsværdipapirer (ENS 2010: F.3)	MINIMUM						
2. Udlån (ESA 2010: F.4)	MINIMUM						
udstedt af monetære finansielle institutioner (MFI'er) ⁽¹⁾							
udstedt af ikke-MFI'er ⁽¹⁾							
2.x. Udlån, heraf indskudsgarantier i forbindelse med genforsikringsvirksomhed	MINIMUM						
3. Aktier (ENS 2010: F.51)							
3a. Aktier, heraf noterede aktier							
3b. Aktier, heraf unoterede aktier							
3c. Aktier, heraf andre kapitalandele							
4. Forsikringstekniske reserver (ENS 2010: F.6) ⁽²⁾							
4.1 Livsforsikringstekniske reserver							
heraf unit-linked	MINIMUM						
heraf ikke-unit-linked							
heraf Pensionsrettigheder	MINIMUM						
heraf bidragsdefinerede ordninger							
heraf ydelsesdefinerede ordninger							

	I alt	Euroområdet			Udlandet		
		Indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk	Medlemsstater i euroområdet, undtagen indenlandsk (data pr. land)	I alt	Ikke-deltagende medlemsstater (data pr. land)	Primære modparter uden for EU (kommentarerne til de foregående tabeller gælder) (data pr. land for Brasilien, Canada, Kina, Hongkong, Indien, Japan, Rusland, Schweiz, USA)
heraf hybridordninger							
4.2 Skadesforsikringstekniske reserver							
opdelt efter branche							
Udgifter til lægebehandling							
Indkomstsikring							
Arbejdsskadeforsikring							
Motoransvarsforsikring							
Anden motorforsikring							
Sø-, luftfarts- og transportforsikring							
Brand og andre skader på ejendom							
Almindelig ansvarsforsikring							
Kredit- og kautionsforsikring							
Retshjælpsforsikring							
Assistance							
Diverse økonomiske tab							
Genforsikring							
5 Finansielle derivater (ENS 2010: F.7)	MINIMUM						
6 Øvrige forpligtelser							

IC's rapport: felterne er markeret med »MINIMUM«, hvis dataene om instrumentkategorierne ikke indsamles post for post. De nationale centralbanker kan udvide denne praksis til at omfatte datafelter, der ikke indeholder ordet »MINIMUM«.

(¹) For så vidt angår medlemsstater uden for euroområdet, henviser »MFI'er« og »ikke-MFI'er« til »banker« og »ikke-banker«.

(²) Hvis rapporteringsenheden ikke direkte kan identificere modpartens hjemsted, kan denne udlede tilnærmede værdier eller, alternativt, indberette andre oplysninger, som den relevante nationale centralbank har anmodet om, og som gør det muligt for denne at udlede tilnærmede værdier (som omhandlet i denne forordnings Bilag I, Del 2).

Tabel 4
Årlige præmier, erstatningskrav og provisioner

	I alt ⁽¹⁾	Heraf:		
		indenlandsk	filialer i EØS (data pr. land)	filialer uden for EØS (i alt)
1. Præmier				
2. Erstatningskrav				
3. Provisioner				

(¹) Posten »I alt« omfatter aktiviteter, der er udført i forbindelse med den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til traktatens artikel 56.

BILAG II

BESKRIVELSER

DEL 1

Definitioner af instrumentkategorier

1. Tabel A indeholder en detaljeret standardbeskrivelse af de kategorier af instrumenter, som de nationale centralbanker skal overføre til deres nationale kategorier i overensstemmelse med denne forordning. Hverken listen over individuelle finansielle instrumenter i tabellen eller beskrivelsen heraf er udtømmende. Beskrivelserne henviser til det europæiske nationalregnskab, som er fastsat i forordning (EU) nr. 549/2013 (herefter »ENS 2010«).
2. For nogle af instrumentkategorierne kræves opdelinger efter løbetid. Disse omfatter:
 - a) oprindelig løbetid, dvs. løbetid ved udstedelsen, som er et finansielt instruments faste levetid, inden for hvilken det ikke kan indfries, f.eks. gældsværdipapirer, eller kun kan indfries mod en form for strafgebyr, f.eks. visse indskudsformer, eller
 - b) resterende løbetid, dvs. et finansielt instruments resterende løbetid ved udgangen af rapporteringsperioden, før hvilken det ikke kan indfries, f.eks. gældsværdipapirer, eller kun kan indfries mod en form for strafgebyr, f.eks. visse indskudsformer.
3. Finansielle fordringer kan opdeles efter, om de er omsættelige eller ikke. En fordring er omsættelig, hvis ejendomsretten uden videre kan overdrages fra én part til en anden ved overgivelse eller endossement, eller — for finansielle derivaters vedkommende — hvis den kan modregnes. Alle finansielle instrumenter kan handles, men omsættelige instrumenter er direkte bestemt til at blive handlet på et reguleret marked eller »over-the-counter«; at de rent faktisk handles er dog ikke en nødvendig betingelse for omsættelighed.

Tabel A

Beskrivelse af instrumentkategorier af forsikringsselskabers aktiver og passiver

AKTIVER

Instrumentkategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
1. Sedler og mønt samt indlån	Beholdninger af euro- og udenlandske sedler og mønter i omløb, som normalt anvendes som betalings- og indlånsmiddel af forsikringsselskaber i monetære finansielle institutioner (MFI'er). Disse kan omfatte indlån på anfordring, tidsindskud og indskud med opsigelsesvarsel samt tilgodehavender i henhold til omvendte genkøbsforretninger eller værdipapirlån mod kontant sikkerhedsstillelse.
1.1 Transferable indlån	Transferable indlån er indlån, som umiddelbart kan overføres på anfordring til at foretage betalinger til andre økonomiske enheder ved hjælp af almindeligt anvendte betalingsmidler som f.eks. kreditoverførsler og direkte debitering, eventuelt også ved brug af kredit- eller debetkort, transaktioner med elektroniske penge, checks eller tilsvarende betalingsmidler, uden væsentlig forsinkelse, begrænsning eller gebyr. Indlån, der kun kan anvendes til kontanthævninger og/eller indlån, hvorfra der kun hæves eller overføres beløb gennem en anden konto tilhørende samme kontohaver, er ikke omfattet af transferable indlån.
2. Gældsværdipapirer	Beholdninger af gældsværdipapirer, som er omsættelige finansielle instrumenter, der tjener som gældsbeviser, handles normalt på sekundære markeder. De kan også modregnes på markedet og giver ikke indehaveren nogen ejendomsret over den udstedende institution. Disse instrumentkategorier omfatter: — beholdninger af værdipapirer, som giver indehaveren en ubetinget ret til et fast eller ved aftale fastsat afkast i form af kuponbetalinger og/eller en fastlagt sum på en given dato eller datoer eller regnet fra en dato, der er fastsat på udstedelsestidspunktet,

Instrumentkategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
	<ul style="list-style-type: none"> — udlån, der er blevet omsættelige på et reguleret marked, dvs. handlede udlån, forudsat at der er beviser for handel på et sekundært marked, herunder market makers, og hyppige noteringer af det finansielle aktiv, således som det f.eks. fremgår af marginalerne mellem købs- og salgskurser. Er disse kriterier ikke opfyldt, bør udlånene klassificeres under instrumentkategori 3 »Udlån« (se også »handlede udlån« i samme kategori), — efterstillede gældsforpligtelser i form af gældsværdipapirer (se også »efterstillede gældsforpligtelser i form af udlån« i instrumentkategori 3 »Udlån«). <p>Værdipapirer, som er udlånt under værdipapirudlånstransaktioner eller solgt under en genkøbsforretning, bevares på den oprindelige ejers balance (og bogføres ikke på den midlertidige indehavers balance), hvis der foreligger en fast aftale om tilbageførsel af transaktionen og ikke kun en mulighed herfor. Hvis den midlertidige erhverver sælger de værdipapirer, der er modtaget, skal salget bogføres som en egentlig værdipapirhandel og optræder på den midlertidige erhververs balance som en negativ position i værdipapirporteføljen.</p>
3. Udlån	<p>I rapporteringsordningen består denne post af midler udlånt af forsikringselskaber til låntagere eller lån optaget af forsikringselskaber på basis af et ikke-omsætteligt dokument eller uden noget tilgrundliggende dokument.</p> <p>Følgende poster er omfattet:</p> <ul style="list-style-type: none"> — beholdninger af ikke-omsættelige værdipapirer: beholdninger af gældsværdipapirer, som ikke er omsættelige og ikke kan handles på sekundære markeder, — handlede udlån: udlån, som reelt er blevet omsættelige, klassificeres under posten »udlån«, forudsat at der ikke er beviser for handel på et sekundært marked. Ellers klassificeres de som gældsværdipapirer (instrumentkategori 2). — efterstillede gældsforpligtelser i form af udlån: efterstillede gældsinstrumenter indebærer et efterstillet krav på den udstedende institution, som først kan realiseres, når alle tilgodehavender med højere status er dækket, hvilket giver dem nogle af de træk, som kendetegner ejerandele. Til statistiske formål klassificeres efterstillede gældsforpligtelser som enten »udlån« eller »gældsværdipapirer«, alt efter instrumentets art. Hvor et forsikringselskabs beholdninger af alle former for efterstillede gældsforpligtelser identificeres som et enkelt tal til statistiske formål, klassificeres dette tal under kategorien »gældsværdipapirer«, idet efterstillede gældsforpligtelser hovedsagelig består af gældsværdipapirer og ikke lån, — tilgodehavender i henhold til omvendte genkøbsforretninger eller værdipapirlån mod kontant sikkerhedsstillelse: modposten til penge betalt for værdipapirer købt af rapporteringsenheder til en given kurs med en forpligtelse til at tilbagesælge samme eller tilsvarende værdipapirer til en forud fastsat kurs på en nærmere angivet fremtidig dato eller værdipapirudlån mod kontant sikkerhedsstillelse. <p>Denne kategori omfatter ikke aktiver i form af indlån foretaget af forsikringselskaber (som indgår i kategori 1).</p>
3.1 Indskudsgarantier i forbindelse med genforsikringsvirksomhed	<p>Indskud foretaget af genforsikringselskaber som sikkerhed for forsikringselskaber, der handler som afgivende selskaber i genforsikringstransaktioner.</p>
4. Ejerandele	<p>Finansielle aktiver, som repræsenterer ejendomsret til selskaber eller kvasiselskaber. Disse finansielle aktiver giver normalt indehaveren ret til en andel i udbyttet i disse selskaber eller kvasiselskaber og til en andel i deres nettoaktiver i tilfælde af likvidation.</p> <p>Denne kategori indeholder noterede og unoterede aktier og andre ejerandelsbeviser.</p> <p>Ejerandelsinstrumenter, der er udlånt under værdipapirudlånstransaktioner eller solgt i forbindelse med en genkøbsforretning, behandles i overensstemmelse med kategori 2, »Gældsværdipapirer«.</p>

Instrumentkategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
4.1 Noterede aktier	Ejerandelsinstrumenter noteret på en børs. Børsen kan være en anerkendt fondsbørs eller enhver anden form for sekundært marked. Noterede aktier benævnes også »børsnoterede aktier«.
4.2 Unoterede aktier	Unoterede aktier er ejerandelsinstrumenter, som ikke er noteret på en børs.
4.3 Andre ejerandele	Andre ejerandele omfatter alle former for ejerandelsbeviser, bortset fra noterede aktier og unoterede aktier.
5. Aktier/andele i investeringsforeninger	Denne kategori omfatter beholdninger af aktier og andele udstedt af pengemarkedsforeninger (MMF'er) og investeringsforeninger undtagen pengemarkedsforeninger (non-MMF'er), som fremgår af ECB's liste over pengemarkedsforeninger og investeringsforeninger til statistiske formål.
5.1 Aktier/andele i pengemarkedsforeninger	Beholdninger af aktier eller andele udstedt af pengemarkedsforeninger som defineret i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).
5.2 Aktier/andele i investeringsforeninger, undtagen pengemarkedsforeninger	Beholdninger af aktier eller andele udstedt af investeringsforeninger, undtagen pengemarkedsforeninger, som defineret i artikel 1 i forordning (EU) nr. 1073/2013 (ECB/2013/38).
6. Finansielle derivater	<p>Finansielle derivater er finansielle instrumenter, som er knyttet til et bestemt finansielt instrument eller en bestemt indikator eller råvare, ved hjælp af hvilke bestemte finansielle risici kan handles selvstændigt på de finansielle markeder.</p> <p>Disse kategorier omfatter:</p> <ul style="list-style-type: none"> — optioner, — tegningsretter (warrants), — futures, — terminsforretninger, — swaps, — kreditderivater. <p>Finansielle derivater opgøres til markedsværdien på balancen på bruttobasis. Individuelle derivataftaler med positive markedsværdier registreres på balancens aktivside, og aftaler med negative markedsværdier registreres på balancens passivside.</p> <p>Brutto fremtidige forpligtelser som følge af derivataftaler registreres ikke som balanceførte poster.</p> <p>Denne kategori omfatter ikke finansielle derivater, der i henhold til de nationale bestemmelser ikke skal bogføres på balancen.</p>
7. Skadesforsikringstekniske reserver	Forsikringssselskabers finansielle fordringer over for genforsikringssselskaber baseret på livs- og skadesforsikringspolicer og skadesgenforsikringspolicer.
8. Ikke-finansielle aktiver	<p>Materielle og immaterielle aktiver, undtagen finansielle aktiver.</p> <p>Denne kategori omfatter boligejendomme, andre bygninger og anlæg, maskiner og udstyr, værdigenstande og produkter omfattet af intellektuelle ejendomsrettigheder, f.eks. computersoftware og databaser.</p>

Instrumentkategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
9. Øvrige aktiver	<p>Dette er residualposten på balancens aktivside og defineres som »aktiver, der ikke er medtaget andetsteds«. De nationale centralbanker kan kræve, at nærmere bestemte delpositioner indgår under denne kategori. Øvrige aktiver kan omfatte:</p> <ul style="list-style-type: none"> — tilgodehavende dividende, — tilgodehavende akkumuleret husleje, — tilgodehavende forsikringserstatninger, genforsikring, — tilgodehavende beløb, som ikke kan henføres til forsikringselskabets primære virksomhed.

PASSIVER

Instrumentkategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
10. Udstedte gældsværdipapirer	Værdipapirer udstedt af forsikringselskabet, undtagen ejerandele, som normalt er omsættelige instrumenter og handlet på de sekundære markeder, eller som kan modregnes på markedet, og som ikke giver indehaveren nogen ejendomsret over den udstedende institution.
11. Udlån modtaget	<p>Beløb, som forsikringselskabet skylder kreditorer, undtagen beløb, der opstår som følge af udstedelse af omsættelige værdipapirer. Denne kategori består af:</p> <ul style="list-style-type: none"> — lån: lån ydet til forsikringselskabet på basis af et ikke-omsætteligt dokument eller uden noget tilgrundliggende dokument, — genkøbsforretninger og transaktioner af genkøbstypen mod kontant sikkerhedsstillelse: modposten til penge modtaget for værdipapirer, som forsikringselskabet har solgt til en given kurs med en forpligtelse til at tilbagekøbe samme (eller tilsvarende) værdipapirer til en fastsat kurs på en nærmere angivet fremtidig dato. Beløb, som er modtaget af forsikringselskabet for værdipapirer overført til tredjemand (den »midlertidige indehaver«) klassificeres under »genkøbsforretninger og transaktioner af genkøbstypen mod kontant sikkerhedsstillelse«, hvis der foreligger en forpligtelse til at tilbageføre transaktionen og ikke kun en mulighed herfor. Dette indebærer, at forsikringselskabet bevarer alle risici og indtjeningsmuligheder forbundet med de underliggende værdipapirer under transaktionen, — kontant sikkerhedsstillelse, der modtages for værdipapirudlån: beløb, der modtages for værdipapirer, som midlertidigt overføres til tredjemand i form af værdipapirlån mod sikkerhedsstillelse i kontanter, — kontant sikkerhedsstillelse, der modtages i transaktioner, som omfatter midlertidig overførsel af guld mod sikkerhedsstillelse.
11.1 Indskudsgarantier i forbindelse med genforsikringsvirksomhed	Indlån modtaget af afgivende selskaber som sikkerhedsstillelse fra genforsikringselskaber.
12. Ejerandele	Se kategori 4.
12.1 Noterede aktier	Se kategori 4.1.
12.2 Unoterede aktier	Se kategori 4.2.
12.3 Andre ejerandele	Se kategori 4.3.
13. Forsikringstekniske reserver	Kapitalbeløbet, som forsikringselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger til dets forsikringstagere.
13.1 Livsforsikringstekniske reserver	Kapitalbeløbet, som forsikringselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger til dets livsforsikringstagere.

Instrumentkategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
13.1.1 heraf unit-linked livsforsikringstekniske reserver	Kapitalbeløbet, som forsikringsselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger til dets unit-linked livsforsikringstagere. Forsikringstagerens fremtidige krav under en unit-linked livsforsikringsaftale afhænger af afkastet af den pulje af aktiver, hvori forsikringstagerens midler er investeret.
13.1.2 heraf ikke-unit-linked livsforsikringstekniske reserver	Kapitalbeløbet, som forsikringsselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger til dets ikke-unit-linked livsforsikringstagere. Forsikringstagerens fremtidige krav under en ikke-unit-linked livsforsikringsaftale afhænger ikke af afkastet af en nærmere fastsat pulje af aktiver.
13.1.3 heraf pensionsrettigheder	Kapitalbeløbet, som forsikringsselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige krav fra dets pensionsordninger. Denne kategori omfatter kun arbejdsmarkedspensionsordninger. Individuelle pensionsordninger, der ikke er knyttet til et ansættelsesforhold, henhører ikke under denne kategori.
13.1.3.1 Pensionsrettigheder, heraf bidragsdefinerede ordninger	Kapitalbeløbet, som forsikringsselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger til dets forsikringstagere i bidragsdefinerede ordninger. I en bidragsdefineret pensionsordning afhænger de betalte ydelser af afkastet af de aktiver, som pensionsordningen har erhvervet. Passivstørrelsen i en bidragsdefineret pensionsordning er den gældende markedskurs på pensionskassens aktiver.
13.1.3.2 Pensionsrettigheder, heraf ydelsesdefinerede ordninger	Kapitalbeløbet, som forsikringsselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger til dets forsikringstagere i ydelsesdefinerede ordninger. I en ydelsesdefineret pensionsordning bestemmes størrelsen af pensionsydelse til de ansatte, der er med i ordningen, ved en formel, der er fastsat på forhånd. Passivstørrelsen i en ydelsesdefineret pensionsordning svarer til nutidsværdien af de lovede ydelser.
13.1.3.3 Pensionsrettigheder, heraf hybride ordninger	Kapitalbeløbet, som forsikringsselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger i dets ordninger, der både har et ydelsesdefineret og et bidragsdefineret element.
13.2 Skadesforsikringstekniske reserver	Kapitalbeløbet, som forsikringsselskabet indehaver for at kunne opfylde fremtidige forsikringserstatninger til dets skadesforsikringstagere.
13.2.1 Udgifter til lægebehandling	Forsikringsforpligtelser i forbindelse med udgifter til lægebehandling, hvor den underliggende virksomhed ikke udøves på et forsikringsmæssigt grundlag, der svarer til livsforsikring, bortset fra forpligtelser omfattet af branche 13.2.3.
13.2.2 Indkomstsikring	Forsikringsforpligtelser vedrørende indkomstsikring, hvor den underliggende virksomhed ikke udøves på et forsikringsmæssigt grundlag, der svarer til livsforsikring, bortset fra forpligtelser omfattet af branche 13.2.3.
13.2.3 Arbejdsskadeforsikring	Sygeforsikringsforpligtelser vedrørende arbejdsulykker, arbejdsskader og erhvervs sygdomme, hvor den underliggende virksomhed ikke udøves på et forsikringsmæssigt grundlag, der svarer til livsforsikring.

Instrumentkategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
13.2.4 Motoransvarsforsikring	Forsikringsforpligtelser, som dækker ethvert ansvar hidrørende fra brugen af motordrevne landkøretøjer (herunder fragtførerens ansvar).
13.2.5 Anden motorforsikring	Forsikringsforpligtelser, som dækker alle skader på landkøretøjer (herunder jernbaners rullende materiel).
13.2.6 Sø-, luftfarts- og transportforsikring	Forsikringsforpligtelser, som dækker alle skader på fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder, luftfartøjer og skader på transporterede varer eller bagage, uanset arten af transportmidlet. Forsikringsforpligtelser, som dækker ethvert ansvar hidrørende fra anvendelsen af luftfartøjer, flod-, indsø- og havfartøjer (herunder fragtførerens ansvar).
13.2.7 Brand og andre skader på ejendom	Forsikringsforpligtelser, som dækker alle skader på ejendom, bortset fra forpligtelser omfattet af branche 13.2.5 og 13.2.6, når de er forårsaget af brand, eksplosion, naturkræfter, herunder storm, hagl eller frost, kerneenergi, jordskred samt andre årsager af enhver art, f.eks. tyveri.
13.2.8 Almindelig ansvarsforsikring	Forsikringsforpligtelser, som dækker ethvert ansvar, bortset fra forpligtelser omfattet af brancherne 13.2.4 og 13.2.6.
13.2.9 Kredit- og kautionsforsikring	Forsikringsforpligtelser, som dækker insolvens, eksportkredit, salg på afbetaling, hypotekforsikring, landbrugsforsikring og direkte og indirekte kaution.
13.2.10 Retshjælpsforsikring	Forsikringsforpligtelser, som dækker advokatsalær og sagsomkostninger.
13.2.11 Assistance	Forsikringsforpligtelser, som dækker assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under rejse, under fravær fra deres bopæl eller fra deres sædvanlige opholdssted.
13.2.12 Diverse økonomiske tab	Forsikringsforpligtelser, som dækker arbejdsløshedsrisici, inkassotab, dårligt vejr, tab af fortjeneste, vedblivende almindelige omkostninger, uforudsete handelsudgifter, tab af salgsværdi, husleje- eller indtægtstab, andre indirekte handelstab end de ovenfor nævnte, andre økonomiske tab (ikke-forretningsmæssige) samt enhver anden skadesforsikringsrisiko, som ikke er omfattet af brancherne 13.2.1 til 13.2.11.
13.2.13 Genforsikring	Genforsikringsforpligtelser.
14. Finansielle derivater	Se kategori 6.
15. Øvrige forpligtelser	<p>Dette er residualposten på balancens passivside og defineres som »passiver, der ikke er medtaget andetsteds«. De nationale centralbanker kan kræve, at nærmere bestemte delpositioner indberettes under denne kategori. Andre passiver kan omfatte:</p> <ul style="list-style-type: none"> — beløb til betaling, der ikke kan henføres til den primære forsikringssselskabsvirksomhed, dvs. skyldige beløb til leverandører, skat, løn, sociale bidrag osv., — hensættelser, der udgør forpligtelser over for tredjemand, dvs. pension, dividende osv., — nettopositioner, som hidrører fra værdipapirudlån uden kontant sikkerhedsstillelse, — nettobeløb til betaling, der vedrører fremtidig afvikling af værdipapirtransaktioner.

DEL 2

Beskrivelser af værdipapir for værdipapir-attributter

Tabel B

Beskrivelser af værdipapir for værdipapir-attributter

Felt	Beskrivelse
Værdipapir identifikationskode	En kode, der entydigt identificerer et værdipapir i henhold til den nationale centralbanks instruks (f.eks. identifikationsnumret for en national centralbank, CUSIP eller SEDOL).
Antal andele eller aggregeret nominelt beløb	Antal enheder af et værdipapir eller aggregeret nominelt beløb i tilfælde af, at værdipapiret handles i beløb og ikke i enheder, ekskl. påløbne renter.
Kurs	Markedskurs pr. enhed af et værdipapir eller procentdel af aggregeret nominelt beløb i tilfælde af, at værdipapiret handles i beløb og ikke i enheder. De nationale centralbanker kan også kræve, at påløbne renter indberettes under denne post.
Noteringsgrundlag	Angiver, om værdipapiret er noteret i procent eller i enheder.
Samlet beløb	Et værdipapirs samlede markedsværdi. For så vidt angår værdipapirer, der handles i enheder, svarer denne værdi til antallet af værdipapirer ganget med kursen pr. enhed. Hvis værdipapiret handles i beløb og ikke enheder, svarer dette beløb til det aggregerede nominelle beløb ganget med kursen, der udtrykkes som en procentdel af det nominelle beløb. De nationale centralbanker skal i princippet kræve, at påløbne renter indberettes under denne position eller separat. De nationale centralbanker kan dog efter eget skøn kræve data ekskl. påløbne renter.
Finansielle transaktioner	Samlede køb minus salg (værdipapirer på aktivsiden) eller udstedelser minus indfrielse (værdipapirer på passivsiden) for et værdipapir bogført til transaktionsværdien i euro.
Værdipapirer købt	Samlede køb for et værdipapir bogført til transaktionsværdien.
Værdipapirer solgt	Samlede salg for et værdipapir bogført til transaktionsværdien.
Valutaen, værdipapiret er bogført i	ISO-kode eller lignende for den valuta, der er anvendt til at udtrykke kurs og/eller udestående beløb for værdipapiret.
Andre ændringer i volumen til nominal værdi	Andre ændringer i det opbevarede værdipapirs volumen, til nominal værdi i nominal valuta/enhed eller euro.
Andre ændringer i volumen til markedsværdi	Andre ændringer i det opbevarede værdipapirs volumen, til markedsværdi i euro.
Porteføljainvesteringer eller direkte investeringer	Investeringens funktion i henhold til dens klassificering i betalingsbalancestatistik ⁽¹⁾ .
Udsteders land	Udsteders hjemsted. For så vidt angår aktier/andele i investeringsforeninger, henviser udsteders land til det sted, hvor investeringsforeningen har sit hjemsted, og ikke til det sted, hvor forvalteren af investeringsforeningen har sit hjemsted.

⁽¹⁾ Retningslinje ECB/2011/23 af 9. december 2011 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (EUT L 65 af 3.3.2012, s. 1).

DEL 3

Tabel C

Beskrivelser af præmier, erstatningskrav og provisioner

Kategori	Beskrivelse
Opkrævede præmier	Bruttopræmier, som omfatter alle skyldige beløb i regnskabsåret under forsikringsaftalen, uanset om de pågældende beløb helt eller delvist vedrører et senere regnskabsår.
Forfaldne erstatninger	Summen af forfaldne erstatninger, som er udbetalt i regnskabsåret, og erstatningshensættelser for det pågældende regnskabsår, minus erstatningshensættelser for det foregående regnskabsår.
Provisioner	Erhvervsomkostninger betalt af forsikringsselskaber til andre enheder for at sælge deres produkter.

DEL 4

Beskrivelser opdelt efter sektor

ENS 2010 ligger til grund for sektorklassifikationen. Tabel D indeholder en detaljeret beskrivelse af de sektorer, som de nationale centralbanker skal omsætte til deres nationale klassifikationer i overensstemmelse med denne forordning. Modparter med hjemsted i de medlemsstater, der har euroen som valuta, identificeres efter sektor i overensstemmelse med den liste, som Den Europæiske Centralbank (ECB) fører til statistiske formål, samt vejledningen for den statistiske klassifikation af modparter i ECB's »Monetary, Financial Institutions and Markets Statistics Sector Manual: Guidance for the Statistical Classification of Customers«⁽¹⁾.

Tabel D

Beskrivelser opdelt efter sektor

Sektor	Beskrivelser
1. MFI	MFI'er er defineret i artikel 1 i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). Denne sektor består af nationale centralbanker, kreditinstitutter som defineret i EU-lovgivningen, pengemarkedsforeninger, andre finansielle institutioner, som modtager indskud og/eller indlånslignende indskud fra enheder, undtagen MFI'er, og som for egen regning, i hvert fald i økonomisk henseende, yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer, samt udstedere af elektroniske penge, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiell formidling i form af udstedelse af elektroniske penge.
2. Offentlig forvaltning og service	Sektoren offentlig forvaltning og service (S.13) består af institutionelle enheder, som er ikke-markedsproducenter, hvis produktion er bestemt for individuelt og kollektivt forbrug og finansieret af obligatoriske betalinger foretaget af enheder, som henhører under andre sektorer, og institutionelle enheder, der hovedsagelig beskæftiger sig med omfordeling af nationalindkomsten og -formuen (ENS 2010, afsnit 2.111 til 2.113).
3. Andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser + investeringsforeninger, undtagen pengemarkedsforeninger (non-MMF I'er)+ finansielle hjælpeenheder + koncerntilknyttede finansielle institutioner og pengeudlånere	Delsektoren andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser (S.125), omfatter alle finansielle selskaber og kvasiselskaber, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiell formidling ved at indgå forpligtelser, undtagen i form af penge, indskud (eller indlånslignende indskud), aktier/andele i investeringsforeninger eller i tilknytning til forsikrings- og pensionsordninger samt ordninger med standardiserede garantier fra institutionelle enheder. FVC'er som defineret i forordning (EU) nr. 1075/2013 (ECB/2013/40) indgår i denne delsektor (ENS 2010, afsnit 2.86 til 2.94). Investeringsforeninger, undtagen pengemarkedsforeninger, er defineret i artikel 1, i forordning (EU) nr. 1073/2013 (ECB/2013/38).

(¹) Marts 2007, som findes på ECB's websted <https://www.ecb.europa.eu/>.

Sektor	Beskrivelser
	<p>Delsektoren finansielle hjælpeenheder (S.126) består af alle finansielle selskaber og kvasiselskaber, der hovedsagelig udfører aktiviteter, der er tæt knyttet til finansiel formidling, men som ikke selv er finansielle formidlere. Denne delsektor omfatter også hovedsæder, hvis datterselskaber alle eller for størstedelens vedkommende er finansielle selskaber (ENS 2010, afsnit 2.95 til 2.97).</p> <p>Delsektoren koncerntilknyttede finansielle institutioner og pengeudlånere (S.127) omfatter alle finansielle selskaber og kvasiselskaber, som hverken beskæftiger sig med finansiel formidling eller yder finansielle hjælpeter, forudsat at hovedparten af deres aktiver eller passiver ikke er genstand for transaktioner på frie markeder. Denne delsektor omfatter holdingselskaber, som ejer en kontrollerende andel i en gruppe datterselskaber, og hvis hovedaktivitet er at eje gruppen uden at yde andre tjenester til de virksomheder, som de ejer andele i, dvs. de forvalter eller leder ikke andre enheder (ENS 2010, afsnit 2.98 til 2.99).</p>
4. Forsikringsselskaber	Forsikringsselskaber er defineret i denne forordnings artikel 1.
5. Pensionskasser	Delsektoren pensionskasser (S.129) består af alle finansielle selskaber og kvasiselskaber, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiel formidling som følge af sammenlægning af sociale risici og de forsikrede personers behov (socialforsikring) i puljer. Pensionskasser udbetaler i deres egenskab af socialforsikringsordninger pensionsindkomst og ofte ydelser ved død og invaliditet (ENS 2010, afsnit 2.105 til 2.110). Sociale kasser og fonde, som henhører under sektoren »offentlig forvaltning og service«, indgår ikke.
6. Ikke-finansielle selskaber	Sektoren ikke-finansielle selskaber (S.11) består af institutionelle enheder med status af selvstændige juridiske enheder og markedsproducenter, hvis hovedaktivitet er produktion af varer og ikke-finansielle tjenester. Denne sektor omfatter også ikke-finansielle kvasiselskaber (ENS 2010, afsnit 2.45 til 2.50).
7. Husholdninger + nonprofit institutioner rettet mod husholdninger	<p>Sektoren husholdninger (S.14) omfatter enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner både i deres egenskab af forbrugere og i deres egenskab af erhvervsdrivende, som producerer markedsfølsomme varer og ikke-finansielle og finansielle tjenester (markedsproducenter), forudsat at produktionen af varer og tjenester ikke udøves af selvstændige enheder med status af kvasiselskaber. Sektoren omfatter ligeledes enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner i deres egenskab af producenter af varer og ikke-finansielle tjenester udelukkende til eget brug. Sektoren »husholdninger« omfatter enkeltmandsvirksomheder og interessentskaber, der ikke har status af selvstændige juridiske enheder, medmindre de behandles som kvasiselskaber, og som er markedsproducenter (ENS 2010, afsnit 2.118 til 2.128).</p> <p>Nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger (S.15) omfatter nonprofit-institutioner, der er selvstændige juridiske enheder, som leverer varer og tjenester til husholdninger, og som er private ikke-markedsproducenter. Deres vigtigste tilgange stammer fra frivillige bidrag i form af penge eller naturalier fra husholdninger i deres egenskab af forbrugere, fra betalinger fra den offentlige forvaltning og service samt fra formueindkomst (ENS 2010, afsnit 2.129 og 2.130).</p>

DEL 5

Beskrivelser af finansielle transaktioner og justeringer for omvurderinger som omhandlet i denne forordning

1. »Finansielle transaktioner« opgøres som forskellen mellem beholdningspositioner på rapporteringsdatoerne ultimo perioden, hvorfra virkningen af ændringer, som kan tilskrives påvirkninger fra »justeringer for omvurderinger« (som følge af pris- og valutakursændringer) og »omklassifikationer og andre ændringer«, er fjernet. ECB har behov for statistisk information til opgørelse af data over finansielle transaktioner i form af justeringer, som omfatter »omklassifikationer og andre ændringer« og »pris- og valutakursomvurderinger«.

2. »Pris- og valutakursomvurderinger« afspejler ændringer i værdiansættelsen af aktiver og passiver, som enten skyldes ændringer i den pris, som aktiverne/passiverne er bogført eller handlet til, eller ændringer i valutakurser, der påvirker værdierne, udtrykt i euro, af aktiver og passiver denomineret i en fremmed valuta. Prisomvurderingerne tager højde for de ændringer, der løbende indtræffer i værdien af beholdninger ultimo perioden på grund af ændringer i den referenceværdi, til hvilken de er bogført, dvs. kapitalgevinster/-tab. Valutakursbevægelser over for euroen, der indtræffer mellem rapporteringsdatoer ultimo perioden, resulterer også i ændringer i værdien af aktiver/passiver i fremmed valuta, når de udtrykkes i euro. Da disse ændringer udtrykker kapitalgevinster/-tab og ikke skyldes finansielle transaktioner, er det nødvendigt at fjerne disse effekter fra dataene for finansielle transaktioner. Principielt tager »pris- og valutakursomvurderinger« også højde for ændringer i værdiansættelsen som følge af transaktioner i aktiver/passiver, dvs. realiserede gevinster/tab; der er dog forskelle i national praksis på dette område.
-

BILAG III

MINDSTESTANDARDER, DER SKAL ANVENDES AF DEN FAKTISKE RAPPORTERINGSPOPULATION

Rapporteringsenhederne skal opfylde følgende mindstestandarder for at overholde Den Europæiske Centralbanks (ECB's) statistiske rapporteringskrav.

1. Mindstestandarder for overførsel:

- a) indberetningen skal være rettidig og finde sted inden for de tidsfrister, som den relevante nationale centralbank har fastsat,
- b) de statistiske indberetninger skal ske i den udformning og det format, som den relevante nationale centralbank har fastsat i de tekniske indberetningskrav,
- c) rapporteringsenheden skal fremsende kontaktoplysninger på en eller flere kontaktpersoner til den relevante nationale centralbank,
- d) de tekniske specifikationer for overførsel af data til den relevante nationale centralbank skal følges,
- e) i tilfælde af værdipapir for værdipapir-rapportering skal rapporteringsenhederne på den relevante nationale centralbanks anmodning levere yderligere oplysninger (f.eks. udsteders navn og udstedelsesdato), som er nødvendige for at identificere værdipapirer, hvis værdipapiridentifikationskoderne er fejlagtige eller ikke er offentligt tilgængelige.

2. Mindstestandarder for nøjagtighed:

- a) de statistiske oplysninger skal være korrekte, dvs. alle lineære begrænsninger skal være overholdt (f.eks. skal addition af subtotaler give den samlede total),
- b) rapporteringsenhederne skal kunne tilvejebringe oplysninger om den udvikling, som fremgår af de overførte data,
- c) de statistiske oplysninger skal være fuldstændige og må ikke indeholde vedvarende og strukturelle mangler. Mangler skal angives, forklares over for den relevante nationale centralbank og om fornødent udbedres hurtigst muligt,
- d) rapporteringsenhederne skal følge de dimensioner, afrundingsprincipper og decimaler, som den relevante nationale centralbank har fastsat for den tekniske overførsel af dataene.

3. Mindstestandarder for begrebsmæssig overensstemmelse:

- a) de statistiske oplysninger skal overholde de definitioner og klassifikationer, der er indeholdt i denne forordning,
- b) i tilfælde af afvigelser fra disse definitioner og klassifikationer skal rapporteringsenhederne regelmæssigt overvåge og kvantificere forskellen mellem den anvendte metode og den i denne forordning indeholdte metode,
- c) rapporteringsenhederne skal kunne redegøre for mangler i de fremsendte data sammenholdt med tallene for de foregående perioder.

4. Mindstestandarder for revisioner:

Den revisionspolitik og de revisionsprocedurer, som ECB og den relevante nationale centralbank har fastsat, skal overholdes. Revisioner, som afviger fra de normale revisioner, skal ledsages af forklarende noter.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EU) Nr. 1375/2014**af 10. december 2014****om ændring af forordning (EU) nr. 1071/2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33)****(ECB/2014/51)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 4,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 19.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank foreskriver, at Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank (ECB) kan udfærdige regler om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver. Nærmere detaljer om anvendelsen af mindstereserverne er fastsat i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽³⁾.
- (2) Styrelsesrådet besluttede den 3. juli 2014 at ændre hyppigheden af afholdelsen af sine pengepolitiske møder fra en fire ugers-cyklus til en seks ugers-cyklus fra den 1. januar 2015 og at forlænge reservekravsperioden tilsvarende fra fire til seks uger.
- (3) I henhold til forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) er reservekravsperioden den periode, for hvilken det beregnes om reservekravene er overholdt, og i hvilken de pågældende mindstereserver skal holdes på reservekonti.
- (4) Ændringen i længden af reservekravsperioderne har ingen indvirkning på beregningen af den mængde af mindstereserver, der skal opfyldes i løbet af en reservekravsperiode for institutter, der er underlagt fulde indberetningskrav i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽⁴⁾. Sådanne institutter beregner som hidtil reservekravsgrundlaget for en given reservekravsperiode på grundlag af dataene i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33), som vedrører måneden to måneder forud for den måned, i hvilken reservekravsperioden starter. Dog har ændringen af længden af reservekravsperioderne en indvirkning på beregningen af mængden af mindstereserver for institutter, der indberetter data kvartalsvis i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33), da kvartalsperioden nu vil omfatte to reservekravsperioder.
- (5) Forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelsen af mindstereserver (ECB/2003/9) (EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring

Artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) erstattes af følgende:

»2. Dataene for haleinstitutternes reservekravsgrundlag for to reservekravsperioder baseres på data fra ultimo kvartalet indsamlet af de nationale centralbanker inden for 28 arbejdsdage efter udgangen af det kvartal, som de vedrører.«

Artikel 2

Afsluttende bestemmelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. december 2014.

For ECB's Styrelsesråd
Mario DRAGHI
Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EU) Nr. 1376/2014
af 10. december 2014
om ændring af forordning (EF) nr. 1745/2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9)
(ECB/2014/52)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 19.1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 19.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank foreskriver, at Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank (ECB) kan udfærdige regler om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver. Nærmere detaljer om anvendelsen af mindstereserverne er fastsat i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽³⁾.
- (2) Styrelsesrådet besluttede den 3. juli 2014 at ændre hyppigheden af afholdelsen af sine pengepolitiske møder fra en fire ugers-cyklus til en seks ugers-cyklus fra den 1. januar 2015 og at forlænge reservekravsperioden tilsvarende fra fire til seks uger.
- (3) I henhold til forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) er reservekravsperioden den periode, for hvilken det beregnes, om reservekravene er overholdt, og i hvilken de pågældende mindstereserver skal holdes på reservekonti.
- (4) Ændringen i længden af reservekravsperioderne har ingen indvirkning på beregningen af den mængde af mindstereserver, der skal opfyldes i løbet af en reservekravsperiode for institutter, der er underlagt fulde indberetningskrav i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽⁴⁾. Sådanne institutter beregner som hidtil reservekravsgrundlaget for en given reservekravsperiode på grundlag af dataene i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33), som vedrører måneden to måneder forud for den måned, i hvilken reservekravsperioden starter. Dog har ændringen af længden af reservekravsperioderne en indvirkning på beregningen af mængden af mindstereservekrav for institutter, der indberetter data kvartalsvis i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33), da kvartalsperioden nu vil omfatte to reservekravsperioder.
- (5) Forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer

Forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ændres som følger:

1. Artikel 3, stk. 4, affattes således:

»4. For institutter, som er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 9, stk. 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) ^(*) («haleinstitutter»), beregnes reservekravsgrundlaget for to på hinanden følgende reservekravsperioder begyndende med den reservekravsperiode, der starter den tredje måned efter

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4.

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelsen af mindstereserver (ECB/2003/9) (EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).

udgangen af et kvartal, på grundlag af data ultimo kvartalet, som indberettes i henhold til punkt 4 i del 1 i bilag III til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). Disse institutter meddeler deres mindstereserver i overensstemmelse med artikel 5.

(*) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (omarbejdning) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).«

2. Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Medmindre ECB's Styrelsesråd beslutter at ændre kalenderen i henhold til stk. 2, starter reservekravsperioden på afviklingsdagen for den primære markedsoperation, som følger efter det møde i Styrelsesrådet, hvor drøftelsen af pengepolitikken er på dagsordenen. ECB's Direktion offentliggør en kalender over reservekravsperioder mindst tre måneder før starten af hvert kalenderår. Kalenderen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og på ECB's og de deltagende nationale centralbankers websteder.«

3. I artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 5, artikel 10, stk. 6, artikel 11 og artikel 13a, stk. 1, litra b) erstattes henvisningen til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) med en henvisning til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

4. I artikel 5 stk. 3, og artikel 13, stk. 4, erstattes henvisningen til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) med en henvisning til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

5. I artikel 13, stk. 2, erstattes henvisningen til bilag II til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) med en henvisning til bilag III til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

Artikel 2

Afsluttende bestemmelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. december 2014.

For ECB's Styrelsesråd

Mario DRAGHI

Formand for ECB

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2014/110/EU

af 17. december 2014

om ændring af direktiv 2004/33/EF for så vidt angår kriterier for midlertidig udelukkelse af allogene bloddonorer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 29, stk. 2, litra d), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I punkt 2.2 i bilag III til Kommissionens direktiv 2004/33/EF ⁽²⁾ fastsættes der kriterier for midlertidig udelukkelse af donorer med en infektionssygdom eller donorer, der har forladt et område, hvor der forekommer en infektionssygdom.
- (2) I punkt 2.2.1 i bilag III til direktiv 2004/33/EF fastsættes der en udelukkelsesperiode for potentielle donorer på 28 dage, efter at de har forladt et område med igangværende overførsel af Vestnilvirus til mennesker.
- (3) Nyere videnskabelige resultater har vist, at en midlertidig udelukkelse af sådanne potentielle donorer ikke er påkrævet, hvis der er udført en nukleinsyretest (NAT), og testen var negativ.
- (4) Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at benytte en sådan test, hvis de ønsker et alternativ til kriterierne for midlertidig udelukkelse.
- (5) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved direktiv 2002/98/EF —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Kriteriet for udelukkelse i forbindelse med Vestnilvirus angivet i tabellen (anden kolonne, sidste række) i punkt 2.2.1 i bilag III til direktiv 2004/33/EF affattes således:

»28 dage efter at have forladt et område med risiko for lokal erhvervelse af Vestnilvirus, medmindre en individuel nukleinsyretest er negativ«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2015. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT L 33 af 8.2.2003, s. 30.

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2004/33/EF af 22. marts 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF med hensyn til visse tekniske krav til blod og blodkomponenter (EUT L 91 af 30.3.2004, s. 25).

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESDIREKTIV 2014/111/EU**af 17. december 2014****om ændring af direktiv 2009/15/EF for så vidt angår Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) vedtagelse af bestemte koder og dertil knyttede ændringer af visse konventioner og protokoller****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 2, andet punktum,efter proceduren for overensstemmelseskontrol i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2099/2002 skal medlemsstaterne og Kommissionen samarbejde om at fastlægge en fælles holdning eller fælles tilgang i de kompetente internationale fora for at mindske faren for konflikt mellem Unionens søtransportlovgivning og internationale instrumenter.
- (2) Direktiv 2009/15/EF udgør sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 ⁽³⁾ et sammenhængende stykke lovgivning, der på konsekvent vis regulerer anerkendte organisationers aktiviteter efter de samme principper og definitioner. Det følger af artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/15/EF, at hvis en medlemsstat med hensyn til skibe, der sejler under dens flag, beslutter at bemyndige en organisation til på dens vegne at udføre inspektioner og syn vedrørende myndighedscertifikater, skal den udelukkende overdrage disse opgaver til en anerkendt organisation, hvilket i medfør af direktivets artikel 2, litra g), betyder en organisation, der er anerkendt i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009. Derfor har det regelsæt, på grundlag af hvilket de omhandlede organisationer anerkendes, virkning for begge retsakter.
- (3) Begrebet »internationale konventioner« som defineret i artikel 2, litra d), i direktiv 2009/15/EF henviser til den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen af 1. november 1974 (Solaskonventionen), bortset fra kapitel XI-2 i bilaget dertil, den internationale konvention om lastelinjer af 5. april 1966 (lastelinjekonventionen) og den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe af 2. november 1973 (Marpolkonventionen), tillige med protokoller hertil og ændringer heraf, samt de dertil hørende koder af bindende karakter i alle medlemsstater, i den gældende affattelse.
- (4) IMO-forsamlingen vedtog på sin 28. samling en kode til gennemførelse af IMO-instrumenter (III-kode), jf. IMO-resolution A.1070(28) af 4. december 2013, samt ændringer til lastelinjekonventionen med henblik på at gøre det obligatorisk at anvende III-koden sammen med en dertil hørende flagstatsauditordning, jf. IMO-resolution A.1038(29) af 4. december 2013.
- (5) IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC) vedtog på sin 66. samling ændringer af protokollen fra 1978 til Marpolkonventionen, jf. resolution MEPC.246(66) af 4. april 2014, og af protokollen fra 1997 til Marpolkonventionen som ændret ved protokollen fra 1978 i den henseende, jf. resolution MEPC.247(66) af 4. april 2014, med henblik på at gøre III-koden obligatorisk sammen med en dertil hørende flagstatsauditordning.

⁽¹⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 47.⁽²⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11).

- (6) IMO's Komité for Sikkerhed på Søen (MSC) vedtog på sin 93. samling ændringer til Solaskonventionen, jf. resolution MSC.366(93) af 22. maj 2014, og af protokollen fra 1988 til lastelinjekonventionen, jf. resolution MSC.375(93) af 22. maj 2014, med henblik på at gøre III-koden obligatorisk sammen med en dertil hørende flagstatsauditordning.
- (7) På MEPC's 65. samling og MSC's 92. samling blev der vedtaget en IMO-kode for anerkendte organisationer (RO-kode), jf. resolution MSC.349(92) af 21. juni 2013.
- (8) MEPC vedtog på sin 65. samling ændringer af protokollen fra 1978 til Marpolkonventionen med henblik på at gøre RO-koden obligatorisk, jf. resolution MEPC.238(65) af 17. maj 2013.
- (9) MSC vedtog på sin 92. samling ændringer af Solaskonventionen og af protokollen fra 1988 om lastelinjekonventionen med henblik på at gøre RO-koden obligatorisk, jf. resolution MSC.350(92) og MSC.356(92) af 21. juni 2013.
- (10) III-koden og RO-koden forventes derfor at træde i kraft i perioden mellem den 1. januar 2015 og den 1. januar 2018 i overensstemmelse med gældende regler for vedtagelse, ratifikation og ikrafttrædelse af ændringer for hver enkelt berørt konvention.
- (11) Den 13. maj 2013 vedtog Rådet Rådets afgørelse 2013/268/EU om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i den Internationale Søfartsorganisation (IMO) til vedtagelsen af bestemte koder og dertil knyttede ændringer af visse konventioner og protokoller ⁽¹⁾. I henhold til artikel 5 i denne afgørelse bemyndigede Rådet medlemsstaterne til at give deres samtykke til i Unionens interesse og under hensyntagen til erklæringen i bilaget til afgørelsen at lade sig binde af de ændringer, der er omhandlet i betragtning 4-9 i dette direktiv.
- (12) Det anføres i den erklæring, der er vedlagt som bilag til Rådets afgørelse 2013/268/EU, at medlemsstaterne har den holdning, at III-koden og RO-koden indeholder en række minimumskrav, som staterne efter behov kan videreudvikle og forbedre med henblik på at forbedre sikkerheden til søs og beskytte miljøet.
- (13) Det anføres ligeledes, at III-koden og RO-koden ikke kan udlægges således, at den på nogen måde begrænser opfyldelsen af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten i forbindelse med definitionen af »myndighedscertifikater« og »klassecertifikater«, omfanget af forpligtelser og kriterier, der er fastlagt for anerkendte organisationer, og Europa-Kommissionens pligter med hensyn til anerkendelse og vurdering og eventuel pålæggelse af korrigerende foranstaltninger eller sanktioner for anerkendte organisationer. Det hedder i samme erklæring, at i tilfælde af en IMO-audit vil medlemsstaterne erklære, at kun overholdelsen af de bestemmelser i de relevante internationale konventioner, som medlemsstaterne har accepteret, også under betingelserne i denne erklæring, kontrolleres.
- (14) I Unionens retsorden omfatter anvendelsesområdet for direktiv 2009/15/EF og forordning (EF) nr. 391/2009 henvisninger til »internationale konventioner« som beskrives i betragtning 3. I den henseende indføres ændringer af IMO-konventioner samtidig automatisk i EU-lovgivningen, når de træder i kraft på internationalt niveau, herunder de dertil knyttede koder af bindende karakter, som f.eks. III-koden og RO-koden, som derfor udgør en del af de IMO-instrumenter, der er relevante for anvendelsen af direktiv 2009/15/EF.
- (15) Ændringer til internationale konventioner kan imidlertid udelukkes fra anvendelsesområdet for Unionens søtransportlovgivning i overensstemmelse med proceduren for overensstemmelseskontrol, hvis de opfylder mindst et af de to kriterier, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2099/2002.
- (16) Kommissionen har evalueret ændringerne af IMO-konventionerne i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2099/2002 og fastslået, at der findes en række uoverensstemmelser mellem på den ene side III-koden og RO-koden og på den anden side direktiv 2009/15/EF og forordning (EF) nr. 391/2009.

⁽¹⁾ EUT L 155 af 7.6.2013, s. 3.

- (17) For det første fastlægger III-kodens punkt 16.1 i del 2, en minimumsliste over ressourcer og processer, som flagstaterne skal stille til rådighed, herunder tilvejebringelse af administrative instrukser bl.a. vedrørende klassecertifikater, som flagstaten skal fremlægge som bevis for overholdelse af strukturelle, mekaniske, elektriske og/eller andre krav i en international konvention, som flagstaten er part i, eller overholdelse af et krav i flagstatens nationale lovgivning. Som beskrevet i betragtning 21 nedenfor sonderer Unionens lovgivning imidlertid mellem myndighedscertifikater og klassecertifikater. Sidstnævnte er dokumenter af privat karakter og er hverken udstedt af en flagstat eller på en flagstats vegne. Denne bestemmelse i III-koden henviser til Solas, kapitel II-1, del A-1, regel 3-1, der foreskriver, at skibe skal konstrueres, bygges og vedligeholdes i overensstemmelse med de strukturelle, mekaniske og elektriske krav, der er fastsat af et klassifikationselskab, der er anerkendt af myndighederne i henhold til bestemmelserne i regel XI-1/1. 1. Solaskonventionen identificerer klart skibet eller dets retlige repræsentation over for flagstaten som genstand for dette krav. Når en anerkendt organisation handler i sin egenskab af klassifikationselskab udsteder den endvidere klassecertifikater i overensstemmelse med sine egne regler, procedurer, betingelser og private kontraktlige aftaler, som flagstaten ikke er part i. Derfor er bestemmelserne i III-koden i modstrid med sondringen mellem klassifikations- og myndighedsaktiviteter som fastsat i den eksisterende EU-lovgivning.
- (18) For det andet kræves det i III-kodens punkt 18.1 i del 2, at flagstaten "udelukkende for skibe under statens eget flag" sikrer, at en anerkendt organisation har tilstrækkelige tekniske ressourcer samt ledelses- og forskningsressourcer til at udføre de opgaver, den får pålagt. Dette aspekt behandles derimod i EU-lovgivningen som et krav for anerkendelse, jf. kriterie A.3 i bilag I til forordning (EF) nr. 391/2009, og finder anvendelse på hele flåden i den anerkendte organisations klasse, uanset hvilket flag skibene fører. Hvis ovennævnte bestemmelse i III-koden indarbejdes i EU-lovgivningen, vil den begrænse anvendelsen af kriterie A.3 i bilag I i forordning (EF) nr. 391/2009 til udelukkende at omfatte den virksomhed, der udføres af den anerkendte organisation med hensyn til skibe, der fører en medlemsstats flag, hvilket er i modstrid med de nugældende krav.
- (19) For det tredje indfører III-kodens punkt 19 i del 2, et forbud mod, at en flagstat kræver af sine anerkendte organisationer, at de for andre skibe end dem, der fører dens flag, anvender krav bl.a. vedrørende deres klassifikationsregler og andre krav eller procedurer. I henhold til direktiv 2009/15/EF kan medlemsstaterne kun bemyndige en organisation til på deres vegne at udstede myndighedscertifikater for deres respektive flåder, hvis den pågældende organisation er blevet godkendt og kontrolleres i den henseende i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009. Inden for denne ramme skal de anerkendte organisationers relevante aktiviteter som sådan opfylde visse krav vedrørende hele flåden i deres klasse, uanset hvilket flag skibene fører. Det gælder de fleste af de kriterier, der fremgår af bilag I til forordning (EF) nr. 391/2009 samt andre forpligtelser, navnlig forordningens artikel 10, stk. 4. Hvis ovennævnte bestemmelse i III-koden indarbejdes i EU-lovgivningen, vil den begrænse anvendelsen af de eksisterende krav til anerkendelse i forordning (EF) nr. 391/2009, bl.a. hvis der er tale om regler, krav og procedurer, til udelukkende at omfatte den anerkendte organisations virksomhed vedrørende skibe, der fører en medlemsstats flag.
- (20) For det fjerde defineres »anerkendt organisation« i afsnit 1.1. i del 2 i RO-koden som en organisation, der er vurderet af en flagstat, og som opfylder kravene i del 2 i RO-koden. I artikel 2, litra g), i direktiv 2009/15/EF fastslås det derimod, at en anerkendt organisation er »en organisation, der er anerkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 391/2009«. Baseret på Kommissionens vurdering som nævnt i betragtning 21, 22 og 23 forekommer det, at flere bestemmelser i del 2 i RO-koden er uforenelige med forordning (EF) nr. 391/2009. En anerkendt organisation som defineret i RO-koden vil derfor ikke opfylde alle kravene i forordning (EF) nr. 391/2009 og stemmer derfor ikke overens med definitionen af en anerkendt organisation som fastsat i EU-lovgivningen.
- (21) For det femte defineres »myndighedscertificering og myndighedstjenester« i afsnit 1.3 i del 2 i RO-koden som én kategori af aktiviteter, som en anerkendt organisation har ret til at udføre på flagstatens vegne, herunder udstedelse af certifikater i relation til både myndigheds- og klassifikationskrav. Definitionerne i artikel 2, litra i) og k), i direktiv 2009/15/EF skelner derimod klart mellem »myndighedscertifikater«, som er certifikater, der er udstedt af en flagstat eller på dennes vegne i overensstemmelse med de internationale konventioner, og »klassecertifikater«, som er et dokument udstedt af en anerkendt organisation i dens egenskab af klassifikationselskab, hvorved det certificeres, at et skib er egnet til en bestemt anvendelse eller drift i overensstemmelse med de regler og procedurer, som den anerkendte organisation har fastlagt og offentliggjort. Det følger heraf, at der i medfør af EU-lovgivningen skal sondres mellem myndighedscertifikater og klassecertifikater, og at de har forskellig karakter. Myndighedscertifikater har nemlig offentlig karakter, mens klassecertifikater har privat karakter, da de udstedes af et klassifikationselskab i overensstemmelse med dets egne regler, procedurer og betingelser. Det følger heraf, at klassecertifikater, som er udstedt af en anerkendt organisation for et skib for at attestere overensstemmelse med klassifikationsregler og procedurer, herunder når en flagstat foretager en kontrol som bevis for overensstemmelse med Solas kapitel II-1, del A-1, regel 3-1, er dokumenter af rent privat karakter, som hverken er et officielt dokument udstedt af en flagstat eller udstedt på en flagstats vegne. I RO-koden anføres det imidlertid systematisk, at »myndighedscertificering og myndighedstjenester« udføres af den anerkendte organisation "på vegne af flagstaten",

hvilket er i modstrid med den retlige sondring i EU-lovgivningen. Uanset denne uoverensstemmelse indebærer denne bestemmelse i RO-koden, hvis den godkendes som standard i EU-lovgivningen, en åbenbar risiko for, at anerkendelseskravene i forordning (EF) nr. 391/2009, som vedrører hele organisationens virksomhed uanset flagstat, ikke længere kan håndhæves i EU. På grund af den forbindelse, der eksisterer mellem de to instrumenter, jf. betragtning 2, er denne risiko også relevant for direktiv 2009/15/EF.

- (22) For det sjette foreskrives der i afsnit 3.9.3.1 i del 2 i RO-koden en mekanisme for samarbejde mellem anerkendte organisationer udelukkende inden for de af flagstaten fastsatte rammer med henblik på eventuelt at standardisere procedurerne for myndighedscertificering og myndighedstjenester for flagstaten. I afsnit 3.9.3.2 i del 2 i samme kode foreskrives en ramme fastsat "af en flagstat eller en gruppe af flagstater" til regulering af samarbejdet mellem deres anerkendte organisationer om tekniske og sikkerhedsrelaterede aspekter af "myndighedscertificering og myndighedstjenester for skibe [...] på vegne af den/de nævnte flagstat/flagstater". Derimod reguleres samarbejdet mellem anerkendte organisationer ifølge EU-lovgivningen af artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 391/2009, der kræver, at anerkendte organisationer skal rådføre sig med hinanden med henblik på at sikre ækvivalens mellem og tilstræbe harmonisering af deres regler og procedurer og anvendelsen af disse, og fastsætter en ramme for gensidig anerkendelse af klassecertifikaterne for materialer, udstyr og komponenter i relevante tilfælde. Disse to samarbejdsmekanismer i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrører de anerkendte organisationers private virksomhed i deres egenkab af klassifikationsselskab og anvendes derfor uanset flagstat. Hvis samarbejdsmekanismerne i RO-koden indarbejdes i EU-lovgivningen, vil de begrænse anvendelsesområdet for den samarbejdsramme, der er fastsat i forordning (EF) nr. 391/2009, til udelukkende at omfatte den virksomhed, der udføres af de anerkendte organisationer med hensyn til skibe, der fører en medlemsstats flag, hvilket er i modstrid med de nugældende krav.
- (23) For det syvende er afsnit 3.9.3.3 i del 2 i RO-koden identisk med punkt 19 i del 2 i III-koden; derfor er de grunde, der er angivet i betragtning 19, også relevante for denne bestemmelse i RO-koden.
- (24) Hverken III-koden eller RO-koden bør kunne begrænse Unionens muligheder for i overensstemmelse med traktaterne og international ret at fastlægge passende betingelser for udstedelse af anerkendelse til organisationer, der ønsker at blive anerkendt af medlemsstaterne til at udføre skibssyn og certificering af skibe på deres vegne med henblik på at opnå Unionens mål, herunder især for at forbedre sikkerheden på søen og beskytte miljøet.
- (25) Ordningen for gensidig anerkendelse af klassecertifikater for materialer, udstyr og komponenter, jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 391/2009 gælder kun i Unionen for skibe, der fører en medlemsstats flag. Hvad angår udenlandske skibe, træffer de relevante tredjelandsflagstater selv beslutning om godkendelse af de relevante certifikater under udøvelse af deres eksklusive kompetence, navnlig inden for rammerne af De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS).
- (26) På grundlag af sin vurdering har Kommissionen fastlagt, at bestemmelserne i III-koden og i RO-koden som anført i de foregående betragtninger er uforenelige med direktiv 2009/15/EF, eller med forordning (EF) nr. 391/2009 og dermed også direktiv 2009/15/EF på grund af forbindelsen mellem de to instrumenter, jf. betragtning 2, og bør udelukkes fra direktivets anvendelsesområde. Artikel 2, litra d), i direktiv 2009/15/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (27) Da RO-koden træder i kraft den 1. januar 2015, bør dette direktiv træde i kraft så hurtigt som muligt efter datoen for offentliggørelse.
- (28) Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS) har ikke afgivet udtalelse om foranstaltningerne i dette direktiv. Det blev anset for at være nødvendigt med en gennemførelsesretsakt, og formanden forelagde udkastet til en gennemførelsesretsakt for appeludvalget til yderligere drøftelse. Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra appeludvalget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 2, litra d), i direktiv 2009/15/EF affattes således:

- »d) »internationale konventioner«: den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen af 1. november 1974 (Solas 74), bortset fra kapitel XI-2 i bilaget dertil, den internationale konvention om lastelinjer af 5. april 1966 og den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe af 2. november 1973 (Marpol), tillige med protokoller hertil og ændringer heraf, samt de dertil hørende koder af bindende karakter i

alle medlemsstater, bortset fra punkt 16.1, 18.1 og 19 i del 2 i koden til gennemførelse af IMO-instrumenter, og afsnit 1.1, 1.3, 3.9.3.1, 3.9.3.2 og 3.9.3.3 i del 2 i IMO-koden for anerkendte organisationer, i den gældende affattelse.»*Artikel 2*

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2015 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2016.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 9. juli 2014

om støtteforanstaltning SA.35668 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) som Danmark og Sverige yder til Scandinavian Airlines

(meddelt under nummer C(2014) 4532)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2014/938/EU)

EUROPA-KOMMISSIONENS HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første led,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i forbindelse med støtteforanstaltningen SA.35668 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) ⁽¹⁾,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til disse artikler, under hensyntagen til disse bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) I slutningen af oktober 2012 blev Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden uformelt kontaktet af Danmark, Sverige og Norge (»staterne«) vedrørende deres intention om at medvirke til at yde Scandinavian Airlines (»SAS«, »SAS-gruppen« eller »selskabet«) en ny revolverende kreditfacilitet (»den nye kreditfacilitet«). Den 12. november 2012 besluttede staterne at deltage i den nye kreditfacilitet, men uden officielt at anmelde foranstaltningen til Kommissionen.
- (2) Den 14. november 2012 indledte Kommissionen en sag på eget initiativ i forbindelse med den nye kreditfacilitet. Kommissionen fremsendte anmodninger om oplysninger til Danmark og Sverige den 29. november 2012, den 18. december 2012, den 28. januar 2013 og den 18. februar 2013, som blev besvaret den 6. december 2012, den 8. januar 2013, den 5. og 13. februar 2013 og den 22. marts 2013. Danmark og Sverige fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 3. juni 2013.
- (3) Den 20. november 2012 modtog Kommissionen desuden en klage fra Ryanair og efterfølgende den 4. februar 2013 en klage fra European Low Fares Airline Association (den europæiske sammenslutning af lavprisselskaber — »ELFFA«), som Danmark og Sverige fremsatte bemærkninger til ved brev af 22. marts 2013.
- (4) Ved brev af 19. juni 2013 meddelte Kommissionen Danmark og Sverige, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) i forbindelse med støtten (»åbningsafgørelsen«). Danmark og Sverige fremsatte bemærkninger til åbningsafgørelsen ved breve af 19. august 2013.
- (5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ den 28. september 2013. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger vedrørende støtteforanstaltningen.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.9.2013, s. 8.

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

- (6) Den 28. oktober 2013 modtog Kommissionen bemærkninger fra SAS-gruppen og Foundation Asset Management Sweden AB (»FAM«) ⁽³⁾. Den 5. november 2013 videresendte Kommissionen disse bemærkninger til Danmark og Sverige, som fik mulighed for at reagere herpå. Ved breve af 4. og 5. december 2013 meddelte de danske og svenske myndigheder, at de ikke havde nogen kommentarer til SAS-gruppens og FAM's bemærkninger.
- (7) Den 25. februar 2014 anmodede Kommissionen ved brev Danmark og Sverige om yderligere oplysninger, som de besvarede den 25. marts 2014. Ved breve af 5. og 7. marts 2014 oplyste de danske og svenske myndigheder desuden Kommissionen om, at SAS havde besluttet at annullere den nye kreditfacilitet og søge alternative muligheder for at styrke sit kapitalgrundlag. Annulleringen havde virkning fra den 4. marts 2014.
- (8) Ved breve af 4. og 7. juli 2014 gav henholdsvis Sverige og Danmark afkald på deres rettigheder efter artikel 342 i TEUF, sammenholdt med artikel 3 i forordning nr. 1, og indvilligede i, at denne afgørelse blev vedtaget og meddelt på engelsk.
- (9) Kommissionen har under denne procedure udelukkende kompetence til at vurdere, om Danmark og Sverige har overholdt bestemmelserne i TEUF. EFTA-Tilsynsmyndigheden har til gengæld, jf. artikel 109, stk. 1, i aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), sammenholdt med artikel 24 i aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, bemyndigelse til at vurdere, om Norge har overholdt bestemmelserne i EØS-aftalen. For at sikre en ensartet anvendelse i hele EØS skal EFTA-Tilsynsmyndigheden og Kommissionen i henhold til artikel 109, stk. 2, og protokol 27 til EØS-aftalen samarbejde, udveksle oplysninger og konsultere hinanden om tilsynspolitiske emner og enkelttilfælde.
- (10) I lyset af ovenstående og i betragtning af institutionernes sideordnede kompetence i nærværende sag har Kommissionen samarbejdet med og konsulteret EFTA-Tilsynsmyndigheden før vedtagelsen af denne afgørelse.

2. DET SKANDINAVISKE MARKED FOR LUFTRANSPORT

- (11) I perioden fra 2001 til 2011 voksede det skandinaviske marked for lufttransport (som omfatter Danmark, Sverige, Finland og Norge) angiveligt med 126 % målt i ASK ⁽⁴⁾. Næsten hele væksten på det skandinaviske marked for kortdistanceflyvninger kunne tilskrives lavprislejerselskaber, især Norwegian Air Shuttle og Ryanair. Det anslås, at lavprislejerselskaberne tegnede sig for 90 % af væksten i perioden. ⁽⁵⁾
- (12) På trods af lavprisselskabernes stigende betydning er SAS fortsat den største aktør på det skandinaviske marked med en anslået markedsandel på 35,6 % i 2011, hvilket er langt under det høje niveau på over 50 % ti år tidligere. Samme år nåede Norwegian Air Shuttle og Ryanair en markedsandel på henholdsvis 18,7 % og 6,8 %.

3. STØTTEMODTAGEREN

- (13) SAS er staternes nationale luftfartsselskab, det største luftfartsselskab i Skandinavien og det ottende største luftfartsselskab i Europa. Det er også en af stifterne af Star Alliance. Luftfartskoncernen, som omfatter Scandinavian Airlines, Widerøe ⁽⁶⁾ og Blue1, har hovedsæde i Stockholm, og dens europæiske og interkontinentale knudepunkt er Københavns Lufthavn. I 2013 befordrede SAS omkring 28 millioner passagerer og havde indtægter på ca. 42 mia. SEK.
- (14) I dag ejes 50 % af SAS af staterne: Sverige ejer 21,4 %, Danmark ejer 14,3 % og Norge ejer 14,3 %. Den største private aktionær er Knut og Alice Wallenbergs stiftelse (»KAW«) med 7,6 %, mens de resterende aktionærer har aktieandele på 1,5 % eller mindre.

⁽³⁾ FAM har ansvar for at forvalte aktiverne i Knut og Alice Wallenbergs stiftelse.

⁽⁴⁾ Udbudte sædekilometer (ASK) er et mål for et luftfartsselskabs passagerkapacitet. Det svarer til antal tilgængelige passagersæder ganget med den strækning i kilometer, der flyves.

⁽⁵⁾ Kilde: <http://www.airlineleader.com/regional-focus/nordic-region-heats-up-as-all-major-players-overhaul-their-strategies>.

⁽⁶⁾ Se fodnote 12 og betragtning 31 vedrørende salget af 80 % af aktierne i Widerøe.

Tabel 1

Hovedaktionærer i SAS AB pr. 31. marts 2012 ⁽¹⁾

Aktionær	I alt (%)
Den svenske regering	21,4 %
Den danske regering	14,3 %
Den norske regering	14,3 %
Knut og Alice Wallenbergs stiftelse	7,6 %
Försäkringsaktiebolaget, Avanza Pension	1,5 %
A.H Värdepapper AB	1,4 %
Unionen	1,4 %
Danmarks Nationalbank	1,4 %
Robur Försäkring	0,9 %
Ponderus Försäkring	0,8 %
Andra AP-fonden	0,5 %
Tredje AP-fonden	0,5 %
SSB+TC Ledning Omnibus FD No OM79	0,5 %
Nordnet Pensionsförsäkring AB	0,4 %
Swedbank Robur Sverigefond	0,4 %
Swedbank Robur Sverigefond Mega	0,3 %
JPM Chase NA	0,3 %
AMF Aktiefond Småbolag	0,3 %
JP Morgan Bank	0,3 %
KPA Pensionsförsäkring AB	0,2 %
Nomura International	0,2 %

(¹) Kilde: <http://www.sasgroup.net/SASGroup/default.asp>.

- (15) SAS' finansielle stilling har været svag i flere år, og selskabet har lidt tilbagevendende tab mellem 2008 og 2013. I november 2012 foretog Standard and Poor's («S&P») en nedjustering af selskabets kreditvurdering fra B- til CCC+. (⁷) Disse vanskeligheder er blevet større som følge af markedssituationen med høje brændselsomkostninger og en usikker udvikling i efterspørgslen.
- (16) Det fremgår navnlig af selskabets årsberetninger, at SAS hvert år mellem 2008 og 2012 har lidt betydelige tab og haft en stigende finansiell nettogæld.

(⁷) Den seneste udvikling i S&P's kreditvurdering af SAS behandles i fodnote 25.

Tabel 2

Økonomiske nøgletal for SAS i perioden 2007-2012 (i mio. SEK) ⁽¹⁾

	2007	2008	2009	2010	2011	2012 (jan-okt)
Indtægter	50 958	52 870	44 918	41 070	41 412	35 986
Finansiell nettogæld	1 231	8 912	6 504	2 862	7 017	6 549
Resultat før skat	1 044	- 969	- 3 423	- 3 069	- 1 629	- 1 245
Nettoindtægter	636	- 6 360	- 2 947	- 2 218	- 1 687	- 985
Pengestrøm for året	- 1 839	- 3 084	- 1 741	868	- 1 243	- 1 018
Afkast af investeret kapital (ROCE) (%)	6,7	- 19,6	- 11,7	- 7,6	- 2,2	- 8,1
Egenkapitalafkast efter skat (%)	3,8	- 47,6	- 26,8	- 17,0	- 12,0	- 24,8
Rentedækningsgrad (%)	1,8	- 5,3	- 4,4	- 1,9	- 0,6	- 1,6

⁽¹⁾ Kilde: SAS' årsberetninger fra perioden 2008-2012, som kan findes på <http://www.sasgroup.net/SASGroup/default.asp>.

- (17) Som følge af den forværrede finansielle stilling gennemførte SAS et omfattende spareprogram (»Core SAS«) i 2009-2010. I forbindelse med gennemførelsen af programmet var SAS nødt til at rejse egenkapital blandt sine aktionærer gennem to fortegningsretsemissioner: i) 6 mia. SEK i april 2009 og ii) 5 mia. SEK i maj 2010 ^(*).
- (18) SAS' finansielle vanskeligheder toppede i 2012, hvor selskabet fremlagde forretningsplanen 4 Excellence Next Generation (»4XNG-planen«), som af luftfartsselskabets ledelse blev anset for at være det »sidste udkald« for SAS. ^(*) I november 2012 skrev medierne om muligheden for, at SAS ville gå konkurs ^(*).

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN: DEN NYE KREDITFACILITET FRA 2012

- (19) I lighed med andre luftfartsselskaber verden over har SAS været afhængig af eksterne kreditfaciliteter for at opretholde et minimum af likviditet. Fra den 20. december 2006 har SAS haft adgang til en kreditfacilitet, der udløb i juni 2013 (»den gamle kreditfacilitet«). Den gamle kreditfacilitet var på 366 mio. EUR og blev udelukkende stillet til rådighed af banker ([...] ⁽¹⁰⁾). Den omfattede også en række finansielle betingelser (covenants), f.eks. [...].
- (20) I december 2011 besluttede ledelsen i SAS på grund af selskabets forværrede driftsresultat at trække på hele den gamle kreditfacilitet. Efter at et af SAS' datterselskaber (Spanair) indgav konkursbegæring i januar 2012, indledte SAS forhandlinger med bankerne, og man nåede den 15. marts 2012 til enighed om at ændre de finansielle betingelser for den gamle kreditfacilitet. Aftalen indebar, at det blev dyrere og vanskeligere at trække på den gamle

^(*) Fortegningsretsemissionerne i 2009 og 2010 var genstand for en kommissionsafgørelse i sag SA.29785, hvor Kommissionen konkluderede, at de ikke omfattede statsstøtte (findes på http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/249053/249053_1461974_61_2.pdf).

^(*) Se i den forbindelse den administrerende direktørs udtalelse til Reuters den 12. november 2012: »This truly is our « final call » if there is to be a SAS in the future, « said Chief Executive after launching a new rescue plan for the airline [...] which has not made a full-year profit since 2007«, som kan findes på <http://www.reuters.com/article/2012/11/12/uk-sas-idUSLNE8AB01O20121112>. Se også artiklen »SAS tops European airline critical list« i Financial Times den 13. november 2012, som kan findes på <http://www.ft.com/intl/cms/s/0/fa1cbd88-2d87-11e2-9988-00144feabdc0.html#axzz2TSY5JHUh>.

^(*) Se bl.a. Reuters den 18. november 2012 (<http://www.reuters.com/article/2012/11/19/sas-idUSL5E8MI6IY20121119>) og Financial Times den 19. november 2012 (<http://www.ft.com/intl/cms/s/0/43e37eba-322f-11e2-b891-00144feabdc0.html#axzz2TSY5JHUh>).

⁽¹⁰⁾ Forretningshemmelighed.

kreditfacilitet, og at SAS øjeblikkeligt skulle tilbagebetale det fulde beløb, der var blevet trukket. Derudover skulle SAS udarbejde en rekapitaliseringsplan til långiverne, som skulle godkendes af bestyrelsen og hovedaktionærerne, dvs. staterne og KAW.

- (21) Rekapitaliseringsplanen blev underbygget af 4XNG-planen, som allerede var under udvikling i begyndelsen af 2012. 4XNG-planen forholdt sig også til de bekymringer, som [...] havde givet udtryk for i maj 2012 i forbindelse med SAS' eksisterende plan, 4 Excellence (»4X-planen«). 4XNG-planen ville ifølge SAS give selskabet mulighed for at positionere sig selv som et finansielt uafhængigt luftfartsselskab. Den fastsatte en række finansielle målsætninger, som SAS skulle opfylde i regnskabsåret 2014/2015, bl.a. en EBIT-margin over 8 %, et finansielt beredskab på over 20 % og en egenkapitalandel (egenkapital/aktiver) på over 35 %. Formålet med planen var at give SAS mulighed for årligt at forbedre sit resultat før skat med ca. 3 mia. SEK, og omstrukturings- og engangsomkostningerne ved gennemførelsen ville beløbe sig til godt 1,5 mia. SEK.
- (22) Et andet mål med 4XNG-planen var at forberede selskabet på indførelsen af nye regnskabsregler for pensionsordningerne fra november 2013, som forventedes at påvirke SAS-gruppens egenkapital negativt. Planen omfattede også et tilsagn om at udarbejde en plan for afhændelse af aktiver og en finansieringsplan, som i alt ville indbringe et nettoprovenu på 3 mia. SEK. Afhændelsen af aktiver omfattede: ⁽¹¹⁾ i) salg af Widerøe, et SAS-ejet lokalt luftfartsselskab i Norge ⁽¹²⁾, ii) salg af minoritetsinteresser i [...], iii) salg af lufthavnsrelaterede ejendomme, iv) outsourcing af groundhandlingstjenester ⁽¹³⁾, v) salg af flymotorer ⁽¹⁴⁾, vi) salg og tilbageleje eller andre finansieringstransaktioner i forbindelse med [...], vii) outsourcing af ledelsessystemer og call centre ⁽¹⁵⁾ og viii) salg eller sikret finansiering af tre Q400-fly.
- (23) Staterne fastholder, at 4XNG-planen var selvfinansierende, hvilket betyder, at SAS ville generere tilstrækkelig likviditet fra driften og afhændelsen af aktiver uden for selskabets kerneområde til at finansiere engangsomkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af planen. SAS var dog bekymret for, hvordan investorerne ville reagere på den svage likviditet som følge af de betydelige startomkostninger i forbindelse med gennemførelsen af 4XNG-planen. SAS anmodede derfor om en udvidelse af den gamle kreditfacilitet samt om oprettelsen af en ny kreditfacilitet finansieret af staterne og KAW. SAS tilkendegav dog, at der hverken ville blive trukket på den gamle (udvidede) eller den nye kreditfacilitet.
- (24) Forhandlingerne om den nye kreditfacilitet blev indledt den 4. juni 2012. ⁽¹⁶⁾ Ligesom med rekapitaliseringsplanen (se betragtning 20) krævede de banker, der finansierede den gamle kreditfacilitet, til at begynde med, at staterne gennemførte en ny finansieringsrunde, dvs. en fortegningsretsemission, da de ikke ville finansiere en ny kreditfacilitet på egen hånd. Dette blev dog afvist af staterne.
- (25) Et stykke inde i forhandlingerne accepterede bankerne at oprette en ny kreditfacilitet sammen med staterne og KAW på helt lige vilkår og uden efterstillelse og uforholdsmæssige sikkerhedsrettigheder. Det skal bemærkes, at den nye kreditfacilitet oprindeligt var sat til [3-6] mia. SEK, selv om der kun var stillet sikkerhed for [1-4] mia. SEK. Den 22. oktober 2012 blev den nye kreditfacilitet i sidste ende nedsat til 3,5 mia. SEK (ca. 400 mio. EUR).
- (26) Den nye kreditfacilitet blev stillet til rådighed af de samme banker, der stillede den gamle kreditfacilitet til rådighed (med undtagelse af en ⁽¹⁷⁾), sammen med staterne og KAW. Staterne dækkede 50 % af den nye kreditfacilitet afhængigt af deres ejerandele i SAS, mens de resterende 50 % blev stillet til rådighed af bankerne og KAW. Staterne og KAW deltog i den nye kreditfacilitet på samme vilkår (gebyrer, rente, betingelser), som bankerne.

⁽¹¹⁾ Ifølge de oplysninger, som de danske og svenske myndigheder har indgivet, er salget af [...] — som var angivet i åbningsafgørelsen — blevet slettet fra den endelige liste over planlagte afhændelser på grund af den store usikkerhed vedrørende salgstidspunkt og fortjeneste.

⁽¹²⁾ Den 20. maj 2013 meddelte SAS, at selskabet havde indgået en aftale om at afhænde 80 % af sine aktier i Widerøe til en investorgruppe. SAS vil beholde 20 % af aktierne i Widerøe, men med option på at trække sig helt ud i 2016. Se <http://mb.cision.com/Main/290/9410155/119539.pdf>.

⁽¹³⁾ SAS har afhændet 10 % af aktierne i groundhandlingselskabet til Swissport. Overtagelsen havde virkning fra den 1. november 2013. Forhandlingerne er i øjeblikket stillet i bero, indtil Swissport har afsluttet overtagelsen og integrationen af Servisair.

⁽¹⁴⁾ Salget er blevet gennemført med en likviditetsvirkning på ca. 1,7 mia. SEK.

⁽¹⁵⁾ Disse foranstaltninger er gennemgående blevet gennemført og vil medføre besparelser på ca. 1 mia. SEK.

⁽¹⁶⁾ [...]

⁽¹⁷⁾ [...], en af långiverne under den gamle kreditfacilitet, anførte, at den ikke ønskede at deltage i den nye kreditfacilitet. [...] og [...] øgede derfor deres deltagelse i den nye kreditfacilitet forholdsmissigt.

- (27) De væsentligste egenskaber ved den nye kreditfacilitet var:
- Den blev opdelt i to delfaciliteter på henholdsvis 2 mia. SEK (facilitet A) og 1,5 mia. SEK (facilitet B), hvori staterne deltog med 50 %. Betalingerne for begge faciliteter omfattede et startgebyr, et forpligtelsesgebyr, et anvendelsesgebyr, en margin og et exitgebyr.
 - SAS skulle opfylde en række betingelser for at kunne trække på kreditfaciliteten, og disse betingelser var strengere for facilitet B end for facilitet A ⁽¹⁸⁾.
 - Den nye kreditfacilitet var baseret på den samme sikkerhedsstillelse som den gamle kreditfacilitet, og derudover fik långiverne sikkerhed i alle aktierne i Widerøe og i alle SAS-gruppens ubehæftede faste aktiver pr. december 2012. Den nye kreditfacilitet havde således førsteprioritetssikkerhed i en række af SAS' aktiver, bl.a. 100 % af aktierne i datterselskaberne Widerøe og SAS Spare Engine, 18 fly og flere ejendomme. Sikkerheden blev ansat til en bogført værdi af 2,7 mia. SEK (ca. 75 % af den nye kreditfacilitet) og blev fordelt forholds-mæssigt på facilitet A og facilitet B.
 - Der kunne udelukkende trækkes på facilitet B, når facilitet A var helt opbrugt. Efter den 1. januar 2014 ville SAS udelukkende kunne have trukket på facilitet B, hvis salget af Widerøe-aktiverne eller -aktierne var blevet afsluttet.
 - Den nye kreditfacilitet skulle udløbe den 31. marts 2015.
- (28) Vilklårene for den nye kreditfacilitet blev aftalt den 25. oktober 2012. Den skulle imidlertid bl.a. godkendes af staternes parlamenter, og der skulle indgås overenskomster med cockpit- og kabinpersonalet.
- (29) Den 7. november 2012 indgav staterne en rapport udarbejdet af CITI («CITI-rapporten»), hvori det blev undersøgt, om en privat investor i en situation, der lå så tæt på staternes situation som muligt, ville have deltaget i den nye kreditfacilitet på lignende betingelser og vilkår. Med udgangspunkt i et basisscenarie med en vellykket gennemførelse af 4XNG-planen blev det i CITI-rapporten konkluderet, at staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet ville generere en intern forrentning på [90-140] %, en kontantforrentningsmultiple på ca. [4-9] og en forøgelse af egenkapitalværdien med næsten [700-1 200] % (fra november 2012 til marts 2015). CITI-rapporten konkluderede, at staternes krævede afkast i det mindste ville være lig med det, der ville blive krævet af en privat investor i en lignende situation. CITI-rapporten vurderede imidlertid ikke sandsynligheden for en vellykket gennemførelse af basisscenariet for 4XNG-planen eller virkningerne af en afvigelse fra basisscenariet, f.eks. hvis det ikke lykkedes at afhænde aktiverne uden for kerneområdet.
- (30) Den 19. december 2012 annoncerede SAS, at alle de nødvendige betingelser for oprettelsen af den nye kreditfacilitet (se betragtning 28) var på plads, herunder parlamenternes godkendelse. Den nye kreditfacilitet erstattede således den gamle kreditfacilitet fra denne dato og frem til den 3. marts 2014 ⁽¹⁹⁾.
- (31) Ved brev af 3. juni 2013 oplyste Danmark og Sverige, at staterne og de långivende banker som følge af salget af 80 % Widerøe-aktierne (betragtning 22) var blevet enige med SAS om at ændre vilklårene og betingelserne for den nye kreditfacilitet, selv om denne aftale endnu ikke var underskrevet formelt. I de bemærkninger, de danske og svenske myndigheder fremsendte som led i undersøgelsesproceduren, meddelte de Kommissionen, at aftalen om ændring af den nye kreditfacilitet var underskrevet af alle parterne og ville træde i kraft, så snart Widerøe-transaktionen var afsluttet, dvs. den 30. september 2013. Ændringerne var følgende:
- Facilitet A ville blive reduceret fra 1,173 mia. SEK til 0,8 mia. SEK og blive forlænget med fem måneder til den 1. juni 2014.
 - SAS ville give tilsagn om [0,5-0,8] mia. SEK i kontant sikkerhedsstillelse til facilitet A. De resterende [0,1-0,4] mia. SEK ville være sikret gennem den sikkerhedsstillelse, der allerede var nævnt i aftalen om den nye kreditfacilitet.
 - 0,2 mia. SEK fra facilitet A ville blive annulleret, så snart en del af groundhandling-forretningen var afsat. Da den nye kreditfacilitet blev annulleret den 4. marts 2014, havde SAS underskrevet en hensigtserklæring med en potentiel køber. ⁽²⁰⁾
 - Facilitet B ville blive reduceret fra 1,5 mia. SEK til 1,2 mia. SEK.

⁽¹⁸⁾ Se fodnote 34.

⁽¹⁹⁾ Se <http://www.reuters.com/finance/stocks/SAS.ST/key-developments/article/2662973>.

⁽²⁰⁾ Tilsagnet under facilitet A blev reduceret fra 0,8 mia. SEK til 0,6 mia. SEK den 31. oktober 2013 som følge af SAS' salg af andele i SAS Ground Handling til Swissport.

5. ÅBNINGSAFGØRELSEN

- (32) Kommissionen udtrykte i åbningsafgørelsen tvivl om, hvorvidt staterne, KAW og bankerne deltog i den nye kreditfacilitet på lige vilkår (*pari passu*-princippet) af følgende årsager:
- Bankernes tidligere engagement i SAS gennem deres deltagelse i den gamle kreditfacilitet. Bankerne halverede næsten deres bidrag til den nye kreditfacilitet og nedbragte dermed deres samlede engagementer i SAS med ca. 50 % i relation til kreditfaciliteten, mens staterne, som ikke fik nogen fortjeneste på fortegningsretsemmissionerne i 2009 og 2010 på grund af SAS' vedvarende negative resultater, øgede deres engagement i SAS.
 - SAS havde trukket på hele den gamle kreditfacilitet i januar 2012, hvilket kunne have påvirket de långivende bankers beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet for at undgå yderligere træk og sikre, at deres bidrag til kreditfaciliteten ikke gik helt tabt i lyset af selskabets store vanskeligheder.
 - Det var uklart for Kommissionen, om bankernes beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet var påvirket af staternes vedvarende finansielle bistand til SAS i de foregående år. Kommissionen bemærkede også, at de private aktører udelukkende ville deltage i den nye kreditfacilitet på betingelse af staternes deltagelse.
 - Kommissionen satte spørgsmålstegn ved, hvorvidt KAW's deltagelse i den nye kreditfacilitet kunne sidestilles med en privat investors deltagelse, eftersom KAW ikke kun har engagementer i SAS gennem sin aktiebeholdning, men også via banken SEB.
- (33) Kommissionen betvivlede også, om staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet kunne betragtes som rationel ud fra et aktionærssynspunkt, og om kriteriet om den markedsøkonomiske investor ville være opfyldt, hvis der ses bort fra *pari passu*-argumentet. I den forbindelse har Kommissionen undersøgt, om 4XNG-planen byggede på tilstrækkeligt solide antagelser til, at private investorer ville have incitament til at deltage i den nye kreditfacilitet, og om planens følsomhedsanalyser var for optimistiske.
- (34) Kommissionen fremhævede f.eks. de optimistiske tal for markedsvækst i ASK og BNP samt antagelsen af en inflation på 0 % i 2015-2017. Den betvivlede også, om der på tidspunktet for undertegnelsen af aftalen om den nye kreditfacilitet kunne forventes en vellykket gennemførelse af alle spareforanstaltningerne og afhændelsen af aktiver.
- (35) Med hensyn til vilkårene og betingelserne for den nye kreditfacilitet og CITI's vurdering af det forventede afkast som følge af staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet understregede Kommissionen, at 4XNG-planen ikke blev vurderet i CITI-rapporten, ligesom der heller ikke blev foretaget en følsomhedsanalyse af den finansielle model, men at rapporten kun baserede sig på de forhåndenværende oplysninger. Kommissionen bemærkede også, at CITI-rapporten ikke vurderede sikkerheden bag den nye kreditfacilitet ud fra en privat markedsinvestors synspunkt og heller ikke tog højde for virkningerne af eventuelle alternative scenarier (herunder misligholdelse), som kunne medføre lavere afkast. Kommissionen bemærkede i den forbindelse, at CITI-rapporten tog udgangspunkt i, at sandsynligheden for, at SAS ville misligholde sit lån inden for de næste tre år, var lig nul, hvilket synes at være en undervurdering af risikoen.
- (36) I betragtning af ovenstående kunne Kommissionen ikke udelukke, at staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet ville medføre en fordel for SAS efter artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (37) I det omfang den nye kreditfacilitet skulle udgøre statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, var Kommissionen i tvivl om, hvorvidt den kunne betragtes som forenelig med det indre marked. I den forbindelse undersøgte Kommissionen, om nogle af de mulige grunde til forenelighed i TEUF fandt anvendelse. I betragtning af foranstaltningens art og SAS' vanskeligheder bemærkede Kommissionen, at det eneste relevante kriterie lod til at være kriterierne vedrørende støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF på grundlag af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²¹⁾ («rammebestemmelserne»). Kommissionen kom dog til den foreløbige konklusion, at betingelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering i rammebestemmelserne ikke syntes at være opfyldt.

(21) EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

6. BEMÆRKNINGER TIL ÅBNINGSAFGØRELSEN

6.1. Bemærkninger fra Danmark og Sverige

- (38) Danmark og Sverige fastholder, at deres deltagelse i kreditfaciliteten foregik på markedsvilkår, eftersom de var lige-stillet med bankerne og KAW, og der derfor ikke var tale om statsstøtte.
- (39) Danmark og Sverige anfører, at SAS ikke på noget tidspunkt under forhandlingerne om den nye kreditfacilitet trak på den gamle kreditfacilitet. De bemærker, at den gamle kreditfacilitet blev ændret i marts 2012 med indførelsen af strengere betingelser for at trække på den og fremfører, at bankerne derfor fra slutningen af juni 2012 befandt sig i en stilling, hvor de kunne afvise eventuelle anmodninger fra SAS om at trække på kreditfaciliteten. SAS tilbagebetalte det fulde beløb, der var trukket på kreditfaciliteten, i marts 2012 og har siden ikke trukket på den gamle kreditfacilitet. Bankerne kan således med rimelighed betragtes som »eksterne« investorer, som deltog i den nye kreditfacilitet på de samme vilkår som staterne ⁽²²⁾ og ikke havde betydelige usikrede engagementer i SAS. ⁽²³⁾
- (40) Hvad angår KAW's deltagelse i den nye kreditfacilitet sammen med bankerne anfører de danske og svenske myndigheder, at KAW's engagementer i SEB var begrænsede, og at dette ikke kunne have været medvirkende til KAW's beslutning om at deltage i kreditfaciliteten.
- (41) Danmark og Sverige anfører endvidere, at 4XNG-planen var realistisk og ville kunne gennemføres med succes. De fastholder, at alle aspekter og antagelser, også vedrørende forventede indtægter (»RASK«) ⁽²⁴⁾, spareforanstaltninger og planlagte afhændelser, var blevet nøje undersøgt med henblik på at opfylde de finansielle målsætninger i 4XNG-planen for 2014-2015. 4XNG-planen, og de antagelser, den hviler på, blev desuden nøje studeret af eksterne finansielle rådgivere fra begge stater (Goldman Sachs) og bankerne ([...]) og blev tilpasset på baggrund af deres bemærkninger og anbefalinger. De understreger også, at forventningerne om en vellykket gennemførelse af planen i forbindelse med beslutningen om at deltage i kreditfaciliteten blev underbygget af, at én af betingelserne for den nye kreditfacilitet var, at der blev indgået aftaler med fagforeningerne. Ifølge Danmark og Sverige viste udviklingen mellem december 2012 og frem til annulleringen af den nye kreditfacilitet den 4. marts 2014, at planen var godt på vej til at skabe de forventede resultater ⁽²⁵⁾.
- (42) Med hensyn til vilkårene og betingelserne for den nye kreditfacilitet fremfører Danmark og Sverige, at de var i overensstemmelse med normale markedsvilkår, eftersom de svarede til vilkårene i sammenlignelige aftaler. Den nye kreditfacilitet indeholdt også højere startgebyrer og skærpede betingelser for at trække på den, end de fleste andre aftaler, der blev set på. For så vidt angår sikkerhedsstillelsen, anfører Danmark og Sverige, at de långivende bankers reelle finansielle risiko var ubetydelig, fordi sikkerheden havde en anslået værdi, der klart oversteg størrelsen på facilitet A. I et afviklingsscenarie ville alle de långivende bankers krav kunne fuldbyrdes gennem sikkerhedsstillelsen eller de af SAS' øvrige aktiver, der ville kunne afhændes, f.eks. [...], aktierne i [...] osv. Ovennævnte understøttes også af, at en stor del af forpligtelserne under facilitet A blev annulleret i første halvdel af 2013. Ifølge Danmark og Sverige viser dette, at bankerne handlede forretningsmæssigt og fornuftigt i forbindelse med beslutningen om at deltage i den nye kreditfacilitet sammen med staterne og KAW.
- (43) Endelig anfører Danmark og Sverige, at deltagelsen i den nye kreditfacilitet har genereret et betydeligt afkast til långiverne, uden at SAS har skullet trække på faciliteten. Dette bør understøtte den antagelse, at staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet sammen med KAW og bankerne var fuldt forenelig med princippet om den markeds-økonomiske investor.

⁽²²⁾ Alternativet ville være blot at lade den gamle kreditfacilitet løbe ud den 20. juni 2013 og samtidig forhindre enhver anvendelse heraf frem til denne dato, så længe SAS ikke opfyldte betingelserne for at udnytte faciliteten.

⁽²³⁾ De danske og svenske myndigheder har indsendt oplysninger om nogle af bankernes øvrige engagementer i SAS i form af bilaterale faciliteter, diverse hedgingordninger, kreditkort, faciliteter til at finansiere fly, overtræksordninger og ejendomstransaktioner. De danske og svenske myndigheder fastholder, at bankerne, måske med undtagelse af [...] engagementer i relation til kreditkortbetalinger, ikke havde nogen betydelige usikrede engagementer i SAS. De forskellige former for engagementer var enten begrænsede i omfang eller sikrede og lader derfor ikke til at være relevante i forbindelse med bankernes beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet.

⁽²⁴⁾ Indtægt pr. udbudte sædekilometer (RASK) er et almindeligt anvendt mål for luftfartsselskabers indtjening.

⁽²⁵⁾ Danmark, Sverige og SAS fremhæver også i den forbindelse, at S&P den 5. august 2013 opjusterede sin kreditvurdering af SAS fra CCC+ til B- med stabile udsigter.

6.2. Bemærkninger fra SAS-gruppen

- (44) SAS-gruppen fremfører, at staterne deltog i den nye kreditfacilitet i deres egenskab af aktionærer, ikke som offentlige myndigheder. Ud fra dette synspunkt var det at foretrække at deltage i et sådant instrument frem for at foretage et kapitalindskud, i betragtning af aktionærernes/långivernes betydelige indtægter i form af gebyrer samt aktiernes forventede værdistigninger.
- (45) Med hensyn til spørgsmålet om *pari passu* anfører SAS-gruppen, at kriteriet var opfyldt, eftersom bankerne ikke havde nogen eksponeringer over for SAS og derfor skulle betragtes som »eksterne« investorer. Staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet påvirkede desuden ikke bankernes adfærd, da det var SAS — og ikke bankerne — der anmodede aktionærerne om at deltage i den nye kreditfacilitet. SAS-gruppen fastholder desuden, at bankerne besluttede at deltage i den nye kreditfacilitet på samme vilkår som staterne og KAW på basis af de meget positive resultater i risiko-/indtægtsundersøgelsen.
- (46) SAS-gruppen understøtter Danmarks og Sveriges påstand om, at de antagelser, der lå til grund for 4XNG-planen, var solide, og at fremskrivningerne var realistiske, for så vidt angår de tre vigtigste drivkræfter herfor, nemlig vækst i ASK, BNP-vækst i 2015-2017 og en forventet inflation på 0 %. De långivende banker havde desuden nøje undersøgt risiciene forbundet med gennemførelsen af planen, især med hensyn til RASK som nøgleindikator for selskabets rentabilitet.
- (47) SAS-gruppen fremfører samtidig, at sikkerhedsstillelsen var hensigtsmæssigt værdiansat, og at risikoen for misligholdelse fra SAS' side i forbindelse med gennemførelsen af 4XNG-planen var begrænset. Dette understøttes af, at gennemførelsen af spareplanen var en forudsætning for, at långiverne deltog i den nye kreditfacilitet, og at indgåelsen af nye kollektive overenskomster i november 2012 var afgørende for 4XNG-planens succes.
- (48) SAS-gruppen kritiserer Kommissionen for ikke at have taget højde for muligheden for selskabets konkurs og det forhold, at staterne ville have mistet værdien af deres kombinerede aktiebeholdning, hvis den nye kreditfacilitet ikke havde været stillet til rådighed. I den forbindelse understreger SAS-gruppen, at staterne deltog i den nye kreditfacilitet i deres egenskab af hovedaktionærer i SAS, som søger at opnå et passende afkast på deres investering.
- (49) Endelig oplyser SAS-gruppen, at gennemførelsen af 4XNG-planen har medført et provenu før skat på 3 mia. SEK, hvilket giver SAS et positivt resultat i perioden november 2012 til juli 2013.

6.3. Bemærkninger fra FAM

- (50) Ifølge FAM, som er ansvarlig for forvaltningen af KAW's aktiver, besluttede sidstnævnte at deltage i den nye kreditfacilitet uafhængigt af stiftelsens interesser i SEB og SEB's engagementer i SAS. FAM fremfører, at KAW hverken havde en majoritetsaktiepost i SEB eller kunne siges at kontrollere SEB.
- (51) FAM undersøgte 4XNG-planen, de tilknyttede finansielle risici og sikkerhedsstillelsen og anså det for at være i KAW's interesse at deltage i den nye kreditfacilitet. I den forbindelse sammenlignede FAM udsigterne til at beskytte KAW's langsigtede investering i SAS og kommende mulige indtægter som følge af disse investeringer samt de høje gebyrer, som skulle betales af SAS under den nye kreditfacilitet, med en eventuel afvikling af SAS, som FAM ikke anså for at være økonomisk interessant.
- (52) FAM er ligeledes enig med Danmark, Sverige og SAS-gruppen i, at alle parterne deltog i den nye kreditfacilitet på lige vilkår uden nogen form for efterstillelse, uforholdsmæssige sikkerhedsrettigheder eller andre urimelige vilkår. Beslutningen om at deltage i den nye kreditfacilitet var baseret på en grundig undersøgelse af rentabilitetsudsigterne for et stærkt og konkurrencedygtigt SAS i fremtiden.
- (53) Endelig er FAM enig med Danmark og Sverige i, at de långivende bankers beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet var truffet af forretningsmæssige hensyn, eftersom deres eksisterende eksponeringer under den gamle kreditfacilitet kun var rent teoretiske. FAM fremfører, at bankerne havde endnu færre incitamentter til at deltage i den nye kreditfacilitet end staterne og KAW, eftersom disse kunne forvente stigende aktiekurser. FAM fastholder derfor, at betingelserne for *pari passu* er opfyldt.

7. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

7.1. Statsstøtte

- (54) I henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF er »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (55) Statsstøttebegrebet omfatter således enhver begunstiggelse, som finansieres direkte eller indirekte af statsmidler, af staten selv eller af mellemliggende organer i henhold til de beføjelser, de har fået tillagt.
- (56) For at udgøre statsstøtte skal en foranstaltning finansieres gennem statslige midler og kunne tilregnes staten. I princippet omfatter statsmidler en medlemsstats midler og dens offentlige myndigheders midler samt midler fra offentlige virksomheder, som de offentlige myndigheder enten direkte eller indirekte udøver en kontrollerende indflydelse på.
- (57) Det kan ikke bestrides, at den aktuelle foranstaltning omfatter statsmidler, eftersom den blev finansieret med midler fra staternes budgetter og kunne tilregnes staterne. Det skal især bemærkes, at de danske og svenske parlamenter godkendte begge regeringernes deltagelse i den nye kreditfacilitet (se betragtning 30).
- (58) Den pågældende foranstaltning skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og kunne påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne.
- (59) Ifølge fast retspraksis kan finansiel støtte ydet af en medlemsstat, som styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, der konkurrerer med hinanden i EU, i det mindste potentielt påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne og konkurrencen⁽²⁶⁾. I den forbindelse finder Kommissionen, at enhver potentiel økonomisk begunstiggelse af SAS ydet gennem statsmidler vil opfylde denne betingelse. SAS konkurrerer med andre luftfartsselskaber i EU og EØS, især siden tredje etape af liberaliseringen af flytransporten (»tredje pakke«) trådte i kraft den 1. januar 1993⁽²⁷⁾. Samtidig konkurrerer lufttransport med vej- og jernbanetransport om de kortere rejser, og vej- og jernbanetransportvirksomhederne kunne således også blive påvirket.
- (60) Det eneste kriterie i forbindelse med statsstøttebegrebet, der kan stilles spørgsmålstejn ved, er, om foranstaltningen gav SAS en selektiv uretmæssig økonomisk fordel.
- (61) I betragtning af, at den nye kreditfacilitet blev annulleret fra den 4. marts 2014, har Kommissionen set på, hvorvidt den nye kreditfacilitet gav SAS en selektiv uretmæssig økonomisk fordel, fra den blev oprettet i 2012 og indtil den blev annulleret i 2014.

7.2. Økonomiske fordele for SAS

- (62) For at bestemme, om der blev ydet statsstøtte til SAS efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, undersøger Kommissionen, om luftfartsselskabet fik en økonomisk fordel, som det ellers ikke ville have opnået på normale markedsvilkår. For at undersøge dette anvender Kommissionen princippet om den markedsøkonomiske investor, ifølge hvilket der ikke er tale om statsstøtte, hvis en privat investor af en tilsvarende størrelse som de pågældende offentlige organer, der handler på normale markedsøkonomiske vilkår, ville have været tilbøjelig til at yde den pågældende foranstaltning til fordel for støttemodtageren.

⁽²⁶⁾ Se sag 730/79, Philip Morris Holland BV mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11; sag T-288/97, Regione Friuli Venezia Giulia mod Kommissionen, Sml. 2001 II, s. 1169, præmis 41; og sag C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark), Sml. 2003 I, s. 7747, præmis 75.

⁽²⁷⁾ Den »tredje pakke« bestod af tre lovgivningsmæssige foranstaltninger: i) Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber (EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1), ii) Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet (EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8), og iii) Rådets forordning (EØF) nr. 2409/92 af 23. juli 1992 om billetpriser og rater inden for luftfart (EFT L 240 af 24.8.1992, s. 15). Disse forordninger var indarbejdet i EØS-aftalen, indtil de blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3), som indarbejdet i EØS-aftalens bilag XIII.

- (63) Ifølge princippet om den markedsøkonomiske investor skal Kommissionen således undersøge, om en privat investor ville have indgået transaktionen på de samme betingelser. Den hypotetiske private investor vil normalt handle fornuftigt med henblik på at maksimere sin fortjeneste, uden dog at løbe for stor en risiko i forhold til afkastet ⁽²⁸⁾.
- (64) I princippet indebærer offentlige finansielle bidrag ikke statsstøtte, hvis de finder sted samtidig med et betydeligt kapitalbidrag fra en privat investor, som er foretaget under tilsvarende omstændigheder og på tilsvarende vilkår (*pari passu*) ⁽²⁹⁾.

7.2.1. Staterne, KAW's og bankernes deltagelse i den nye kreditfacilitet på lige vilkår (*pari passu*)

- (65) Kommissionen bemærker, at de banker, der deltager i den nye kreditfacilitet, også deltog i den gamle kreditfacilitet. Staterne har øget deres engagementer i SAS under den nye kreditfacilitet, mens bankerne stort set har halveret deres bidrag (fra 366 mio. EUR til ca. 200 mio. EUR) og således har reduceret deres samlede eksisterende engagementer i SAS i forbindelse med kreditfaciliteten med ca. 50 %. I åbningsafgørelsen udtrykte Kommissionen derfor tvivl om, hvorvidt *pari passu*-princippet var opfyldt, eftersom staterne og bankerne ikke synes at være side-stillede.
- (66) Danmark, Sverige og SAS-gruppen anfører, at de långivende banker ikke havde nogen engagementer under den gamle kreditfacilitet, mens de forhandlede om deltagelse i den nye facilitet. Bankerne bør derfor betragtes som »eksterne« investorer, der befandt sig i en tilsvarende situation som staterne og KAW.
- (67) Kommissionen bemærker, at SAS havde trukket på hele den gamle kreditfacilitet i januar 2012 (se betragtning 20). De ændringer af den gamle kreditfacilitet, der blev indført i marts 2012, omfattede bl.a. et krav om en fuld og øjeblikkelig tilbagebetaling af det beløb, der var blevet trukket. Beløbet blev fuldt tilbagebetalt i marts 2012, og ændringerne af den gamle kreditfacilitet, som trådte i kraft samme måned, gjorde det meget svært for SAS at trække på faciliteten derefter ⁽³⁰⁾. SAS skulle også indgive en rekapitaliseringsplan inden juni 2012 til godkendelse i bestyrelsen samt staterne og KAW i deres egenskab af hovedaktionærer. Planen blev indledningsvist afvist af bankerne, og det var først i november 2012 at staterne efter nøje gennemgang af den ændrede 4XNG-plan besluttede at deltage i den nye kreditfacilitet, efterfulgt af bankerne.
- (68) De danske og svenske myndigheder og SAS-gruppen hævder derfor, at SAS rent faktisk var forhindret i at trække på den gamle kreditfacilitet. Bankerne var vel vidende om denne situation og skulle beslutte, om de skulle fortsætte den gamle kreditfacilitet indtil dens udløb i juni 2013, eller om de skulle deltage i den nye kreditfacilitet på lige vilkår med staterne og KAW, til trods for at staterne og KAW, i deres egenskab af aktionærer, havde større incitament til at deltage med henblik på eventuelle kursstigninger efter gennemførelsen af 4XNG-planen.
- (69) Selv om Kommissionen finder det sandsynligt, at bankerne, i det mindste dem der ikke havde usikrede bilaterale engagementer i SAS, ikke havde engagementer i forbindelse med den gamle kreditfacilitet på det tidspunkt, hvor de traf beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet, finder Kommissionen også, at der stadig var risiko for, at SAS kunne have opfyldt betingelserne for at trække på faciliteten, inden den nye kreditfacilitet var på plads. Det er fuldstændig irrelevant, at dette ikke var tilfældet, og at den gamle kreditfacilitet ikke blev udnyttet, efter at hele beløbet var betalt tilbage i marts 2012. Det lader derfor til, at bankerne havde en vis grad af eksponeringer over for SAS i forbindelse med den gamle kreditfacilitet, hvilket staterne (og KAW) ikke havde. Kommissionen kan derfor ikke godkende de danske og svenske myndigheders argument om, at bankerne deltog i den nye kreditfacilitet som »eksterne« investorer, uanset deres engagementer i forbindelse med den gamle kreditfacilitet.
- (70) Kommissionen er heller ikke enig med Danmark og Sverige i, at nogle af bankernes engagementer i form af bilaterale faciliteter i forbindelse med den gamle kreditfacilitet ⁽³¹⁾ ikke medførte en finansiell risiko for bankerne, mens

⁽²⁸⁾ Forenede sager T228/99 og T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale og Land Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen, Sml. 2003 II, s. 435, præmis 255.

⁽²⁹⁾ Sag T-296/97, Alitalia, Sml. 2000 II, s. 3871, præmis 81.

⁽³⁰⁾ [...]

⁽³¹⁾ Foruden den gamle kreditfacilitet havde tre banker pr. 30. september 2012 engagementer i form af bilaterale faciliteter knyttet til den gamle kreditfacilitet, som der udelukkende kunne trækkes på, hvis den gamle kreditfacilitet var trukket helt i bund. Disse individuelle bilaterale faciliteter var på [400-800] mio. EUR for [...], [200-400] mio. EUR for [...] og [400-800] mio. EUR for [...].

forhandlingerne om den nye kreditfacilitet stod på, med det argument, at der ikke kunne trækkes på disse faciliteter, medmindre den gamle kreditfacilitet var trukket helt i bund. Som nævnt ovenfor var der en risiko for, at SAS kunne have opfyldt betingelserne for at trække på den gamle kreditfacilitet, selv om denne risiko efter ændringerne i marts 2012 og de skærpede betingelser ganske vist var meget lille.

- (71) Det lader desuden til, at nogle banker havde andre engagementer i SAS. Foruden sin deltagelse i den gamle kreditfacilitet havde [...] f.eks. pr. 30. september 2012 usikrede (og uudnyttede) bilaterale engagementer i SAS på [200-600] mio. EUR samt usikrede kreditkortengagementer på [500-900] mio. EUR. Banken risikerede derfor at skulle hæfte for eventuelle omkostninger i forbindelse med tilbagebetaling til kunder i tilfælde af, at SAS aflyste deres flyvninger. Selv om de usikrede kreditkortengagementer udgjorde [0-2] % af [...] samlede udlånsportefølje på ca. [1 000-3 000] mia. SEK, udgjorde den stadig en finansiell risiko, og det kan derfor ikke accepteres, at [...] befandt sig i samme situation som staterne, da banken skulle træffe beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet.
- (72) Tre andre banker havde også engagementer i form af udestående faciliteter til finansiering af fly (f.eks. [...]). Selv om staterne fremfører, at der var stillet sikkerhed for denne finansiering gennem flyet, og at den ikke udgjorde en finansiell risiko for bankerne, fordi flyene let kunne sælges på markedet, er dette ikke blevet bevist faktuel. Det er stadig uklart, hvorvidt det i tilfælde af brandsalg af flyet ville have været muligt at indhente det fulde beløb.
- (73) Kommissionen satte endvidere spørgsmålstegn i åbningsafgørelsen ved, om bankernes adfærd kunne have været påvirket af statens adfærd i betragtning af staternes vedvarende finansielle støtte til luftfartsselskabet i de foregående år (f.eks. fortegningsretsemissionerne i 2009 og 2010). Bankerne var desuden udelukkende villige til at deltage i den nye kreditfacilitet på betingelse af staternes deltagelse, jf. betragtning 23 og 24.
- (74) Kommissionen finder i princippet, at *pari passu*-kriteriet ikke kan anvendes i de tilfælde, hvor staternes deltagelse er en uomtvistelig betingelse for, at de private aktører deltager i transaktionen.
- (75) Danmark, Sverige og SAS-gruppen fremførte som led i undersøgelsesproceduren, at bankerne på intet tidspunkt under forhandlingerne om den nye kreditfacilitet havde følt sig »besmittede« af staternes tidligere adfærd og deres fortsatte vilje til at støtte SAS, til trods for at staternes forventede provenu på fortegningsretsemissionerne i 2009 og 2010 viste sig at være for lille.
- (76) Kommissionen kan ikke udelukke muligheden for, at visse private aktører ikke havde været villige til at investere i en forretning med sådanne resultater og uforudsigelige forventninger uden staternes deltagelse. Den kan imidlertid heller ikke udelukke, at staterne, som havde afvist at indskyde ny egenkapital og deltage i en efterstillet kreditfacilitet, ikke længere var villige til at indskyde ekstra midler i SAS. Til trods for disse betragtninger er Kommissionen fortsat ikke overbevist om, at staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet foregik på lige vilkår med de långivende banker, i betragtning af at staternes deltagelse medførte, at bankerne mindskede deres samlede engagementer i SAS i forbindelse med kreditfaciliteten med ca. 50 %, hvorimod staterne øgede deres engagementer.
- (77) Med hensyn til om KAW's adfærd kan bruges som reference for den adfærd, en privat aktør ville have udvist, viser den formelle undersøgelse, at KAW's engagementer i SAS gennem sine aktier i SEB var mindre end først antaget i åbningsafgørelsen. I betragtning af at KAW kun er minoritetsaktionær i SEB, og at SEB's engagementer i SAS var begrænsede, kan det argumenteres, at KAW's deltagelse i den nye kreditfacilitet skyldtes forventninger til investeringsrentabilitet.
- (78) Den formelle undersøgelse har ikke gjort det muligt for Kommissionen med sikkerhed at fastslå, at den pågældende transaktion fandt sted på lige vilkår på basis af princippet om *pari passu*.
- (79) Kommissionen har også undersøgt, om staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet kan betragtes som rationel ud fra et aktionærsynspunkt og om det opfylder princippet om den makroøkonomiske investor, når der ses bort fra kriteriet om *pari passu*.

7.2.2. Vurdering af staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet ud fra det makroøkonomiske investorprincip

- (80) Det skal undersøges, om en privat investor i samme situation som staterne, dvs. som eksisterende aktionærer i SAS, som befandt sig i tilsvarende omstændigheder som staterne i 2012 ville have deltaget i den nye kreditfacilitet på samme vilkår og betingelser ⁽³²⁾.
- (81) De uafhængige undersøgelser, som blev foretaget af de eksterne finansielle rådgivere (Goldman Sachs International og CITI som rådgivere for staterne og [...] som rådgiver for långiverne) før indgåelsen af aftalen om den nye kreditfacilitet, kan bidrage med oplysninger hertil. Ifølge Danmark og Sverige besluttede staterne først at deltage i den nye kreditfacilitet efter de eksterne rådgiveres nøje gennemgang af 4XNG-planen, og efter at vilkårene og betingelserne for den nye kreditfacilitet var blevet ændret.
- (82) Kommissionen udtrykte visse forbehold i åbningsafgørelsen med hensyn til CITI's rapport, men Danmark og Sverige har forklaret, at deres beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet var baseret på alle de analyser, der var foretaget af deres finansielle rådgivere, og at CITI-rapporten derfor ikke kunne vurderes isoleret.
- (83) De finansielle rådgivere fik bl.a. til opgave at udarbejde en kritisk analyse af 4XNG-planen og den nye kreditfacilitet samt at udpege eventuelle følsomme og sårbare punkter i den forbindelse. Analysen omfattede flere rapporter med udgangspunkt i SAS' historiske resultater og andre relevante benchmarks for branchen. Rådgiverne kom med en række anbefalinger til risikoreducerende strategier i forbindelse med både 4XNG-planen og den nye kreditfacilitet. Staterne anmodede i overensstemmelse med denne rådgivning om visse ændringer af 4XNG-planen (fremskynde spareforanstaltningerne og tilpasse andre initiativer) samt visse justeringer af den nye kreditfacilitet for at begrænse sandsynligheden for, at der blev trukket på den.
- (84) I deres analyse af 4XNG-planen udpegede de eksterne rådgivere nogle risikoprægede punkter, som de fokuserede særligt på, sparemål, afhændelser og RASK. Risikovurderingen indeholder bl.a. følgende betragtninger:

— Sparemål

Efter anbefalingerne fra de eksterne rådgivere blev 4XNG-planen strammet op og ændret, så den omfattede spareforanstaltninger for ca. [1-4] mia. SEK om året (en stigning fra det oprindelige mål på [1-4] mia. SEK). En af bekymringerne gik på, at disse sparemål ikke ville blive opfyldt, men i november 2012 blev der indgået nye overenskomster, der indebar nedskæringer i løn og andre ydelser samt ændringer af pensionsordningerne, hvilket bidrog til at fjerne noget af risikoen i forbindelse med 4XNG-planen forud for aftalen om den nye kreditfacilitet. Disse foranstaltninger førte til besparelser på knap [0-3] mia. SEK om året [...], som staterne krævede skulle være gennemført, inden den nye kreditfacilitet kunne træde i kraft.

— Afhændelser

Eftersom de eksterne finansielle rådgivere havde betvivlet de oprindelige forventninger vedrørende afhændelser af aktiver og som følge af nye oplysninger under forløbet, afveg den endelige liste over planlagte afhændelser i 4XNG-planen fra den liste, som SAS oprindeligt havde fremlagt ⁽³³⁾. Staternes finansielle rådgivere konkluderede i sidste ende, at det ville være muligt at foretage afhændelserne (til en anslået afhændelsesværdi på ca. 3,0 mia. SEK) i den endelige 4XNG-plan inden for den anslåede tidsramme. Aftalen om den nye kreditfacilitet indeholdt desuden bestemmelser om timing af salget af Widerøe, samt om at indtægterne fra afhændelserne skulle gå til at betale tilbage til den nye kreditfacilitet.

— RASK

De underliggende antagelser om yield og RASK blev vurderet og betragtet som rimelige på baggrund af tal for den historiske trend, tredjeparternes fremskrivninger og de ændringer af konkurrencevilkårene, der var kendt på tidspunktet. Disse antagelser blev derfor ikke anset for at være behæftet med en risiko i forbindelse med gennemførelsen af 4XNG-planen.

- (85) For så vidt angår Kommissionens tvivl i åbningsafgørelsen om, hvorvidt de særlige drivkræfter bag 4XNG-planen var for optimistiske (markedsvækst i ASK, forventet BNP og en inflation på 0 % i perioden 2015-2017), viser de oplysninger, som Danmark, Sverige og SAS-gruppen indgav som led i undersøgelsesproceduren, at der i forbindelse med fremskrivningerne er taget særligt hensyn til SAS' vigtigste markeder. Det omfatter selskabets større eksponeringer over for Nordeuropa i forhold til Sydeuropa samt dets eksponeringer over for de amerikanske og

⁽³²⁾ Sag C-305/89, Italien mod Kommissionen, Sml. 1991, s. 1603, præmis 20.

⁽³³⁾ [...] blev f.eks. fjernet fra den endelige liste over afhændelser [...].

asiatiske markeder. De nye oplysninger viste også, at den anslåede omkostningsinflation på 0 % om året i 2015-2017 er nettovirkningerne af en underliggende årlig inflationssats på 2 % (på linje med den anslåede inflation i EU) og en antagelse af, at den vil kunne neutraliseres gennem nye spareforanstaltninger.

- (86) Med hensyn til de manglende følsomhedsanalyser i CITI-rapporten i forbindelse med antagelserne om den interne forrentning (se betragtning 35) samt Kommissionens oprindelige bekymring om de potentielle virkninger af mindre gunstige scenarier, har Kommissionen modtaget yderligere oplysninger fra Danmark og Sverige vedrørende omfanget af de følsomhedsanalyser, der blev foretaget. I den forbindelse fremlagde Goldman Sachs en række følsomhedsanalyser under udviklingen af 4XNG-planen mellem juni og september 2012. En revideret analyse fra september 2012 viser, at SAS ikke ville løbe tør for likviditet, selv i de negative scenarier, dvs. at SAS' likviditet i alle de analyserede tilfælde ville ligge over det laveste niveau for kreditfaciliteten. For at bevare markedstilliden blev det imidlertid vurderet, at det var nødvendigt at sikre et tilstrækkeligt likviditetsgrundlag, og at oprettelsen af en kreditfacilitet var den bedste løsning på en sådan »likviditetsreserve«.
- (87) Kommissionen noterer sig de mange finansielle undersøgelser af 4XNG-planen (herunder den omfattende analyse og undersøgelse af diverse scenarier for planen). Kommissionen bemærker også staternes efterfølgende krav om at nedbringe risiciene for gennemførelsen og opnå en konsolideret omstrukturingsplan inden deltagelse i den nye kreditfacilitet. Sådanne handlinger synes at være i overensstemmelse med den adfærd, en fornuftig privat markedsinvestor ville have haft. Det skal imidlertid stadig undersøges, om vilkårene og bestemmelserne for den nye kreditfacilitet var i overensstemmelse med, hvad en privat markedsinvestor i samme situation som staterne, dvs. som eksisterende aktionær i selskabet, ville have accepteret.
- (88) Danmark, Sverige og SAS-gruppen har forklaret, at et af de særlige kendetegn ved luftfartssektoren er behovet for at opretholde et højt økonomisk beredskab for at bevare kundernes og interessenternes tillid til selskabets evne til at fortsætte sin virksomhed. I betragtning af SAS' økonomiske vanskeligheder i 2012 og selskabets daværende likviditetssituation var en sandsynlig incitamentsfaktor for staternes deltagelse i den nye kreditfacilitet som aktionærer i SAS at undgå øgede tab eller konkurs i tilfælde af en likviditetsudstrømning.
- (89) I den forbindelse lader staterne navnlig til at have fulgt anbefalingerne fra de uafhængige rådgivere i forbindelse med den endelige aftale om vilkårene og betingelserne for den nye kreditfacilitet. Det lader til, at vilkårene og betingelserne for den nye kreditfacilitet samlet skulle garantere en begrænsning af de største forretningsmæssige risici. En af de afgørende betingelser for oprettelsen af den nye kreditfacilitet var f.eks., jf. betragtning 84, en vellykket indgåelse af nye overenskomster med besætningsmedlemmerne. Betingelserne for at trække på facilitet B lod desuden til at mindske sandsynligheden for, at der kunne trækkes på den før marts 2015⁽³⁴⁾. De finansielle betingelser, der var knyttet til den nye kreditfacilitet, var desuden udfærdiget på en sådan måde, at SAS, medmindre selskabet opfyldte de grundlæggende finansielle mål i 4XNG-planen, ikke ville kunne få adgang til kreditfaciliteten eller ville have skullet tilbagebetale alle de beløb, der blev trukket på faciliteten på dette tidspunkt⁽³⁵⁾.
- (90) Foruden ovennævnte betragtninger har Kommissionen modtaget yderligere oplysninger om hensigtsmæssigheden af den nye kreditfacilitets underliggende sikkerheder. [...] foretog i en rapport fra maj 2012 en uafhængig værdiansættelse af Widerøe og visse materielle aktiver (bl.a. reservemotorer, relevante fly, en række mindre ejendomme og noget udstyr), som efterfølgende blev stillet som sikkerhed for den nye kreditfacilitet. Selv om fokus var på Widerøe som det vigtigste aktiv i sikkerhedsstillelsen, og værdiansættelsen af nogle af de andre aktiver var baseret på mere begrænsede oplysninger, beløb den endelige værdiansættelse sig til en samlet aktivværdi på mellem [1-4] og [3-6] mia. SEK. De aktiver, der var stillet sikkerhed for, havde således en større samlet anslået værdi end facilitet A. Ifølge Danmark og Sverige anså långiverne dette for tilstrækkeligt for den nye kreditfacilitet, eftersom det som bemærket ovenfor var usandsynligt, at SAS nogen sinde ville trække på facilitet B.
- (91) De faktiske finansielle risici forbundet med den nye kreditfacilitet blev yderligere begrænset af bestemmelserne om en obligatorisk forudbetaling og/eller ophævelse af forpligtelserne under den nye kreditfacilitet, hvis SAS afhængede visse aktiver eller deltog i andre finansieringsmuligheder. Disse bestemmelser om forudbetaling og ophævelse

⁽³⁴⁾ En af betingelserne for at trække på facilitet B var f.eks., at SAS skulle have en EBITDAR på mindst [5-9] mia. SEK over 12 løbende måneder. Eftersom det var højere end den forventede EBITDAR for hvert år i perioden 2012-2015, var det usandsynligt, at SAS ville kunne trække på facilitet B inden for den nye kreditfacilitets tidshorison.

⁽³⁵⁾ De finansielle betingelser var relateret til [...]. De sidste to finansielle betingelser blev tilpasset hvert kvartal på basis af den finansielle model, der lå til grund for 4XNG-planen, hvilket betyder, at SAS skulle overholde sine egne finansielle målsætninger.

bidrog til at reducere de potentielle tab over tid. Som følge af salget af Widerøe og efter en aftale, der trådte i kraft oven på salget i september 2013 (se betragtning 31) blev den nye kreditfacilitet reduceret fra 3,5 mia. SEK til 2 mia. SEK.

- (92) Det lader derfor til, at der blev truffet en omfattende række egnede foranstaltninger, der især skulle sikre SAS' vedvarende rentabilitet i perioden 2012-2015 og begrænse de finansielle risici, der var forbundet med den nye kreditfacilitet.
- (93) Kommissionen anerkender desuden nødvendigheden af at undersøge, om en sammenlignelig privat investor, der befandt sig i tilsvarende omstændigheder som staterne (dvs. som eksisterende aktionær i SAS) ville have været tilbøjelig til at deltage i den pågældende foranstaltning til fordel for støttemodtageren. I den forbindelse er det relevant at se på andre kontrafaktiske situationer, som kunne være opstået uden den pågældende foranstaltning.
- (94) Danmark, Sverige og SAS-gruppen hævder i deres bemærkninger til åbningsafgørelsen, at selskabet sandsynligvis ville være gået konkurs, hvis den nye kreditfacilitet ikke var blevet stillet til rådighed i 2012. Ifølge Danmark og Sverige ville det svare til et samlet tab på 1 044 mio. SEK for staterne, dvs. værdien af deres samlede aktiebeholdning. Der blev også peget på udsigterne til at miste eventuelle fremtidige kapitalgevinster, hvis 4XNG-planen blev implementeret med succes. Danmark og Sverige anslår, at deres samlede tab som følge af staternes fælles aktiebeholdning og bidrag til kreditfaciliteten i det mest ekstreme scenarie ville have ligget på ca. [1 000-3 000] mio. SEK, hvis SAS skulle misligholde kreditfaciliteten ⁽³⁶⁾.
- (95) I tilfælde af at SAS skulle gå konkurs, synes staternes eventuelle ekstra tab i forbindelse med deres deltagelse i den nye kreditfacilitet (ca. 447,5 mio. SEK på baggrund af Danmarks og Sveriges eksempel) altså forholdsvis begrænsede i forhold til de tab, der ville være blevet akkumuleret som følge af deres aktiebeholdning. Hvis man sammenligner de relativt begrænsede ændringer for staterne i det negative scenarie med de potentielle fordele for staterne ved en vellykket gennemførelse af 4XNG-planen, lader det til at underbygge staternes beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet. I det mest optimistiske »basisscenarie« regnede CITI-rapporten med potentielle kapitalgevinster til staterne på i alt [7 000-12 000] mio. SEK. Selv om Kommissionen udtrykte en vis tvivl i åbningsafgørelsen om den ekstreme optimisme i sådanne vækstfremskrivninger, anerkender den muligheden for, at de potentielle kapitalgevinster i de positive scenarier selv i de mere forsigtige af slagsen klart ville overstige de potentielle tab i de negative scenarier.
- (96) Kommissionen tager derfor ovennævnte risiko-/afkastvurdering, de omfattende undersøgelser og tests af 4XNG-planen, de yderligere undersøgelser af den underliggende sikkerhed ⁽³⁷⁾, bestemmelserne om tilbagebetaling eller ophævelse, som mindskede de potentielle tab over tiden ⁽³⁸⁾, og de diverse andre risikobegrænsende foranstaltninger, der indgik i betingelserne for den nye kreditfacilitet, i betragtning ⁽³⁹⁾. Når der tages hensyn til ovenstående, lader staternes beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet til at være i overensstemmelse med den adfærd, en privat aktør, der søger at opnå et normalt markedsafkast, ville have i betragtning af selskabets særlige situation på tidspunktet.
- (97) Kommissionen konkluderer endvidere, at staterne i deres egenskab af eksisterende aktionærer i SAS fulgte rimelige og realistiske udsigter til øget rentabilitet i forbindelse med deres beslutning om at deltage i den nye kreditfacilitet sammen med KAW og de långivende banker i perioden december 2012 til marts 2014. Staternes deltagelse medførte således ikke en fordel for SAS efter artikel 107, stk. 1, i TEUF.

7.3. Konklusion vedrørende forekomsten af statsstøtte

- (98) I betragtning af ovenstående finder Kommissionen, at Danmarks og Sveriges deltagelse i den nye kreditfacilitet ikke udgør statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (99) Endelig noterer Kommissionen sig, at Danmark og Sverige indvilligede i at denne afgørelse blev vedtaget og meddelt på engelsk —

⁽³⁶⁾ Til illustration vurderer Danmark og Sverige staternes samlede tab på den nye kreditfacilitet i tilfælde af, at facilitet A trækkes helt i bund (hvoraf [700-1 200] mio. SEK dækkes af staterne), sikkerheden kun dækker 50 % af forpligtelserne under facilitet A og staterne allerede har modtaget en første betaling af forpligtelsesgebyret. Dette ville medføre et anslået tab på [400-800] mio. SEK i forbindelse med den nye risikofacilitet, samt et anslået tab på den samlede aktiebeholdning på [700-1 200] mio. SEK, dvs. i alt [1 100-2 000] mio. SEK.

⁽³⁷⁾ Se betragtning 90.

⁽³⁸⁾ Se betragtning 84 og 91.

⁽³⁹⁾ Se betragtning 84 og 89.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Finansieringen af Scandinavian Airlines gennem den løbende kreditfacilitet, som Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige etablerede i december 2012, udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 2014

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 18. december 2014****om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/833/EU om visse beskyttelsesforanstaltninger over for de nylige udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Nederlandene***(meddelt under nummer C(2014) 9741)***(Kun den nederlandske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

(2014/939/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter Nederlandenes underretning om et udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 på en bedrift med æglæggende høner i Hekendorp i provinsen Utrecht den 16. november 2014 blev Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/808/EU ⁽³⁾ vedtaget.
- (2) I henhold til gennemførelsesafgørelse 2014/808/EU skal de beskyttelses- og overvågningszoner, som Nederlandene har oprettet i overensstemmelse med direktiv Rådets 2005/94/EF ⁽⁴⁾, som minimum omfatte de områder, der er angivet som beskyttelses- og overvågningszoner i bilaget til gennemførelsesafgørelsen.
- (3) De midlertidige beskyttelsesforanstaltninger, der blev indført efter udbruddet i Hekendorp i Nederlandene, blev den 20. november 2014 behandlet i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder. Foranstaltningerne blev bekræftet, og bilaget til ovennævnte gennemførelsesafgørelse blev ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/833/EU ⁽⁵⁾ for at tage hensyn til oprettelsen af beskyttelses- og overvågningszoner omkring yderligere udbrud i Ter Aar og Kamperveen, hvor der anvendes veterinære restriktioner i henhold til direktiv 2005/94/EF.
- (4) Yderligere et udbrud blev bekræftet den 30. november 2014 på en fjerkræbedrift i Zoeterwoude i Zuid-Holland. Der blev øjeblikkeligt gennemført foranstaltninger i henhold til direktiv 2005/94/EF, herunder oprettelsen af beskyttelses- og overvågningszoner.
- (5) For at hindre unødvendige forstyrrelser i samhandelen inden for EU og for at undgå, at tredjelande indfører uberettigede handelshindringer, er det nødvendigt at afgrænse de beskyttelses- og overvågningszoner, der er oprettet på grund af de nye udbrud i Nederlandene, på EU-plan i samarbejde med denne medlemsstat og fastsætte regionaliseringens varighed.
- (6) Gennemførelsesafgørelse 2014/833/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/808/EU af 17. november 2014 om visse midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Nederlandene (EUT L 332 af 19.11.2014, s. 44).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF (EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/833/EU af 25. november 2014 om visse beskyttelsesforanstaltninger over for de nylige udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Nederlandene (EUT L 341 af 27.11.2014, s. 16).

- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gennemførelsesafgørelse 2014/833/EU ændres som angivet i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2014.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

Følgende tilføjes i del A:

»ISO-landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 29 i direktiv 2005/94/EF)
NL	Nederlændene	Postnummer/ ADNS-kode	Kommunen Zoeterwoude, provinsen Zuid-Holland Område:	22.12.2014
			<ul style="list-style-type: none"> — Fra krydset A4/N11, langs A4 i nordlig retning frem til krydset A4/N446. — Langs N446 (Doespolderweg, Ofwegen, Kerkweg, Kruisweg) i sydøstlig retning frem til Woudwetering (vand). — Langs Woudwetering i sydlig retning frem til Oude Rijn (vand). — Langs Oude Rijn i østlig retning frem til Gemeneweg/N209. — Langs Gemeneweg/N209 i sydlig retning frem til Hoogeveenseweg. — Langs Hoogeveenseweg i østlig retning frem til Heereweg. — Langs Heereweg i østlig retning og videre langs Dorpsstraat frem til Slootweg. — Langs Slootweg i nordøstlig retning frem til Aziëweg. — Langs Aziëweg i sydlig retning frem til Europaweg. — Langs Europaweg i sydvestlig retning frem til N206. — Langs N206 i nordvestlig retning frem til A4. — Langs A4 i nordøstlig retning frem til krydset A4/N11.« 	

Følgende tilføjes i del B:

»ISO-landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
NL	Nederlændene	Postnummer/ ADNS-kode	Kommunen Zoeterwoude, provinsen Zuid-Holland Område:	31.12.2014
			<ul style="list-style-type: none"> — Fra krydset A44/Lisserdijk, langs Lisserdijk i østlig retning og videre langs Huigsloterdijk, videre langs Leimuiderdijk frem til the N207 Provincialeweg. 	

»ISO-landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
			<ul style="list-style-type: none"> — Langs N207 Provincialeweg i sydlig retning frem til N446. — Langs N446 i østlig retning frem til Aardamseweg. — Langs Aardamseweg i østlig retning frem til Oostkanaalweg. — Langs Oostkanaalweg i sydlig retning frem til Nieuwkoopseweg. — Langs Nieuwkoopseweg i østlig retning frem til Treinweg. — Langs Treinweg i sydlig retning frem til Oude Rijn (vand). — Langs Oude Rijn i østlig retning frem til Goudse Rijpad. — Langs Goudse Rijpad i sydlig retning frem til Rijerskoop. — Langs Rijerskoop i vestlig retning frem til Zuidwijk. — Langs Zuidwijk i sydlig retning og videre langs Randenburgseweg frem til N207. — Langs N207 i sydlig retning frem til Brugweg. — Langs Brugweg i vestlig retning frem til Kanaaldijk. — Langs Kanaaldijk i sydlig retning frem til Dreef. — Langs Dreef i vestlig retning frem til Beijerincklaan. — Langs Beijerincklaan i sydvestlig retning frem til A12. — Langs A12 i vestlig retning frem til Rotte (vand). — Langs Rotte i sydlig retning frem til Lange Vaart. — Langs Lange Vaart i vestlig retning og videre langs Groendelseweg frem til Munnikenweg. — Langs Munnikenweg i vestlig retning frem til Berkelseweg. — Langs Berkelseweg i nordvestlig retning frem til Katwijkerlaan. — Langs Katwijkerlaan i sydvestlig retning frem til Nieuwkoopseweg. — Langs Nieuwkoopseweg i nordvestlig retning frem til 's Gravenweg. — Langs 's Gravenweg i vestlig retning frem til jernbanelinjen Rotterdam/Leiderdorp. 	

»ISO-landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
			<ul style="list-style-type: none"> — Langs jernbanelinjen Rotterdam/Leiderdorp i nordlig retning frem til A12. — Langs A12 i vestlig retning frem til A4/motorvejskrydset Prins Clausplein. — Langs A4 i nordlig retning frem til N14. — Langs N14 i vestlig retning og videre langs N14/Rijksstraatweg i nordlig retning frem til Rust en Vreugdelaan. — Langs Rust en Vreugdelaan i vestlig retning og videre langs Lijsterlaan frem til Jagerslaan. — Langs Jagerslaan zuide i nordlig retning og videre langs Jagerslaan noord frem til Katwijkerweg. — Langs Katwijkerweg i nordvestlig retning og videre langs Wassenaarseweg frem til N206/Provincialeweg. — Langs N206/Provincialeweg i nordlig retning frem til Sandtlaan. — Langs Sandtlaan i østlig retning og videre langs Oegstgeesterweg frem til Brouwerstraat. — Langs Brouwerstraat i nordlig retning og videre langs Noordwijkerweg frem til Voorhoutenweg. — Langs Voorhoutenweg i nordøstlig retning frem til Vinkenweg. — Langs Vinkenweg i østlig retning frem til Elsegeesterweg. — Langs Elsegeesterweg i nordøstlig retning og videre langs Eerste Elsegeesterweg frem til N444/Leidsevaart. — Langs N444/Leidsevaart i sydlig retning frem til A44. — Langs A44 i østlig retning frem til krydset A44/Lisserdijk.« 	

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut**

(Den Europæiske Unions Tidende L 177 af 30. juni 2006)

I hele direktivet

erstattes ordene »den konsoliderede egenkapital« af ordene »det konsoliderede kapitalgrundlag«,

erstattes ordene »den samlede egenkapital« af ordene »det samlede kapitalgrundlag«,

erstattes ordene »den samlede minimumsegenkapital« af ordene »det samlede minimumskapitalgrundlag«,

erstattes ordene »den supplerende egenkapital« af ordene »det supplerende kapitalgrundlag«,

erstattes ordene »en egenkapital« af ordene »et kapitalgrundlag«,

erstattes ordene »sin egenkapital« af ordene »sit kapitalgrundlag«,

erstattet ordet »egenkapital« af ordet »kapitalgrundlag«,

erstattet ordet »egenkapitalen« af ordet »kapitalgrundlaget«,

erstattet ordet »egenkapitalens« af ordet »kapitalgrundlagets«,

erstattet ordet »egenkapitalkrav« af ordet »kapitalgrundlagskrav«,

erstattet ordet »egenkapitalkravene« af ordet »kapitalgrundlagskravene«,

erstattet ordet »egenkapitalkravet« af ordet »kapitalgrundlagskravet«,

erstattet ordet »kerneegenkapital« af ordet »basiskapitalgrundlag«,

erstattet ordet »kerneegenkapitalen« af ordet »basiskapitalgrundlaget«,

erstattet ordet »minimumsegenkapital« af ordet »minimumskapitalgrundlag«,

erstattet ordet »minimumsegenkapitalen« af ordet »minimumskapitalgrundlaget«,

erstattet ordet »minimumsegenkapitalkrav« af ordet »minimumskapitalgrundlagskrav«,

erstattet ordet »minimumsegenkapitalkravet« af ordet »minimumskapitalgrundlagskravet«.

Side 3, betragtning 28:

I stedet for: »I dette direktiv præciseres det, at for visse egenkapitalkomponenter bør der fastsættes særlige kriterier ...«

læses: »I dette direktiv præciseres det, at der for visse kapitalgrundlagskomponenter bør fastsættes særlige kriterier ...«.

Side 4, betragtning 32:

I stedet for: »... størrelsen af en kreditinstitutkoncerns konsoliderede egenkapital, bør den beregnes i overensstemmelse med dette direktiv.«

læses: »... størrelsen af en kreditinstitutkoncerns konsoliderede kapitalgrundlag, bør det beregnes i overensstemmelse med dette direktiv.«.

Side 4, betragtning 33:

I stedet for: »De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved beregning af egenkapitalen og egenkapitalgrundlaget i forhold til den risiko, kreditinstituttet løber ...«

læses: »De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved beregning af kapitalgrundlaget, dets tilstrækkelighed i forhold til den risiko, kreditinstituttet løber ...«.

Side 6, betragtning 54:

I stedet for: »... og en passende egenkapital i lyset af de risici, de er eller kan blive udsat for.«

læses: »... og et passende kapitalgrundlag i lyset af de risici, de er eller kan blive udsat for.«.

Side 16, artikel 9, stk. 1, 1. pkt.:

I stedet for: »... når der i kreditinstituttet ikke forefindes en særskilt egenkapital, eller ...«

læses: »... når der i kreditinstituttet ikke forefindes et særskilt kapitalgrundlag, eller ...«.

Side 16, artikel 10, stk. 2, 2. pkt.:

I stedet for: »I så fald må egenkapitalen ikke falde til under det maksimumsbeløb, den havde nået efter den 22. december 1989.«

læses: »I så fald må kapitalgrundlaget ikke falde til under det maksimumsbeløb, det havde nået efter den 22. december 1989.«.

Side 18, artikel 17, stk. 1, litra d):

I stedet for: »d) ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for ...«

læses: »d) ikke længere har tilstrækkeligt kapitalgrundlag eller ikke længere frembyder garanti for ...«.

Side 27, artikel 61, stk. 1:

I stedet for: »Egenkapitalbegrebet som defineret i ...«

læses: »Kapitalgrundlagsbegrebet som defineret i ...«.

Side 27, artikel 63, stk. 1, indledningen:

I stedet for: »1. Det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb kan omfatte ...«

læses: »1. Det i en medlemsstat anvendte kapitalgrundlagsbegreb kan omfatte ...«.

Side 45, artikel 114, stk. 3, andet afsnit:

I stedet for: »... som kunne få en negativ indvirkning på kreditinstituttets egenkapitalgrundlag, og ...«

læses: »... som kunne få en negativ indvirkning på kreditinstituttets kapitalgrundlag, og ...«.

Side 46, artikel 122, stk. 2, 1. pkt.:

I stedet for: »... skal være 100 % dækket af egenkapitalen, og at denne ikke indgår i beregningen i henhold til artikel 75.«

læses: »... skal være 100 % dækket af kapitalgrundlaget, og at dette ikke indgår i beregningen i henhold til artikel 75.«.

Side 47, artikel 124, stk. 3:

I stedet for: »... og den egenkapital, de besidder, sikrer en sund styring og dækning af deres risici.«

læses: »... og det kapitalgrundlag, de besidder, sikrer en sund styring og dækning af deres risici.«.

Side 187, bilag XII, del 2, punkt 2, litra d):

I stedet for: »d) det samlede beløb, som den faktiske egenkapital er mindre end ...«

læses: »d) det samlede beløb, som det faktiske kapitalgrundlag er mindre end ...«.

Side 187, bilag XII, del 2, punkt 3, litra b):

I stedet for: »b) størrelsen af den oprindelige egenkapital med ...«

læses: »b) størrelsen af basiskapitalgrundlaget med ...«.

Side 187, bilag XII, del 2, punkt 3, litra c):

I stedet for: »c) den samlede størrelse af tilført egenkapital og ...«

læses: »c) den samlede størrelse af det supplerende kapitalgrundlag og ...«.

Side 187, bilag XII, del 2, punkt 3, litra e):

I stedet for: »e) den samlede anerkendte egenkapital minus ...«

læses: »e) det samlede anerkendte kapitalgrundlag minus ...«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA